

СРЯДА, 7 ОКТОМВРИ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

(Заседанието се открива в 15,00 ч.)

1. Възобновяване на сесията

Председател. – Възобновявам сесията на Европейския парламент, прекъсната в четвъртък, 17 септември 2009 г.

2. Изявления на председателството

Председател. – Госпожи и господа, при откриването на днешната пленарна сесия бих искал да кажа няколко думи за референдума, който се проведе в петък миналата седмица. Много съм удовлетворен от резултата. Това беше велик ден за Ирландия и велик ден за Европа.

(Ръкопляскания)

Бих искал да кажа, че когато беше обявен резултата, бях в другия край на Европа, в Сицилия, като там резултатът беше посрещнат точно така, както го посрещнахте вие – с ръкопляскания. На много други места из цяла Европа хората също бяха доволни от ирландския резултат. Ирландците изпратиха ясен сигнал, че желаят да продължат да бъдат в сърцето на един обединен континент. „Míle buíochas do mhuintir na hÉireann.“ Хиляди благодарности и поздравления за резултата от референдума. Казах го на ирландски, може би не особено точно, но приблизително така звучи.

Европейският съюз показва, че може да се вслушва в основателните страхове на своите граждани и да откликва по подходящ начин. Гаранциите, предоставени на Ирландия, се оказаха задоволителни и убедиха гласоподавателите, че Договорът от Лисабон ще бъде от полза за страната им. Това беше победа за гражданското общество и е добър аргумент в продължаващия дебат в други държави-членки.

Бих искал да подчертая огромната роля, която изиграха работодателите, синдикатите, организациите на земеделските стопани и на рибарите, както и църквата и обществените лидери. Това спомогна за спечелването на референдума.

Бих искал също така да поздравя ирландското правителство и опозицията в страната, както и един от моите предшественици – Пат Кокс, който застана начело на кампанията „Ирландия за Европа“. Поздравления за Пат Кокс!

(Ръкопляскания)

Уверен съм, че процесът на ратификация ще бъде продължен и ще завърши с успех в оставащите две държави-членки. Получих уверение от президента на Полша, че сега, когато ирландският референдум даде положителен резултат, той ще подпише Договора от Лисабон без забавяне.

(Ръкопляскания)

Надявам се, че президентът Вацлав Клаус ще направи същото веднага след като чешкият Конституционен съд разсее всички останали съмнения.

Целта на Договора от Лисабон е да се подготви Европейският съюз за предизвикателствата на 21 век. Трябва да се изправим срещу страховете на нашите граждани, свързани с енергийните проблеми, растящата безработица, имиграцията и изменението на климата. Ще трябва да действаме заедно, точно така, както сме постъпвали множество пъти в миналото, като не бива да забравяме, че ключът към успеха е принципът на европейската солидарност.

Предстои ни много работа, но сега разполагаме с необходимите средства, така че, нека не се колебаем да ги използваме.

Бих искал да направя един по-важен коментар относно ирландския референдум. Не можем да забравим онези, които гласуваха „против“. За нас стана традиция да мислим за всички европейци, да зачитаме гледищата им

и правото им на различно мнение. Онези, които гласуваха „против“ също искат да ни кажат нещо. Те искат да ни убедят в нещо и, най-важното, искат да ни предупредят за нещо. Ще вземем под внимание това предупреждение, ще имаме предвид и вота им, но сме изключително доволни, че безспорното мнозинство от ирландците казаха „да“ и че те подкрепят една обединена Европа. Самият аз съм решен да работя усърдно, за да ви помогна да почувствате, че нашата обединена Европа е и вашата Европа – и ние ще напишем историята за бъдещето на Европа заедно.

Бих искал да премина към две други теми. Те са тъжни.

Бих искал да припомня една голяма трагедия и по този начин да почета паметта на жертвите на свлачищата от кални маси в околностите на Месина в Сицилия. Вече направих изявление от името на Европейския парламент, в което изразих нашите съболезнования на семействата и приятелите им. По това време бях в Италия и публично поднесох съболезнования на нашите приятели и партньори и на всички италианци.

Преди да започнем, бих искал също така да припомня факта, че днес се навършват три години от смъртта на руската журналистка и застъпничка на правата на човека Анна Политковская. Нейните убийци все още не са изправени пред съда. Анна обаче не е единствената жертва. Нека, по този повод, да си спомним и за други общественици, които бяха убити през последните три години.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Г-н председател, в словото си пред нас, когато представяхте кандидатурата си за председател на Европейския парламент, казахте, че ще бъдете много обективен човек и обективен председател. Трябва да кажа, че току-що направихте изказване относно ирландския референдум – и аз станах на крака докато говорехте, но вие бяхте вгълбен в текста си – което беше едно от най-субективните партийни изказвания, които някога съм чувал, неподобаващо на обективен председател.

(Спесени реакции)

Председател. – Вероятно не сте изслушали цялото ми изказване!

(Ръкопляскания)

3. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

4. Трансфери на бюджетни кредити: вж. протокола

5. Предаване на текстове на споразумения от Съвета: вж. протокола

6. Действия, предприети вследствие на позиции и резолюции на Парламента: вж. протокола

7. Внесени документи: вж. протокола

8. Въпроси за устен отговор и писмени декларации (вносяне): вж. протокола

9. Искане за снемане на парламентарен имунитет: вж. протокола

10. Състав на комисиите и делегациите: вж. протокола

11. Поправка на приет текст (член 216 от Правилника за дейността): вж. протокола

12. Ред на работа

Председател. – Окончателният проект на ред на работа, изготвен от Председателския съвет на негово заседание от 17 септември 2009 г. съгласно член 137 от Правилника за дейността, беше раздаден.

Докладът на г-жа Вауер за организацията на работното време на лицата, извършващи транспортни дейности в автомобилния транспорт, е отхвърлен след гласуване в комисията.

В допълнение, следните доклади не са получени навреме:

– докладите на г-н Böge

относно мобилизиране на средства от фонд „Солидарност“ на Европейския съюз, земетресение в Абруцо;

относно мобилизиране на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията: Германия – телекомуникационен сектор;

– доклада на г-жа Науг – Проект на коригиращ бюджет 9/2009: земетресението в Италия.

Следователно тези четири доклада са оттеглени от дневния ред.

Alain Lamassoure, *председател на комисията по бюджети*. – (FR) Г-н председател, що се отнася до двата доклада за използване на средства от Фонда за приспособяване към глобализацията в полза на телекомуникационния сектор в Германия и на средства от фонд „Солидарност“ за трагедията, която се случи в Абруцо в Италия, комисията по бюджети прие четирите доклада в началото на седмицата, но не навреме, за да бъдат преведени. Просто исках да коригирам казаното от вас: тези доклади са приети в комисията. Няма правна пречка. Дори бяха приети единодушно.

Председател. – Благодаря Ви за този коментар. Той е уместен. Независимо от това, тези доклади не са включени в реда на работа, защото все още не са преведени. Не е имало достатъчно време. Напълно споделям вашето мнение. Съжалявам. Отидох твърде далеч в изказването си.

Преди изявлението на г-н Lamassoure направих две предложения за промени. Първото беше изявлението на Съвета относно положението в Гвинея да бъде вписано като втора точка в дневния ред. Второто се отнасяше до гласуването на предложенията за резолюции относно обезщетяването на пътници. Бих искал да попитам дали има някакви предложения по тези теми? Не бива да смесваме точките.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, като член на комисията по бюджети, а също и от името на г-н La Via, бих искала да взема думата, за да изразя накратко нашето разочарование от отлагането на гласуването относно мобилизиране на средства от фонд „Солидарност“ за областта Абруцо. Гласуването беше отложено с две седмици и ще се проведе по време на месечната сесия в Страсбург.

Макар да съзнаваме, че има технически причини за това, също така разбираме, че някои хора все още живеят в палатки – а Акуила и областта, в която се намира, Абруцо, са сред най-студените райони в Италия.

Просто искаме да подчертаем колко важно е да се променят и рационализират процедурите за мобилизиране на средства по този фонд.

Председател. – Трябва да действаме в съответствие с Правилника за дейността на Парламента. Трудно беше да се направят преводите в такъв кратък срок, а правилото, което прилагаме в такъв случай, е отлагане на въпроса. И аз изразявам голямо съжаление за това, но бих искал да продължим работата си, като изпълняваме собствените си планове точка по точка, защото в противен случай ще настъпи огромно объркване.

Преди малко зададох въпрос за две неща: изявлението на Съвета относно положението в Гвинея и гласуването на предложенията за резолюции относно обезщетяването на пътници. Има ли някакви въпроси в това отношение?

Няма въпроси. Обсъждането приключи.

(Парламентът приема тези предложения)

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Г-н председател, моите извинения за това, че се връщам на темата за Абруцо. Вярно е, че всички ние се отнасяме с внимание към хората, претърпели земетресение, но не можем да ликуваме само когато нещата се случват, а да не реагираме, когато това е в рамките на нашите възможности.

Съгласен съм с г-жа Matera и призовавам Парламента, който си остава носител на върховна власт, да одобри отпускането на средства от фонд „Солидарност“ без превод, ако е необходимо. Считаю, че не бива да съществуват проблеми от този вид, когато трябва да се справяме с трагични ситуации.

(Ръкопляскания)

Председател. – Колеги, тези забележки бяха много важни. Трябва да преодолеем трудностите. Ще отправя запитване към службите дали е възможно да представят преводите на някои текстове от решаващо значение до утре, като при това положение можем да гласуваме и утре. Това е много належащо решение.

(Ръкопляскания)

Това, разбира се, е против нашите правила, но считам, че този път трябва да го направим, така че, ще бъде организирано.

Във връзка с изявлението на Комисията относно свободата на информацията в Италия получих искане от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) тази точка да бъде оттеглена от дневния ред.

Joseph Daul, *от името на групата PPE.* – (FR) Г-н председател, от името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) призовавам Парламента да излезе с изявление по въпроса за оттеглянето на разискванията относно свободата на печата в Италия, а след това и относно гласуването на резолюция по същия въпрос. Всеки добросъвестен човек знае, че моята група, PPE, е дълбоко свързана със защитата на свободата на изразяване на мнение и свободата на печата.

(Протести)

(Ръкопляскания)

Моля, зачитайте моята свобода на словото. Аз винаги съм я зачитал в тази зала и винаги съм се отнасял почтително към съгражданите си тук, в Парламента.

(Ръкопляскания)

Затова направихме всичко, което беше по силите ни, Хартата на основните права да стане задължителна съгласно Договора от Лисабон. Разискванията, насрочени за утре, обаче са насочени към една единствена държава и не включват въпроса – по който сме готови да водим задълбочено разискване – за свободата на печата в Европа. Групата PPE отказва да позволи превръщането на Парламента в място за уреждане на чисто национални политически сметки, на което ще станем свидетели утре, ако бъде даден ход на тези разисквания.

(Протести)

(Ръкопляскания)

Така че „да“ на защитата на свободата на печата в Европа, но „не“ на използването на Парламента за чисто партийни и национални цели. Утре ще повторя, както ще видите, казаното от президента г-н Наполитано – човек, когото силно уважавам, защото съм работил много с него, както ще видите утре.

Francesco Enrico Speroni, *от името на групата EFD.* – (IT) Г-н председател, нямам много да добавя към предложението, направено от г-н Daul по време на изказването му. Всички обичаме свободата в нейните разновидности, включително свободата на изразяване на мнение и свободата на пресата в най-общ смисъл – с други думи, не само печата, но и телевизията и други медии. Ето защо е правилно да я защитаваме и подкрепяме.

Не е правилно обаче да се възползваме от положението, като обвиняваме само един набор от обстоятелства, защото всеки, който се намира в Италия и който влезе в интернет, отиде до павилион за вестници или гледа телевизия може да разбере, че няма абсолютно никаква заплахата за свободата на пресата. За да обобщим, ако наистина искате да обвините някого, използвайте член 122 от Правилника за дейността и член 7 от Договорите и имайте смелостта да стигнете докрай.

Martin Schulz, *от името на групата S&D.* – (DE) Г-н председател, г-н Daul е съвсем прав относно това, което току-що каза. Да, вярно е че г-н Daul е човек, който зачита всички аспекти на свободата на изразяване на мнение. Известен е с това. Очевидно е обаче, че има някои хора в Европа, които не зачитат свободата на изразяване на мнение в същата степен, както г-н Daul, а вместо това имат различно разбиране за свободата на изразяване. Ето защо имаме нужда от тези разисквания.

Ето защо считаме, че те са уместни, имайки предвид, че дебатът, който се води в една от държавите-членки, а именно Италия, макар и не само поради ситуацията в Италия, но и поради въпроса дали, в резултат на концентрацията на икономическа, политическа и медийна власт до степен, подобна на която не сме срещали в Европа преди, свободата на изразяване на мнение представлява опасност за демократичното развитие на

Европа. Точно това е въпросът, който искаме да обсъдим. Ето това следва да направим и да отхвърлим предложението, направено от г-н Daul.

(Ръкопляскания)

(Парламентът отхвърля искането)

Председател. Изявлението на Комисията относно свободата на информацията в Италия ще остане включено в реда на работа.

Получих друго искане от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) разискването да не бъде приключено с внасянето на предложенията за резолюции.

Daniel Cohn-Bendit, *от името на групата Verts/ALE.* – (DE) Г-н председател, г-н Daul, ние сме парламент, който следва, съвсем правилно, да гласува и да поема отговорност за предоставянето на парични средства на хората в Абруцо възможно най-бързо.

Ние, също така, сме парламент, който носи отговорност. Когато проведем разисквания за нещо, след това трябва да гласуваме резолюция, за да има смисъл от разискванията. Ето защо подкрепяме приемането на резолюция след тези разисквания.

(Ръкопляскания)

Mario Mauro, *от името на групата PPE.* – (IT) Г-н председател, бих искал да се изкажа в подкрепа на предложението да няма резолюция, защото в изказването на г-н Schulz чух нещо, което според мен е много важно: ако наистина искаме разискванията да включват „Европа“, а не само Италия, тогава няма смисъл да се гласува резолюция, озаглавена „Свободата на информацията в Италия“.

Нека, при всички положения, да проведем разискванията утре – впоследствие ще намерим времето и средствата да обсъдим въпроса в контекста на Европа и да гласуваме резолюция относно свободата на информацията в Европа.

(Парламентът отхвърля искането)

(С това редът на работа е определен)

13. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е време за гласуване.

(За резултатите и други подробности относно гласуването: вж. протокола)

13.1. Предложение за решение (B7-0079/2009) – Създаване, правомощия, числен състав и срок на действие на специалната комисия по финансовата и икономическа криза (гласуване)

– *Преди гласуването:*

Eva Joly (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, искаме следната фраза да бъде добавена към буква а):

(EN) „както и за развиващите се страни“, така че да стане „анализира и оценява обхвата на социалната, икономическа и финансова криза, последиците ѝ за Съюза и неговите държави-членки, както и за развиващите се страни“.

(Устното предложение за изменение се отхвърля)

Eva Joly (Verts/ALE). – (EN) Г-н председател, искаме също така да включим формулировката „сътрудничество за развитие“, така че изречението да стане: „анализира и оценява прилагането до момента на законодателството на Общността във всички засегнати области, включително сътрудничеството за развитие“. Счетохме, че гледната точка на развиващите се страни не е отразена в задълженията.

(Устното предложение за изменение се отхвърля)

14. Обяснение на вот

– Писмени обяснения на вот:

Предложение за решение: Създаване, правомощия, числен състав и срок на действие на специалната комисия по финансовата и икономическа криза (B7-0079/2009)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD), в писмена форма. – (EN) Управителят на „Банк ъф Ингленд“ Мервин Кинг каза, и според мен е прав, че животът на банките е интернационален, но смъртта им е национална. Именно националните правителства и данъкоплатците в съответната държава са тези, които плащат, когато банките трябва да се спасяват. Следователно банковият надзор трябва да се осъществява на национално равнище, а не чрез Европейския съюз. Ето защо гласувах против създаването на специална комисия на Европейския съюз по финансовата и икономическа криза.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), в писмена форма. – (PT) Създаването на специална комисия по финансовата и икономическа криза като орган, който да анализира и оценява координацията на мерките, предприети от държавите-членки, за да подкрепят устойчивия и качествен растеж е от решаващо значение. От съществена необходимост е да се анализира и оценява обхвата на социалната, икономическа и финансова криза, но и да се предлагат подходящи мерки с цел възстановяване в дългосрочен план на здрави и стабилни финансови пазари, позволяващи да се подкрепи устойчивият икономически растеж, който може да спомогне за борбата срещу безработицата и справянето с демографските и климатичните предизвикателства.

От първостепенно значение е да се подкрепи ангажирането на университети, на представители на научната общност и на изследователи като стратегически партньори. Това партньорство трябва да се насърчава, тъй като ще бъде от решаващо значение, за да можем да се справим както с икономическата криза и проблемите на безработицата в краткосрочен план, така и с намирането на решения за преодоляване на проблема с изменението на климата чрез разработка и използване на чисти видове енергия.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Създаването на специална комисия във връзка с финансовата и икономическата криза може да се окаже от решаващо значение при подготовката за бъдещето на Европейския съюз. То не е постижимо само чрез обсъждане и предлагане на мерки. Необходимо е също да бъдат разработени механизми, които да се прилагат за предотвратяване на подобни ситуации в не много далечното бъдеще. Ето защо е от жизненоважно значение да извлечем поука от настоящата криза, като изследваме причините и последствията от нея. Важно е също да поправим грешките във финансовата система, довели до настоящата ситуация, чрез приемане на по-добро и надлежно обосновано законодателство.

Не можем да поемем риска от създаване на регулаторна среда, която да е толкова строга, че допълнително да забави възстановяването или да превърне Европейския съюз в непривлекателен финансов пазар в условия на силна конкуренция.

Тази комисия би могла да продължи да действа и след планираните 12 месеца, за да наблюдава и извършва оценка на мерките, които ще бъдат приети при настоящата криза.

Petru Constantin Luhan (PPE), в писмена форма. – (RO) Подкрепям тази мярка и съм напълно убеден, че комисията ще направи необходимия анализ на обхвата на финансовата криза, която засегна всички държави-членки, и ще предложи експертни препоръки, които да допринесат за икономическото възстановяване на Европейския съюз. Въпреки това нямах възможност да гласувам по това предложение поради проблеми с картата ми за гласуване.

Franz Obermayr (NI), в писмена форма. – (DE) Преодоляването на сегашната финансова криза и на последиците от нея върху икономиките и най-вече върху социалната сфера в държавите-членки на Европейския съюз изисква интензивни съвместни усилия. Решението на Председателския съвет от 17 септември 2009 г. за използване на специална комисия за изготвяне на структуриран анализ и за изготвяне на предложения за подходящи мерки за подържане на устойчиви, неуязвими на кризи финансови пазари, заслужава подкрепа. Въпреки това с критичен тон трябва да се отбележи, че изминаха повече от 12 месеца от появата на първите симптоми на кризата през миналата година и от навлизането в нея в началото на тази година. Въведените оттогава насам мерки трябва да се разглеждат единствено като мерки за контролиране на симптомите и неотложни мерки за защита на работните места. В подкрепа на това искане трябва да се отбележи, че следва да се отдели специално внимание на координираните и целенасочените мерки, тъй като дори при надлежно

спазване на принципа за субсидиарност, индивидуалните решения в крайна сметка отново ще доведат до нарушаване на конкуренцията.

15. Поправки на вот и намерения за гласуване: виж протокола

16. Резултати от референдума в Ирландия (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявления на Съвета и Комисията относно резултатите от референдума в Ирландия.

Бих искал да поздравя с добре дошъл в залата на Парламента министър-председателя на Швеция в качеството му на представител на шведското председателство. Много се радваме, че сте сред нас, въпреки че имаше породен от формалности проблем, за което много съжалявам.

Г-н Барозу, чудесно е, че и Вие сте сред нас в такъв важен за Европейския съюз момент. Благодаря Ви много.

Свидетел сте на това колко е трудно понякога да се преодолеят всички формалности, но както виждате, ние сме много демократична институция. Необходимо е винаги да се работи съгласно установения ред. Тогава всичко е наред и по този въпрос нямаме разногласия.

Сега преминаваме към основната точка от дневния ред за този следобед. За нас е от изключително значение, че присъствате в Парламента на разискване по толкова важна тема.

Фредрик Райнфелд, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, изключително съм благодарен, че съм тук днес и имам възможност да се обърна към Европейския парламент толкова скоро след положителния резултат от референдума в Ирландия. Отдавам дължимото на Брайън Коуен и неговите сътрудници, обръщам се и към всички онези, които бяха ангажирани в кампанията, независимо от партийната им принадлежност или политическото им минало, и които допринесоха за успешния резултат. Благодаря ви за всички положени усилия. Това е добро решение както за Ирландия, така и за Европа.

Считам, че можем да кажем, че Европа се вслуша в отправените критики. Зная, че предложените от Европейския съвет правни гаранции бяха решаващи в кампанията за референдума. Мога да кажа също така, че френското и чешкото председателство положили решаващи усилия, за се разсеят опасенията на ирландския народ. Считам, че трябва също да отбележим колко позитивен е фактът, че резултатът от референдума беше решен с убедително мнозинство от 67,1% при изключително висока активност на участниците в него – 59%. Така че това са добри новини за Европа.

Разбира се, не е нужно да обяснявам на Парламента необходимостта от въвеждане на Договора от Лисабон. Той ще ви предостави възможност да бъдете по-демократични, по-ефективни и по-прозрачни. Всъщност той ще увеличи влиянието на Европейския съюз на международната сцена и ще ни направи по-силни при посрещане на световните предизвикателства и зная, че вие в Парламента също ще получите по-съществена роля в процеса на вземане на решения. Приветствам това развитие. Ето защо е много важно Договорът от Лисабон да влезе в сила.

Европейският съвет е обединен в желанието си Договорът да влезе в сила до края на тази година и до приключване на мандата на шведското председателство. Понастоящем броят на държавите, които окончателно са ратифицирали Договора, е 24 и предвид сигналите, които получаваме от полския президент, очакваме 25-та държава да бъде Полша. В събота, след като резултатът от референдума в Ирландия стана известен, разговарях с министър-председателя Брайън Коуен, който каза, че ще имат нужда от няколко седмици, за да осигурят окончателното ратифициране от парламента и следователно можем най-накрая да кажем, че Ирландия ще бъде 26-та държава. И така, за да имаме 27 държави, които окончателно са ратифицирали Договора, остава само Чешката република. За тази цел днес тук, в Брюксел, проведохме среща с представителни на трите институции: Председателството, председателят на Комисията Жозе Мануел Барозу и председателят на Европейския парламент Jerzy Buzek. Чешкият министър-председател Ян Фишер също беше с нас и заедно се опитахме да направим оценка на ситуацията. Вероятно знаете, че 17 сенатора са подали жалба до Конституционния съд в Чешката република във връзка с Договора от Лисабон с искане да се провери дали той е в съответствие с чешката конституция. Ян Фишер ни информира, че това е независим съд, който в момента работи интензивно, за да вземе решение дали да одобри петицията. Днес не можем да предвидим точна датата, на която този съд ще се произнесе, и, разбира се, оставаме в очакване на този сигнал. Надяваме се това да се случи в рамките на една или две седмици. Посланието, получено днес от Чешката република, е, че независим

съд ще излезе с решение в срок от една седмица, но е възможно да изминат и две седмици, преди да узнаем как ще процедират.

Като председател на Европейския съвет нося отговорност за това работата на Съюза да напредва. Наистина считам, че нямаме време за губене. Ето защо взех решение, че, докато чакаме разясненията от Чешката република, първо ще продължим с подготовката си за въвеждане на Договора от Лисабон и второ, щом имаме яснота кога Договорът ще влезе в сила, ще започна консултации във връзка с номинациите за нов председател на Европейския съвет и върховен представител и генерален секретар на Съвета. Подготовката за това не е ангажимент само на председателството, а въпрос, с който едновременно трябва да се заемат и трите институции. Ето защо твърдя, че в този процес е изключително важно да работим конструктивно и в тясно сътрудничество с Комисията и Европейския парламент. Отново ще отправя предложението си към Парламента да ни сътрудничи, когато полагаме усилия за това Договорът от Лисабон най-накрая да влезе в сила.

Нека също така да си припомним, че независимо от тези институционални въпроси, шведското председателство и тази есен, разбира се, в голяма степен е повлияно от необходимостта от напредък по въпросите, свързани с изменението на климата, финансовата криза и опасенията, че Европа се нуждае от политика за създаване на работни места – множество изключително важни проблеми, с които трябва да се справим. Това накратко обяснява необходимостта от това да бъдем активни, да въведем Договора от Лисабон, както споменах преди малко, и като председателство да продължим да работим интензивно по тези въпроси, които са от изключително значение за нашите гласоподаватели.

Председател. – Г-н министър-председател, благодаря Ви за изключително ясното послание във връзка с обстоятелствата след вота в Ирландия и за яснотата относно сътрудничеството между Европейския парламент и председателството на Европейския съвет. Наскоро започнахме разговори с г-жа Малстрьом, бивш член на Европейския парламент, която си спомняме много добре. Благодаря Ви много за предложението и за изключително ясното послание.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, ирландският народ взе важно и историческо решение миналия уикенд. Едно изключително важно решение както за Ирландия, така и за Европа. Ирландският народ с огромно мнозинство призна значимостта на Договора от Лисабон, договор, който предлага една по-демократична и ефективна Европа, договор, който ни осигурява подходяща платформа за постигне на модерния, преуспяващ Европейски съюз, който нашите граждани искат да видят.

Сега Договорът получи демократично признание от всички 27 държави-членки. Всички държави-членки на Европейския съюз чрез парламентарно гласуване или референдум го одобриха.

Това наистина е огромно постижение. То показва, че разширена Европа може да споделя общо виждане за нашето бъдеще и е решена да върви напред. Решението беше взето демократично. Сега е необходимо да приключат процедурите по ратифицирането му.

Радвам се да видя, че полският президент г-н Качински ще го подпише много скоро. Както винаги ми е казвал, той ще бъде готов да стори това веднага след като ирландският народ гласува с „да“. Всъщност това е много добра новина.

Разбира се, трябва да видим приключването на процеса в Чешката република. Трябва да уважаваме конституционните процедури в тази държава, както сторихме това по отношение на други държави, но веднага след приключването им не виждам причина процесът да не завърши бързо.

Важно е за Европа като цяло, но е особено важно за Комисията. Искам да видя новата Комисия в действие – Комисия, избрана в съответствие с Договора от Лисабон, и искам това да се случи възможно най-бързо. Продължителен период със служебна Комисия не е в полза на никого. Готов съм да започна формирането на следващата Комисия веднага след като Съветът е готов окончателно да изясни нормативната база и да номинира върховен представител, който ще стане заместник-председател на Комисията.

Оценявам всички усилия, положени от шведското председателство и лично от министър-председателя Райнфелд, за безпроблемното приключване на тези процеси. Инициативата, която министър-председателят Райнфелд предприе днес на срещата с мен и с Вас г-н Buzek, и с министър-председателя г-н Фишер по време на видеоконферентната среща е много добра и полезна.

Зная също така, че Парламентът работи неуморно, за да популяризира Договора от Лисабон. Парламентът и Комисията работиха заедно, за да обяснят защо това е най-подходящият договор за Европа. Горд съм с ролята, която изигра Комисията, като предостави на ирландския народ информацията, необходима за вземане на решение.

Сега, когато съществува реална възможност Договорът от Лисабон да бъде окончателно ратифициран и целият процес да приключи, можем да насочим вниманието си към прилагането на Договора. Искам да използвам възможността да очертая четирите области, в които работим усърдно, за да гарантираме, че при влизане в сила на Договора можем веднага успешно да започнем работа.

Едно от най-важните и най-сложните неща са нововъведенията във връзка с Европейската служба за външна дейност. Работихме усърдно, за да обмислим внимателно някои практически подробности за това как Европейската служба за външна дейност да бъде наистина успешна. Сега ще работим още по-интензивно и в духа на бележките, отправени от шведското председателство преди малко, аз искам да заявя решителността на Европейската комисия да работи съвместно с Парламента за постигането на тази цел.

Зная, че Elmar Brok ръководи този въпрос в Парламента. Разбрах, че разискванията по него ще се проведат на следващото пленарно заседание. Моментът е много подходящ, тъй като това ще се случи точно преди обсъждането на същия въпрос в Европейския съвет. Считам, че този доклад е отлична основа за разискванията между институциите и приветствам силния дух на Общността, от който е вдъхновен докладът. Ето това е духът, който ще съхраня при подготовката на такова важно нововъведение, каквото е Европейската служба за външна дейност.

Другата област е комитологията. Тя е важен аспект от начина, по който Европейският съюз осъществява дейността си. Договорът от Лисабон въвежда нови правила, с които системата става по-рационална и прозрачна. Необходимо е да определим точно механизма, по който новата система следва да работи. Но нека бъде ясен: много от решенията имат огромно политическо значение и изискват съответния демократичен контрол, както и истинска политическа ангажираност. Затова трябва да поддържахме силната роля, която играе Парламентът днес.

Друг важен демократичен елемент са новите механизми, които позволяват на националните парламенти да вземат пряко отношение по въпроса за субсидиарността. Трябва да поставим тези механизми в по-широк контекст на изградените през последните десет години от Комисията, а в действителност и от Парламента, отлични взаимоотношения с националните парламенти.

Накрая, искам да спомена Инициативата на европейските граждани. Това е едно от най-впечатляващите нововъведения в демократичния дневен ред на Договора, върху което Парламентът вече работи усърдно. Маргот Валстрьом ръководеше работата ни по разработване на зелена книга за започване на консултации възможно най-бързо с цел да предоставим тази възможност на гражданите в период от една година след влизането в сила на Договора.

Когато миналия месец говорих в Парламента, представих моето виждане за най-големите предизвикателства и възможности, пред които е изправена Европа днес. Договорът от Лисабон ще ни осигури подходяща възможност да превърнем тези цели в реалност и съм уверен, че съществуващото конструктивно сътрудничество между нашите институции ще го превърне в успех. С това се ангажира Европейската комисия.

Председател. – Г-н Барозу, благодаря Ви за изказването и за готовността да сътрудничите при прилагането на Договора от Лисабон.

Сътрудничеството между Парламента и Съвета по време на видеоконференцията с министър-председателя на Чешката република г-н Ян Фишер също беше отлично. Искам още веднъж да благодаря и на министър-председателя Фредрик Райнфелд, че организира видеоконференцията.

Joseph Daul, от името на групата PPE. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, с искреното си и категорично „да“, заявено миналия петък, ирландците казаха „да“ не само на Договора от Лисабон, но най-вече казаха „да“ на Европа като пространство на солидарност и споделени ценности. Те изразиха дълбоката си привързаност към Европа, която оказва влияние на процеса на глобализация, без да бъде засегната от него, към Европа, която споделя с партньорите си избора си на общество и социална пазарна икономика.

От името на групата PPE изразявам задоволството си от този вот, който показва, че когато се консултираме с дадена нация по въпрос, който наистина е от значение, като принципа за принадлежност към Европейския съюз, тя отговаря на поставения ѝ въпрос – при това убедително.

В петък приятелите ни от Ирландия отговориха на въпроса дали подкрепят Договора от Лисабон и ако не, дали са готови да поставят под въпрос членството на тяхната държава в Европейския съюз. Те отговориха недвусмислено и ясно с „да“ на този въпрос. Това доказва само едно, че Европа е възприемана такава, каквато е, а именно като защитен елемент, утвърдена зона на стабилност, мир и зачитане на принципите на правовата държава.

Считам, че ирландският вот ще окаже важно въздействие върху начина, по който изграждаме Европа, особено през следващите месеци, тъй като той доказва дълбоката привързаност на нашите народи към ценностите, които Европа олицетворява. Ирландският вот насърчава европейската ни дейност и едновременно с това ни свързва. Насърчава ни, защото за пръв път от много време един европейски народ изразява с такава сила волята си да участва в смелото европейско начинание, въпреки или по-скоро заради кризата. Свързва ни също така поради задължението ни да откликнем на търсенето на солидарност, което до голяма степен обуслови ирландското „да“.

Точно това, отново във връзка с европейските институции, ще ни позволи Договорът от Лисабон. Той ще даде възможност Европа да бъде по-ефективна, като превръща единодушния вот, който често е блокиращ, в изключение, а гласуването с мнозинство – в правило.

Той ще позволи вотът да се идентифицира по-добре, като се създаде постоянно председателство на Съвета, което да замени ротационния принцип на сегашното Председателство и се придаде по-голяма тежест на нашия върховен представител по външната политика. Европа се нуждае от едно лице както за нашите съграждани, така и за международните ни партньори.

Накрая, Договорът от Лисабон ще направи Европа по-демократична, като даде на Парламента много по-голяма тежест и също като осигури на националните парламенти и на гражданите възможност да взимат по-активно отношение по европейските въпроси. В петък ирландският народ последен изрази положителното си становище във връзка с Договора от Лисабон. Всички останали народи вече бяха сторили това или директно, или чрез съответните си парламенти, включително Полша и Чешката република.

Ето защо призовавам президентите на тези две държави да преминат без забавяне към официалното подписване на Договора, за да може 27-те държави да продължат напред и да започнат да го прилагат не по-късно от началото на 2010 г.

Искам да се обърна конкретно към президента г-н Клаус и да му кажа, че ирландският вот от 67% следва да го насърчи да подпише договора, когато моментът за това настъпи. От името на РРЕ го приканвам да се държи отговорно и съм убеден, че ще го стори.

Настъпи моментът Европа да остави институционалните въпроси настрана и да реши за себе си какво е наистина от значение за 500 милиона европейци: социалната пазарна икономика, енергетиката, климатът и сигурността.

Благодаря на г-н Райнфелд и г-н Барозу за предложенията им. Можете да разчитате на помощта на РРЕ за бързо постигане на напредък в работата.

Martin Schulz, от името на групата S&D. – (DE) Г-н председател, обсъждаме резултатите от този референдум. Много неща бяха казани във връзка с институционалните аспекти и нямам какво да добавя към казаното от министър-председателя г-н Райнфелд. Одобрявам това, че няма да действа прибързано, а че каза, че изчакваме, тъй като все още не сме достигнали финалната права. Все още предстои да преминем през окончателните етапи на процеса на ратифициране, преди да отговаряме на институционални въпроси.

Както всички нас, така и Вие, г-н Барозу, бяхте много доволен. Вероятно радостта Ви е била малко помрачена в неделя вечер, тъй като 382-а гласа, които получихте, включваха и 55 гласа на членовете на група, чиято цел е да се предотврати влизането в сила на Договора от Лисабон. Когато празнувате Договора от Лисабон, трябва да имате предвид, че бяхте подкрепен от хора, които искат точно противоположното на това, което се стремите да постигнете. Помислете върху това и нека Вашето мнозинство бъде проевропейското мнозинство в Парламента.

(Реплики)

Когато говорим за резултата от референдума, г-н председател, всъщност имаме предвид нещо доста по-различно. Не става въпрос за институционални игри, които ще се разиграват сега. Не става дума за това как се съставя мнозинството в Парламента, а за нещо много по-съществено, а то е какво трябва да кажем на президента на Чешката република. Двадесет и седемте държави-членки на Европейския съюз имат общо 500 милиона жители. Населението на Китай е 1,3 милиарда, а това на Индия е 1,1 милиарда. Двете държави взети заедно представляват една-трета от населението на света! Сега тези държави заемат своето място на кръглата маса на преговорите на Г-20. Най-големите държави-членки на ЕС, които участват в срещите на Г-20, представляват икономическия потенциал едва на 82 милиона души.

Пред нас има само две възможности. Договорът от Лисабон не е, както твърди г-н Клаус, за превръщането на Европейския съюз в по-голяма сила срещу държавите-членки, а за нещо съвсем различно. Той цели да превърне

Съюза в силен световен партньор, за да укрепи отделните държави-членки. Това е ясната цел на Договора от Лисабон. В противовес на по-горното твърдение, Договорът по-конкретно обслужва интересите на малките държави-членки на ЕС. Държава с население 10 милиона – да вземем например Вашата страна г-н Барозу – в сравнение с Бразилия, Португалия вече не е в позицията, която е имала през 19 век. Ясно е, че през 21 век Бразилия е по-силната държава. Подобно на всички Европейски държави Португалия се нуждае от Съюза, за да бъдем по-силни заедно. Когато става дума за изменението на климата, финансовата криза, контрола на болестите в световен план, когато става дума за борбата с глада по света, опазването на мира, предотвратяване на войните за ресурси, тогава Европа ще може да устои като единен блок, но ако се раздели на отделни части, ще се провали.

Ето защо въпросът, който задаваме на президента Клаус, е: преценявайки отговорността, която поема, възможно ли е човек, който несъмнено се възползва от конституционното си право, с което не мога да не се съглася, да се нагърби с тази отговорност сам, когато всички други правителства и парламенти, а сега и 67% от ирландския народ, които казаха „да“, са на различно мнение?

Трябва да зададем този въпрос на г-н Клаус. Съзнава ли той напълно, че този континент е достигнал повратен момент или с други думи, че е време за вземане на решение във връзка с това, дали обединението ни прави по-силни, или самостоятелността ни прави по-слаби. Това е въпрос от решаващо значение.

Така че, да, това наистина беше добър ден за Европа, а денят на окончателното ратифициране на Договора ще бъде дори по-добър. Г-н Клаус трябва да приеме историческата си отговорност и да подпише договора.

Guy Verhofstadt, *от името на групата ALDE*. – Г-н председател, миналият петък беше наистина исторически момент: 67% от гласовете. Можете да промените всички конституции в Европа с мнозинство от две-трети. Мисля, че такова мнозинство е необходимо и в Швеция.

Трябва да благодарим на Брайън Коуен. Изказвам специална благодарност и на Рат Сох, който също свърши страхотна работа, и на всички народни представители от парламента на Ирландия, които подкрепят Договора от Лисабон, тъй като те проведеха мощна кампания в негова полза. Така че аз съм щастлив. Причината е, че започнахме целия този проект при равносметката от Договора от Ница, с декларация в Лааген и това ни отне осем години. Ето защо обещавам да не започваме целия процес отначало г-н президент.

С ирландското „да“ всички граждани на Европа пряко или косвено, чрез референдум или чрез парламентите си казаха „да“ на Договора от Лисабон. Това беше послание и за евраоскептиците, които винаги казват „не – хората са против Европа, против европейските институции.“ Шестдесет и седем процента от населението на Ирландия: това, на което станахме свидетели в петък, е ясно послание за евраоскептиците.

Трябва да поискаме от всеки да поеме своята отговорност, така че Договорът от Лисабон да влезе в сила възможно най-бързо. Настъпи моментът този процес най-накрая да приключи. С ирландското „да“ знаем, че Договорът от Лисабон ще влезе в сила. Сигурни сме, защото това беше последната пречка. Не знаем обаче кога ще влезе в сила и мисля, че това е проблемът, върху който трябва да съсредоточим обсъждането си този следобед. Какво можем да направим междувременно?

Знаем, че трябва да изчакаме Конституционният съд на Чешката република да се произнесе. Както споменахте вчера в „Монд“, и при най-лошия сценарий все пак ще трябва да изчакаме няколко месеца и считам, че нито един колега от Парламента не би допуснал факта, че Съюзът няма да може да изпълнява нормално функциите си през следващите месеци. Можем да приемем, че Комисията ще се занимава с текущите дела, тъй като след 31 октомври, следва тя да се занимава с тях. Необходими са действия – неотложни действия. Следователно, г-н Райнфелд, в качеството Ви на председател на Съвета, Ви приканвам да започнете възможно най-бързо процедура по номиниране на членовете на Комисията.

Преди три седмици гласувахме за председател на Комисията с аргумента, че настоящата криза не ни позволява да отлагаме решения. Това беше Вашият аргумент. Същият аргумент е валиден и сега за номинирането на членове на Комисията. Не е необходимо да чакаме. Нова Комисия е възможно да се състави и при сега съществуващия договор и статут на върховния представител, а след ратифициране на Договора от Лисабон можете безпроблемно да назначите върховен представител с друг статут, както и председател на Съвета. Наистина няма причина да изчакваме с процедурата за съставяне на Комисия.

Това беше и целта на председателя на Комисията, ако съм го разбрал правилно, когато се изказваше преди малко. Опазявам се, че Ви чувам да казвате: „Не, изчаквам, изчаквам, защото искам общ пакет, включващ и председател на Съвета.“ Твърдя, че това не е проблем. Подгответе общия си пакет. Подгответе го сега, а решението за председателя на Съвета може да бъде толкова политическо, колкото и решението, което взехте първия път за г-н Барозу. Представихте кандидатурата му чрез политическо решение, а не като официално решение, тъй

като ние поискахме да го формализирате след това. Можете да постъпите по същия начин и с председателя на Съвета и след това, след ратифициране на Договора, да формализирате целия пакет. След което променете статута на върховния представител – той става заместник-председател на Комисията. Същевременно можете да приложите на практика политическото решение за председателя на Съвета, което ще вземете сега, а след това да го формализирате.

Това е най-добрият начин, най-успешният начин за оказване на натиск върху останалите държави, които трябва да подпишат: трябва да го оформите официално, защото те знаят, че искаме да продължим напред. И все пак не е необходимо да чакаме няколко седмици или месеци. Във всеки случай Вие казахте, че нямаме време за губене. Съгласен съм с Вас: предвид съществуващата икономическа и финансова криза няма време за губене.

Съставете Комисията сега възможно най-бързо. Убедете колегите си в Съвета и вземете решение за върховния представител въз основа на сега съществуващия Договор. Изберете един от кандидатите – видях, че има достатъчно кандидати – за председател на Съвета и продължете напред.

Daniel Cohn-Bendit, *от името на групата Verts/ALE. – (FR)* Г-н председател, госпожи и господа, считам, че трябва да извлечем ясна поука от случилото се в Ирландия.

Ирландците, както спомена Guy Verhofstadt, гласуваха с огромно мнозинство от 67%, тъй като реалността проясни погледа им. Преди всичко реалността на кризата, в която почувстваха нуждата от Европа. Освен това те също почувстваха, че този вот всъщност означава, както правилно отбеляза и Joseph Daul, че или казват да, или започват процедура за излизане от Съюза. Това, което трябва да се разбере е, че референдумите в Европа имат смисъл само ако има последствия от тях. Ако това е игра или прищявка, можете да кажете не, но както винаги става въпрос за обичайна практика. Затова реагирайте в зависимост от настроението.

Считам, че разискването за Европа трябва да продължи. Трябва да стигнем до европейски референдум, при който всички европейци да гласуват въз основа на квалифицирано мнозинство, а онези, които казват не, трябва да заявят дали зачитат вота и остават в Съюза или излизат от него. Ако англичаните считат, че тази забележка е насочена към тях, не грешат, тъй като трябва да сложим точка веднъж завинаги на Европа, която може да бъде жертва на изнудване. Едно демократично пространство не може да съществува с изнудване и ако не успеем да разрешим този проблем, считам, че няма да постигнем европейско демократично пространство.

Второто нещо, което трябва ясно да разберем, е ситуацията, в която се намираме. Guy Verhofstadt спомена две-три неща по въпроса, но това, което ме плаши, е, че за г-н Барозу имаше публично разискване. Не спечелихме, а загубихме. Такъв е животът, но имаше истинско публично разискване. След това имаше конфронтация и мнозинството спечели.

Г-н Schulz, не е необходимо винаги да размахвате пръст. Ако всички социалисти бяха гласували с нас срещу г-н Барозу, нямаше да има мнозинство. Това също трябва да се каже. Не може просто да казвате това или онова. Такъв е животът. Така стоят нещата. Да, вярно е, Martin, харесва Ви да обвинявате другите, но понякога социалдемократите следва да поемат отговорност за пораженията си, иначе никога няма да победим.

Искам да кажа нещо за процеса и тук ще си позволя да не се съглася с Вас, г-н Райнфелд. Ще имаме председател на Европейския съвет. Не искам това да бъде преврат. Изненадващо в последния момент ще предложите някой и в срок от седмица решението ще бъде взето. Считам, че Европа има право на обществено разискване, че всички държави трябва да имат право да дадат становище по предложенията Ви. Независимо дали това ще бъде г-н Блеър, г-н Балкененде, г-н Jean-Claude Juncker или г-н Guy Verhofstadt считам, че имаме право на обществено разискване. Правителствата не следва да взимат решение за председателя на Европа при затворени врати в последната минута.

Причината, поради която казвам това, е, че всеки знае, че днес общественото мнение не е в подкрепа на г-н Барозу. Всеки знае, че не е честно Jean-Claude Juncker да няма шанс просто защото г-жа Меркел и г-н Саркози са против него. Това е не е демократично обществено разискване. Трябва да поставим всички предложения на масата и след това Вие да решите. Същото се отнася и за върховния представител. Представете предложенията си.

Искам да ви кажа нещо. В случая г-н Барозу и г-н Verhofstadt имат право. Накарайте ни да изберем г-н Барозу, като казахте, че е спешно и сега ще имате Комисия, която няма да може да си върши нормално работата и която просто ще продължи напред, докато може да бъде взето решение. Всичко зависи от чехите.

Съществува обаче и друго притеснение. Предложихме да се удължи мандата на Комисията, включително този на г-н Барозу, за да може да провежда преговори за конференцията в Копенхаген на пълно работно време.

Считам за неприемливо да не започнем процедура за съставяне на Комисията веднага, като представим за разглеждане имената на кандидатите. Г-н Verhofstadt направи добро предложение: ако чехите не заявят позицията си, то те няма да имат член на Комисията, тъй като съгласно Договора от Ница броят на членовете на Комисията ще трябва да бъде намален. В случай че изразят становището си преди края на процедурата по ратифициране, всичко ще се извърши съгласно Договора от Лисабон и ще имат свой член на Комисията. Всичко трябва да поставено за разглеждане.

В заключение искам просто да кажа следното: Следва да продължим разискването и след Договора от Лисабон. С него историята не приключва. Конституционализирането на Европа не може да спре с Договора от Лисабон. Ако нямаме смелостта да продължим разискването след влизане в сила на Договора от Лисабон, считам, че ще пропуснем сериозна среща с историята, срещата на Европа.

Timothy Kirkhope, *от името на групата ECR.* – (EN) Г-н председател, прекарах по-голямата част от ранната си политическа кариера в борба срещу опасни личности като г-н Cohn-Bendit. Наистина се притесних преди малко, когато всъщност се съгласих с едно или две неща от неговото изказване, и бях спасен единствено от факта, че при последните му бележки отново успях изцяло да му се противопоставя. Искам да бъда напълно последователен в позицията си, говорейки в качеството си на лидер на британските консерватори в Европейския парламент. За онези от нас, които подкрепят принципа отделните държави да се обединят и да си сътрудничат свободно в Европа, напредъкът по Договора от Лисабон вероятно не би бил такъв повод за празнуване днес.

Трагедията на нашия Съюз е в това, че в очите на много хора той се превърна в проект за елита, като в същото време популяризираха идеологията му сред все по-скептично настроеното общество според данните на Евростат. Губите един референдум, а после свиквате нов, за да получите желаните резултат. Ако терминът „конституция“ се окаже непопулярен или неприемлив, то той бива обвит в нова опаковка, за да може предишните възражения да бъдат пренебрегнати. Ако изглежда, че обещаният референдум не може да бъде спечелен, той бива отложен, без каквато и да е следа от срам или смущение. В Обединеното кралство всички политически партии, включително действащото правителство, обещаха на британския народ, че ще се консултират с него относно бъдещето на Европа. Социалистите и либералите не изпълниха обещанието си. С такива политически трикове може да се осигурят предимства в краткосрочен план, но е жалко, че вратата на народите на Европа в политиките едва ли е нараснала в резултат от подобни цинични маневри.

Ние в ECR искаме Европа да се гради върху сигурни основи с широка подкрепа и демократична легитимност, предложени от институциите на съответните държави. Но според нас Договорът от Лисабон си остава стъпка в грешната посока. Чрез отваряне на вратата към наднационална външна политика и политика на сигурност, чрез даване на повече власт на европейските институции и отмяна на националното вето в области на политиката от решаващо значение за нашите държави Договорът предприема решителна стъпка към свръхдържавата, от която редица се страхуват. Народите на Европа не искат все по-централизиран Съюз, който увеличава правомощията си за сметка на държавите-членки, Съюз, който е далеч от ежедневните им проблеми. Искат обаче Европа на разнообразието, Европа, в която различните култури и начин на живот се съчетават, където може да се постигне добавена стойност. Искат реформиран Съюз, по-публичен, прозрачен, демократичен Съюз, който предлага качество срещу цена в онези области, в които носи отговорност, Европа, която е по-близка и по-свързана с народа.

Ето защо Договорът от Лисабон е пропусната възможност. Служих в Конвента след декларацията от Лааген, която подкрепях, Конвент, който изготви оригиналния конституционен текст. Добре съм запознат с подробностите, както и с добрите и с лошите страни. Консерваторите в Обединеното кралство бяха последователни. Считаме, че Договорът, както се оказа, няма да доведе до напредък в полза на народа. Ние в ECR ще продължим да се борим за възгледите си за Европейския съюз, възгледи в унисон с надеждите и стремежите на европейските народи. Ще продължим да отстояваме идеята за Европейски съюз, подходящ за целите на бъдещето, не на миналото, и за Европейски съюз, който се уповава на подкрепата на своите народи, а не само на приоритетите на някакъв елит. Следва всички да помислим върху това.

Lothar Bisky, *от името на групата GUE/NGL.* – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, групата ми винаги е била застъпник на провеждането на запължителни референдуми за Договора за реформи в цяла Европа. Гласоподавателите в Ирландия бяха единствените, които имаха възможност да вземат решение пряко преди година и половина. Ако искаме хората да решават, тогава трябва да приемаме резултата, дори и да не ни харесва.

Правителството на Ирландия наруши принципа за демократичност и проведе втори референдум отчасти в резултат на натиск от други държави-членки. Сега те получиха желаните резултат. Ние от левицата се

подчиняване на принципа за демократичност, но загрижеността ни за политическата ориентация на ЕС остава. Броят на гласувалите с „не“ в Ирландия показва, че ние не сме единствените, които имат подобни опасения.

Трите ни основни критики са: първо, че предишната политика на либерализиране на финансовите пазари, данъчната конкуренция, разделянето на финансовата политика от икономическата и премахването на социалната държава допринесоха за икономическата и финансовата криза. В резултат тази политика доведе до нарастване на бедността и неравенството в Европа. Освен деклариране на намерение, почти нищо не се е случило досега по отношение на регулирането на финансовите пазари. Обратно, докато цифрите на безработицата растат, големите банки отново очакват огромни печалби. Договорът от Лисабон ще запази тази политика на пазарна икономика със свободна конкуренция. Не можем да подкрепим подобно нещо.

Вместо това призоваваме за напълно различен подход за справяне със социалните предизвикателства. Целта ни е да се въведе клауза за социален напредък с минимални работни заплати, валидни за целия ЕС – еднакво заплащане за една и съща работа на едно и също работно място. Трябва да се борим с дъмпинга на работните заплати.

Втората ни критика е, че призивът към държавите-членки постепенно да повишат военните си способности е несъвместим с целите на левицата, както и укрепването на Европейската агенция по въоръженията в първичното Европейско законодателство. Няма да подкрепяме световни военни мисии, чрез които да отстояваме собствените си интереси. Не искаме такъв договор, искаме договор за разоръжаване, а не за въоръжаване. Определянето ни като опонент на Европа по тази причина е парадоксално. Всеки в Европа, който подкрепя въоръжаването, бива определян за приятел на Европа, но онзи, който е за разоръжаване, бива класифициран като враг на Европа. Това е политически абсурд!

И така, референдумът в Ирландия се проведе и дори изходът от него да не е какъвто бихме искали, ние в левицата ще продължим да работим за постигането на по-пряка демокрация в Европа.

Nigel Farage, от името на групата EFD. – (EN) Г-н председател, всичко е ужасно простичко, нали? В Ирландия имаме един вот против Договора и един вот за Договора, така че ако имаме какъвто и да е спортен дух, трябваше да определим с трети референдум, който обаче да бъде различен с това, че е независим и справедлив. Тъй като случилото се в Ирландия със сигурност не е това! Всъщност се надявам, че всички сте много горди със себе си, защото това, което направихте, е, че взехте най-малкото момченце от игрището, заклещихте го в ъгъла и добре го натупахте. Това е победата на побойниците; победата на големите пари и на бюрократите. Всичко това е една пародия!

(Реплики)

Значи вие зачитате този вот, така ли? А не зачитате ли предходния? Европейската комисия наля милиони британски лири от парите на данъкоплатците – британски лири или евро, това е без значение, макар в нашия случай да има значение, тъй като все още сме запазили валутата си, слава Богу! – наляхте милиони. Коефициент от порядъка между 10:1 и 20:1 представляваше финансовото надмощие на страната с положителен вот спрямо тази с отрицателен вот. Комисията за референдума в Ирландия не си свърши работата. Не каза на ирландския народ, че, разбира се, Конституционният договор от Лисабон има огромни последици за собствената им конституция; и вероятно най-лошото от всичко е, че комисията за радио и телевизия в Ирландия промени правилата и положителният и отрицателният вот не бяха отразени еднакво. Всичко това беше безобразие! Но цялата им кампания, цялата ви кампания беше „гласувайте с „да“ за работни места“. Ето за това беше всичко. Е добре, имаме гореща новина, приятели: „Аер Лингус“ днес съкрати работници, а „Интел“ – хората, които вложиха 400 000 евро в кампанията „за“ Договора, днес съкрати 300 души. Хиляда петстотин и петдесет работни места по-малко от миналата събота; единствените работни места, запазени в резултат от положителния вот, са тези на политическата класа.

Подозирам, че това беше всичко. Подозирам, че периодът на независимост в историята на Ирландия ще бъде много кратък. Не мисля, че президентът Клаус ще може да удържи, макар да се надявам да го направи. Той е добър и смел човек. Изглежда обаче бюрокрацията победи националната демокрация. В исторически план считам, че сега Великобритания е сама, вероятно както и през далечната 1940 г., но...

(Спесени реакции)

...съществува истинско разискване, тук има истинско разискване. Какъв е смисълът да има министър-председател консерватор, ако г-н Блеър стане съзотен? Какъв е смисълът от министър на външните работи, ако имаме представител за външната политика на ЕС със собствена дипломатическа служба? Какъв е смисълът от каквото и да било? Що се отнася до мен, този референдум в Ирландия дава началото на истинското разискване. Няма

да се преструваме повече: ако искате национална демокрация, не можете да останете член на Европейския съюз и ние ще проведем капания за излизането на Обединеното кралство от него, при това възможно най-бързо.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Г-н председател, вчера попитах г-жа Валстрьом, заместник-председател на Комисията, дали Договорът от Лисабон по същество е същият като Конституционния договор, който замени. Тя отговори, че измененията са исканите от британското правителство и включват промени на имена и символи. Не използва думата „само“, но можеше лесно да го направи.

Конституционният договор вече беше отхвърлен от избирателите на Франция и Нидерландия, а Обединеното кралство трябваше да проведе референдум. Със сигурност резултатът от него щеше да бъде отхвърляне на договора. Ясно е, че замената на Конституционния договор с Европейския договор за реформи беше извършена по искане на британското правителство, за да им се осигури възможност да пренебрегнат обещанието за провеждане на референдум.

По същество текстът ще остане същия, но ще се променят имена и символи, като се твърди напълно нечестно, че договорите са различни и референдум не е необходим. Как е възможно някой да дръзне да нарече това мошеничество и тази нечестност демокрация?

Фредрик Райнфелд, *действащ председател на Съвета.* – (EN) Г-н председател, преди всичко бих искал да благодаря на лидерите на парламентарните групи за техните коментари. Виждам, че много от тях искат процесът да се ускори и ги разбирам.

Считам, че следва да сме наясно, че малко или много се движим в непозната територия. Ако разгледаме правното основание, предвижданията всъщност са били, че Договорът от Лисабон е трябвало вече да е влязъл в сила от 1 януари тази година. Сега се опитваме да действаме гъвкаво при новите условия, предизвикани от ситуацията в Ирландия, но и в други държави.

Вярно е, че често при разискванията в Швеция, когато обосноваваш становището си, правиш препратки към демокрацията. Това е добре. Това се опитвам да постигна и аз днес. За да влезе в сила един нов договор, е съвсем ясно, че той трябва да бъде ратифициран от 27-те държави-членки. Това е необходимото условие и причината, поради която съм толкова прецизен, когато казвам, че сме стигнали до държава номер 24. Остават три държави и вероятно най-дълго ще чакаме Чешката република.

Веднага след като бъде ратифициран от двадесет и седмата държава, ще продължим нататък. Ирландия не го е ратифицирала. Необходима е парламентарна ратификация, преди процесът да бъде завършен. Вероятно ще кажете, че това е лесно, но трябва да бъдете напълно сигурни, а никога не се знае. Когато всичките 27 държави ратифицират договора, тогава пакетът ще бъде ясен и ще можем да преминем към Договора от Лисабон.

В този процес е много важно да кажем, че всички договори, които сме обсъждали, са се появили посредством балансиране между различни гледни точки и е пределно ясно, че аз и тук присъстващите днес следваме модела на тези Договори. Много често се случва да се прави нещо друго, което не е в съответствие с Договорите. Това се опитваме да постигнем днес с шведското председателство.

Ето защо ви казвам, че ще се опитаме да действаме бързо в ситуация, която в момента зависи от Конституционния съд на Чешката република в Прага. Когато се произнесат относно това, дали ще одобрят тази жалба или не, тогава шведското председателство ще обяви следващата си реакция в този процес. Това е демокрация в процеса на работа, тъй като следваме Договорите стриктно и следим реакциите на различните държави.

Посланието ми към вас е, че с това явно мнозинство трябва да приемем Договорът от Лисабон възможно най-бързо, защото считаме, че това ще допринесе за по-доброто функциониране на Европа, но ще направя това, като спазва всички процедури. Ще следвам Договорите и също така ще уважа факта, че всички 27 държави-членки трябва да го ратифицират, преди да предприемем тази стъпка.

Благодаря много за бележките ви и за подкрепата.

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията.* – (EN) Г-н председател, ще отправя някои забележки към коментарите, отправени от лидерите на парламентарните групи, и искам да благодаря на всички за приноса им. Институционалните въпроси за прехода от един договор към друг са много трудни от правна и политическа гледна точка и изискват мъдрост от страна на всички институции. Разбира се, искаме новият договор да бъде одобрен възможно най-скоро. Мнозинството от членовете на Парламента искат това, всички правителства го искат, както със сигурност и Комисията.

Проблемът, както спомена и министър-председателят преди малко, е, че Договорът няма да бъде приет преди края на мандата на тази Комисия. Мандатът на Комисията изтича в края на този месец, така че неизбежно ще имаме период със служебна Комисия. Ето защо считам, че Парламентът постъпи правилно преди известно време, като вече беше взел решение за председателя на Комисията, тъй като така му даде власт, политическа власт да представлява Комисията във връзка с много важни международни задължения. Това беше мъдро решение от страна на Европейския парламент.

Сега е важно да решим как да процедираме при този преход. Днес обсъдихме това в Комисията и нашето становище в Колегията е, че следва, ако е възможно, вече да въведем новата Комисия съгласно Договора от Лисабон. Становището ни е такова, тъй като това е Договорът, който искаме. Това е Договорът, който дава на вас – на Парламента – повече права за съставянето на самата Комисия. Върховният представител например ще бъде заместник-председател на Комисията. Ето защо вие ще гласувате за върховен представител. Това няма да се случи, ако приложим Договора от Ница и поради това сме на мнение, че трябва, ако е възможно, да внесем решението за новата Комисия съгласно правилата на Договора от Лисабон. Но това, разбира се, е въпрос на мъдрост, както и на подходящ момент. В миналото и по-конкретно при първата Комисия, в която участвах, също започнахме работа със закъснение от три седмици след предишната Комисия.

Така че въпросът е: колко време ще отнеме това? Ето защо отбелязах набързо и министър-председателят г-н Райнфелд знае какво имам предвид, че да чакаш няколко седмици е едно нещо и е съвсем друго да не знаеш докога ще чакаш. Това е въпрос на преценка, политическа преценка и се надявам Европейският съвет да вземе правилните решения въз основа на информацията, която получаваме от чешките ни партньори. Това е въпросът, който трябва да бъде решен в Европейския съвет до края на този месец.

Със сигурност не искаме – и мисля, че не е в ничия полза да имаме Комисия без пълна правоспособност. Не е в полза на Комисията и съм убеден, че не е и в полза на Европейския парламент. Ето защо казах, че съм готов, готов съм да започна съставянето на нова Комисия веднага след като получа правна яснота и Европейския съвет започне процеса. Но за това е нужно Съветът да вземе някои решения. Необходимо е Европейският съвет да предложи върховен представител, тъй като съгласно Договора от Лисабон върховният представител трябва да бъде одобрен от председателя на Комисията за неин заместник-председател.

Във връзка с някои забележки бих искал да поставя няколко акцента и да успокоя някои от членовете на Парламента. Някои от вас споменаха, че ще има „председател на Европа“. Съжалявам, няма да има „председател на Европа“. Ако има Договор от Лисабон, ще има председател на Европейския съвет, а това е нещо различно. Има председател на Парламента, председател на Комисията и ще има председател на Европейския съвет. Важно е да подчертаем това, тъй като понякога ми се струва, че съществуват идеи за някакви институционални производни и нито аз, нито Европейската комисия ще приемем идеята, че председателят на Европейския съвет е председател на Европа, тъй като това не е включено в Договорите.

(Ръкопляскания)

Не е включено в Договорите, а ние трябва да се съобразяваме с тях. Трябва да уважаваме институциите. Има председател на Европейския парламент и председател на Комисията. Ако има Договор от Лисабон, ще има председател на Европейския съвет.

Много е важно да разберем, че всичките ни решения трябва да се вземат в рамките на съществуващите договори. Ето защо сега считам, че трябва да продължим напред веднага след като чехите направят съответната проверка на положението при тях. Във връзка с това считам, че трябва да работим по въпросите, които споменах, от Инициативата на гражданите до външните услуги, в духа на сътрудничеството между институциите така, че когато решенията се вземат официално, да можем решително да приложим всичко, което е заложено в Договора от Лисабон, а то според мен е по-голяма отчетност, повече демокрация и повече ефективност за нашия Съюз.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Г-н председател, като първият ирландец, който се изказва в рамките на това разискване, искам да благодаря на колегите за любезните бележки по адрес на ирландския електорат, включително и на хората, на които вече беше изказана благодарност. Искам да посоча двама души, които бяха изключително лоялни по време на тази кампания за положителен вот и поставиха интереса на държавите си над интересите на техните политически партии – г-н Енда Кени, член на парламента, лидер на „Фине Гейл“, и г-н Иймън Гилмор, член на парламента, лидер на лейбъристката партия и на които не бяха изказани благодарности. Те безкористно направиха повече от всички, за да гарантират провеждането на тази кампания и искам това да бъде отбелязано в протокола днес.

Процесът, свързан с Договора от Лисабон, в Ирландия показва, че когато полагаме усилия да обединим хората около нас, те са готови да подкрепят ръководството. Европейският проект остава най-добрата надежда за

жителите на Европа и навсякъде по света за мирно и благополучно бъдеще. Не можем само да допускаме, че хората ще оценят предимствата му. Трябва да бъдем възможно най-открити и изчерпателни, когато им обясняваме какви са ползите. Разширяването не е попречило на проекта, а по-скоро ни даде възможност да позволим на други хора да споделят с нас тези ползи. Наистина има единство в многообразието.

Някои хора в Ирландия не бяха добре запознати със съдържанието на Договора, други имаха опасения във връзка с налагане на аборт в дадена държава-членка, във връзка с неутралитета, със загубата на член на Комисията, както и с възможността държавата да изгуби контрол върху собствената си политика в областта на прякото данъчно облагане. Ирландският парламент чрез специална комисия установи какви са опасенията на хората след първия референдум и правителството получи гаранции по тези въпроси от нашите партньори и, което е най-важно, промяна във връзка с бъдещия състав на Комисията.

Това беше демокрация в действие на всички равнища. Причината, поради която ирландският парламент имаше правото и задължението да направи това е, че независимият народ на Ирландия им даде това право и задължение. Високият резултат и преобладаващият положителен вот са ясен знак, че е била изпълнена демократичната воля на народа.

Г-н председател, подкрепям казаното от Вас във връзка с някои от съображения на нашите народи. Нека сега повдигна един въпрос, който мисля, че трябва да бъде разгледан. Някои хора в Ирландия и по света вярват, че Европейският съюз се превръща в неприветливо място за християнството и религията като цяло. Трябва да кажа, че лично аз съм изпитал неуважението на хора тук, които се считат за справедливи и либерални, които обаче са всичко друго, но не и това, когато се налага нещата да се погледнат през призмата на хората с религиозни убеждения. Уважавам хората без религиозни убеждения, но очаквам същото и от тях по отношение на хората, които имат такива. Ето в това е същността на проекта за Европейския съюз. Повтарям: единство в многообразието. Вторият референдум в Ирландия показва какво може да се постигне, когато сме наистина всеобхватни. Думите ми са за онези, които могат да се вслушат в тях, и за идните поколения.

Нека сега да продължим напред и да завършим ратификацията, а след това да спазим обещанията си, че Договорът от Лисабон ще донесе по-голяма демократичност и прозрачност, последователна роля в света, да прилагаме същите толерантни и всеобхватни принципи при връзките ни с други региони на света, особено тези с най-голяма бедност, както и вътре в Съюза.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Г-н председател, когато последния път обсъждахме този въпрос, предсказах, че ирландският електорат ще отхвърли политическия цирк, в който участват Gerry Adams, Nigel Farage и Joe Higgins. Радвам се, че съм го определил правилно.

Трябва да се каже, че празнословният Nigel Farage наистина допринесе за веселието на ирландския народ за известно време, но, разбира се, днес презрението му към ирландската демокрация струи от всяка пора на тялото му. Хитрите ходове, с които се опитваше да накара ирландския електорат да принуди Обединеното кралство да напусне ЕС, според мен са свидетелство за това, че слабо познава общата британска и ирландска история.

Кое е по-важно, ирландският електорат заяви с поразително мнозинство, че нашето бъдеще е с Европа, че Европа е добра за Ирландия и че Ирландия има положителен принос за развитието на Съюза. Надявам се, че всички държави-членки скоро ще ратифицират Договора и че институционалните, демократични и социални реформи ще могат да бъдат проведени без по-нататъшно забавяне. Светът се нуждае от по-ефективен Съюз, за да гарантираме, че можем убедително да преследваме целите за устойчиво икономическо, екологично и социално развитие.

На Вас г-н Барозу и на Вас г-н заместник-председател, трябва да ви стане ясно, че народите на Европа искат действия от Съюза. Вече няма нужда да бъдат убеждавани, че има необходимост от глобални, както и от вътрешни решения на проблемите, пред които се изправяме. Това, което искат да видят, са реални действия за справяне с тези кризи. Искат осезаеми действия, а не риторика.

Наистина се надявам, че ще имаме ефективна Комисия, която може и по-конкретно е способна да раздвижи мъртвата икономическа идеология, която ни доведе до ръба на катастрофа в Европа и всъщност в целия свят. Трябва да въведем целите, които очертахме в Договора от Лисабон: социална пазарна икономика, която ще ни осигури работни места, ще допринесе за благоденствието ни и ще гарантира приличен стандарт на живот за нашите граждани.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Г-н председател, миналата седмица, ирландският народ с победа от 619 000 гласа даде своя категоричен вот на доверие в проекта за Европейския съюз. Бих искал да благодаря

на 26-те правителства в Европа и на политическите групи, представени в Парламента, които работиха в тясно сътрудничество с ирландското правителство през последните 15 месеца, за да бъдат разсеяни по възможно най-добрия начин на опасенията, изразени от ирландския народ по отношение на Договора от Лисабон I.

Това беше победа за ирландския народ, а не непременно за правителството или политическите партии. Ирландският народ заяви с огромно мнозинство, че мястото на Ирландия е в сърцето на Европейския съюз.

(GA) Политическите партии, които подкрепяха договора, този път до голяма степен работиха съвместно за разлика от предишния референдум.

Цивилни сдружения като „Ирландия за Европа“ и „Ние принадлежим“ изиграха основна роля, за да покажат на обществеността, че не само политическата система иска народа на Ирландия са гласува с „да“ на този референдум. Групи земеделски стопани също подкрепяха договора и взеха дейно участие в кампанията.

Ясно се вижда, че промяната от последния референдум е огромна.

(EN) Правнообвързващите гаранции за Ирландия в области на политиката като данъчното облагане, неутралитета и социално-етическите въпроси дадоха яснота по основните съображения, на ирландския народ. Надявам се Договорът да бъде ратифициран скоро и се радвам да чуя от Вас г-н председател новините за Вашата страна.

Трябва да отбележа обаче, че отправените този следобед забележки от г-н Farage от Партията за независимост на Обединеното кралство (UKIP) бяха обидни за ирландския народ и ние не бихме приели подобно нещо. Ирландският народ е интелигентен, разумен електорат и знае каква е разликата между последния и този Договор и че протоколите съдържат правнообвързващо споразумение. Г-н Farage, Вие и Вашите колеги ще сте доволни да узнаете, че намесата ви в Договора означаваше допълнителни 3 или 4% за положителния вот. Това е уважението, което ирландският народ изпитва към Вас и Вашата политическа група.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, аз бях много доволен и почувствах облекчение, когато в събота ирландският народ гласува с „да“ с мнозинство от две-трети, което е ясен знак, че вече не вярват на неверните твърдения и ужасните истории за минимална заплата от 1,84 евро и че казаха „да“ на обединена Европа.

Най-накрая съществува шанс да работим заедно в областта на външната политика, за да постигнем по-успешно предотвратяване на конфликти, по-добра защита на правата на човека и по-голяма демокрация във всички части на света, с други думи, да усетим по-силно глобалната отговорност, характерна за Европейския съюз. За да може наистина да влезе в сила обаче – и някои хора вече го споменаха – се нуждаем от подкрепата на всички държавни или правителствени ръководители, за да убедим президента Клаус също да подпише Договора. Като казвам това, наистина имам предвид подкрепа от всички. Тази сутрин се възмутих, когато чух един правителствен ръководител, а именно австрийският канцлер Вернер Файман в интервю да заявява, че ако президентът Клаус не подпише договора, той вижда възможност и Австрия да проведе нов референдум. Това показва липса на отговорност по отношение на Европейската политика. Във връзка с това бих искал да помоля заместник-председателя на Съвета да обясни на ръководителя на австрийското правителство, че се стремим да постигнем обща европейска отговорност. Отправлям същата молба и към представителите на социалдемократическата партия.

Нужно е всеки, който подкрепя обединена Европа, да обясни, че президентът Клаус също трябва да подпише Договора и че не се нуждаем от нищо, което да подкопава процеса, водещ до реализирането на Договора от Лисабон. И така нека не говорим безмислици [Spompanadln], както казваме в Австрия, или с други думи нека не започваме безразсъдно дадена тема, просто защото е популярна сред някои хора. Считам това за изключително безотговорно с оглед на европейската политика и се надявам австрийският министър-председател да оттегли това свое изявление.

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Госпожи и господа, нямам намерение да се намесвам във вътрешните дела на Ирландия и признавам, разбира се, правото на Ирландските политици да разрешават толкова гласувания за този Договор, колкото считат за необходимо. Аз също уважавам резултата от този референдум, точно както уважавам резултата от миналогодишния референдум, който беше противоположен. Не зная кой резултат има по-голяма стойност или е по-валиден, вероятно колегите ми от Ирландия биха могли да ме информират, но въпреки това бих могъл да преценя едно нещо и това е как изглежда отстрани и как изглежда отвън цялата атмосфера около ратифицирането на Договора от Лисабон, и за съжаление мога да кажа само, че картината е ужасяваща. Първите 26 години от живота си преживях при режим, който не позволяваше свободни избори, не беше възможно да има такива, и имаше само един възможен резултат от изборите. Наистина се опасявам,

че единственият възможен или постижим резултат от референдума за Договора от Лисабон в умовете на много хора в Парламента, а и на други места в ЕС, беше и си остава „да“ и те не биха и няма да позволят друг резултат.

Чуда се също защо се вдига толкова много шум и се упражнява такъв политически натиск за Договора от Лисабон, като в крайна сметка и без него Европейският съюз няма да се разпадне или срине, а ще продължи да действа въз основа на съществуващите споразумения. В този случай бих казал, че сме свидетели на класически пример за политика, основана на силата, която няма нищо общо с демократична Европа или с по-доброто ѝ функциониране, или с по-голяма прозрачност на Европейския съюз, но има много общо с преразпределяне на властта в Европейския съюз. Казвам това без огорчение, тъй като съм в политиката достатъчно дълго, за да зная какво означава политика на силата, но нека поне бъдем честни пред самите себе си.

Кой има полза от Договора от Лисабон? Отговорът е Европейската комисия и затова не съм изненадан, че тя е основният му поддръжник. Също както и Европейският парламент, поради което не се учудвам, че много от тукприсъстващите подкрепят договора, а също и няколко от силните държави в ЕС и привържениците на федерацията от всички парламентарни групи, независимо дали са от Европейската народна партия, Партията на европейските социалисти или Партията на европейските либерали. Най-голямото ми опасение обаче е, че подобен подход, възплъщаващ принципа „целта оправдава средствата“, ще се обърне срещу нас и ще станем свидетели на ответна реакция в бъдеще, а натискът да се одобри Договорът от Лисабон ще предизвика враждебна реакция, която ще се изрази в нарастваща подкрепа на действителните антиевропейци, екстремисти, ксенофоби и антиевропейски сили и това ще бъде Пирова победа.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Бих искал да задам на моя колега един кратък въпрос, а именно: считате ли факта, че ирландското правителство може да свиква референдум колкото пъти пожелае за част от демократичен процес? Какво е мнението Ви тогава за новината, че министър-председателят на Австрия обмисля сега за първи път да свика референдум по въпроса? Приемате ли и това като знак за демократичност или бихте ли го нарекли злоупотреба с власт, както го описа изказалия се преди малко колега? Моля, отговорете на тези въпроси.

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Не съм тук, за да съдя действията на ирландското, австрийското или което и да било друго правителство. Не съм го правил, не го правя и не бих го направил при каквито и да е обстоятелства.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Г-н председател, ирландският народ вече се произнесе. Приемам това. Онези, които казват, че този вот е „да“ на Европа, твърдят че миналата година вотът е бил „не“ на Европа. Това не е вярно. Ирландия не е поставяла под въпрос подкрепата си за Европа нито миналата, нито тази година.

Европейската комисия взе решение да похарчи ресурси в огромен размер за пропагандна кампания за предимствата на Европейския съюз непосредствено преди референдума. Това допринесе за усещането, че вотът е по-скоро „да“ или „не“ на Европа, отколкото „да“ или „не“ на Договора от Лисабон. Намирам това за жалко.

Всеки човек в тази зала сега трябва да се изправи пред ясното и трудно предизвикателство да признае, че много от въпросите, предизвиквали безпокойство, които излязоха на светло по време на кампанията за референдума, предстои да бъдат решени. Хората са по-конкретно обезпокоени за заплатите си, за правата на работниците и за обществените услуги, както и за девонизирането и правото на глас на по-малките държави.

Този път на народа на Ирландия беше казано, че ако гласуват с „не“ за втори път, Ирландия ще оставена да се изправи сама, изолирана пред икономическата криза.

Онези, които подкрепяха Договора, като договор за създаване на работни места и инвестиции сега трябва да осигурят тези работни места и да осъществят икономическото възстановяване.

Обещанията не следва да се забравят веднага след като е постигнат исканият от ирландското правителство и ръководителите на ЕС резултат.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Г-н председател, едно може да се каже след проведения в Ирландия референдум и това е, че ако има достатъчно голяма липса на баланс между лагерите на „поддръжниците“ и „противниците“, ако липсва баланс при медийното отразяване на въпроса и ако задават един въпрос достатъчно често, е напълно възможно да получите положителен резултат. Ако обаче едно от тези предварителни условия липсва, не можете да накарате европейците да дадат по-голяма независимост на институциите, в които се намираме понастоящем. Това е действителността, върху която трябва да градим позициите си.

Друг елемент от реалността, който поне за привържениците на договора трябва да бъде много неудобен, е методът, по който той се превръща в реалност, а това е единственият възможен начин, а именно в атмосфера на страх. Страх от новото положение в Обединеното кралство, което ще доведе до поставяне на въпроса и

пред британския народ. Трябва да е неудобно да си способен да осъзнаеш възгледите си само в условия на страх, че хората от даже друга държава могат да бъдат попитани за мнението им – че може отново да бъде даден глас на демокрацията.

Чухме председателя по-рано да се обръща към Парламента с думите, че ще бъде показано уважение и към гласувалите с „не“. При цялото ми уважение обаче е трудно да видим каквото и да било уважение към страната на „противниците“. Разбрахме, че символите ще бъдат отстранени от договора – и въпреки това целият парламент е обсиран с флагове. Чухме, че химнът ще бъде премахнат от договора – и въпреки това откриването на новия парламент започна с 9-та симфония на Бетовен. Това не поражда голямо доверие във връзка с гаранциите, предоставени на ирландския електорат или на нас – скептиците. Искаме да имаме доверие, но, за съжаление, не се прави много по въпроса.

Proinsias De Rossa (S&D). – Г-н председател, призовавам онези, на които не им харесва резултатът от ирландския референдум, да престанат да поставят под въпрос демократичните процедури в Ирландия. Ирландия е демократична държава. Независима демократична държава. Парламентът на Ирландия взе решение да проведе референдум и го проведе. Той беше подкрепен от 95% от членовете на ирландския парламент. Ето защо ви моля, отправяйте критиките си към Европейския съюз, но нямате право да подлагате на съмнение демократичността на моята държава.

Председател. – Съгласно правилото за „синята карта“ трябва да зададете въпрос, а не да се изказвате. Правилото е много строго и е важно да бъде спазвано.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Г-н председател, за мен демокрация означава да зададеш въпрос и след това да получиш отговор. Демокрация не означава да задаваш един въпрос, докато получиш желания отговор. Ако членовете на Парламента и членовете на Комисията и Съвета всъщност не се страхуват толкова от обществото, защо тогава опитите да се предотврати провеждането на референдум не успяха само в една държава? Правителствата и институциите на ЕС успяха да попречат на провеждането на референдуми в останалите 26 държави-членки. Това не е демокрация.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Г-н председател, Парламентът е дворец на фантазии и мечти.

С изключително убедителния си вот народът на Ирландия ни дава духът и силата да продължим напред и да изградим силна и преди всичко федерална Европа.

Само по този начин ще заслужим титлата на достойни наследници на бащите-основатели на Европа, благодарение на чиито усилия сме тук днес.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, мнозинството е щастливо и спокойно. Очаквам малцинството да приеме резултата.

Мнозинството в 27 държави и в Европейския парламент нееднократно каза „да“ на по-нататъшното развитие на Европейския съюз. Виждаме демократично мнозинство и блокиращо малцинство. Това е „да“ на демократичното мнозинство, „да“ на разума, „да“ за един по-демократичен и прозрачен Европейски съюз, който е по-близо до гражданите си, „да“ на проевропейски мислещите и действащи хора, „да“ на укрепването на позицията на Европейския съюз в света и важна стъпка в правилната посока.

Все още ни предстои да изминем дълъг път, тъй като се нуждаем от обща външна политика и политика на сигурност, за да бъдем участник на световната сцена. Трябва да продължим по пътя на демокрацията, като например дадем възможност за европейски референдум, единно европейско право на глас и много други неща. Предстои ни работа и не бива да губим време. Очаквам Комисията да ускори реформата на досиетата и да започне разговори с държавите-членки относно членовете на Комисията. Очаквам Съветът да осигури яснота във връзка с позицията си относно развитието на събитията. Очаквам и ние, в Парламента, да подобрим комуникацията си и диалога с гражданите и да ги информираме по-добре.

Свидетели сме, че колкото информацията, комуникацията и диалогът са по-добри, толкова по-голямо е мнозинството. Политиците, които не вярват, че са способни на това, се намират на грешното място, както и политиците, които се крият зад референдуми, защото не желаят самите те да се доближат до гражданите или да поемат отговорност. Колкото повече акцентът на разискването падаше върху Европа, толкова по-голямо беше мнозинството. Казваме „не“ на национализирането на европейската политика и „не“ на националните референдуми по европейски въпроси, с изключение на тези за присъединяването на дадена държава.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н Zahradil попита кой има полза от това. Според него това сме ние – парламентаристите. Възможно е да е така и не е толкова лошо, ако в една парламентарна

демократия парламентите – не само Европейският парламент, но също и националните парламенти извлекат известни ползи. Въпреки това гражданите са тези, които ще имат полза, ако можем да защитим интересите им по-категорично и по-успешно.

Г-н Schulz вече посочи, че живеем в променящ се свят, в който Китай е силен, мощта на Индия, както и тази на Бразилия нарастват, а тази на Съединените американски щати става все по-голяма.

Ако погледнем Вашингтон днес, виждаме, че дори новата администрация се интересува какво е мнението на Европа по различни въпроси като този за Афганистан и редица други. Имаме ли ясно становище и ясен език в това отношение? Ако не, няма да бъдем приети на сериозно.

Русия винаги се опитва да настройва държавите-членки на ЕС една срещу друга, защото това, разбира се, е по-удовлетворяващо за нашите партньори. На онези, които днес все още се борят в защита на този договор с погрешното убеждение, че той укрепва Европейския съюз, бих казал че, като го подкрепят, всъщност укрепват така наречените ни партньори или, ако искате, опоненти.

Вече беше споменато, че, да, все още ни предстои да решим няколко институционални въпроси, по-конкретно във връзка с Европейската служба за външна дейност. Нека обаче не се опитваме да провеждаме по-нататъшни институционални разисквания сега. Нашите граждани искат ясен и съдържателен отговор. Искат от нас да говорим убедително по въпроси, свързани с опазването на климата, сигурността и финансовото регулиране. Във всеки отделен случай можем да покажем, че Договорът от Лисабон носи напредък. Нашите аргументи обаче трябва да са съдържателни, така че хората да не чувстват, че Европейският съюз е загрижен единствено за себе си, а че се грижи и за интересите на своите граждани.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, имах въпрос и за г-н Karas, който все пак вероятно ще повдигна. Ще отправя въпрос към г-н Swoboda, тъй като г-жа Lunacek вече критикува нашия канцлер г-н Файман и неговите съпартийци. Каква е позицията му като социалдемократ във връзка с предложението на ръководителя на националната си партия и федерален канцлер да проведе референдум в Австрия?

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Г-н председател, не мисля, че тук е мястото да провеждаме вътрешно австрийско разискване, но едно нещо е ясно и то е, че в Австрия няма да се провежда референдум за Договора от Лисабон. Това е пределно ясно. Договорът от Лисабон беше ратифициран и трябва да влезе в сила възможно най-скоро. Това е моето лично и нашето общо становище.

Председател. – Благодаря Ви, че отговорихте на въпроса, но, уважаеми колеги, ще ви прочета правилото от Правилника за дейността, защото трябва да сме запознати с него.

„Председателят може да дава думата на членове на ЕП, които, чрез вдигане на синя карта, изразят желание да зададат въпрос от не повече от половин минута на друг член на ЕП по време на неговото изказване“ – само въпрос – „със съгласието на оратора и когато председателят се увери, че това няма да доведе до смущаване на разискването“.

Ако сините карти се вдигат прекалено често, тогава няма да ви дам думата, тъй като това ще доведе до смущаване на разискването. Моля да имате това предвид.

Вдигайте картата си навреме и само за въпроси, които отнемат половин минута. Отговорите не трябва да превишават една минута. Такъв е нашият правилник и трябва да го спазваме стриктно.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Г-н председател, едно нещо все още не е оценено както подобава днес и това е фактът, че положителният референдум в Ирландия не е първият положителен референдум, свързан с конституционния процес, който г-н Verhofstadt спомена. Имахме положителни референдуми в Люксембург и в Испания. Следователно този със сигурност не е първият положителен референдум.

Винаги е забавно да слушаш г-н Farage. Днес обаче не беше. Евроскептиците наистина не могат да губят. Шокът от мнозинство от две-трети наистина ги засегна много. Днес за първи път не беше забавно да Ви слушаме. Беше интересно също и да видим как г-н Kirkhore предаде поста си, защото с оглед на вижданията си за европейската политика Торите много се доближават до тази интересна партия. Искрено се надявам на някакъв етап това да се промени.

Видяхме, че процесът на европейската интеграция има демократична подкрепа в Ирландия. Има ли достатъчно демокрация в Европа? Идеална ли е демокрацията в Европа? Тези въпроси несъмнено съществуват, но това наистина беше един добър ден за демокрацията в Европа.

Сега някои хора се оплакват, че върху Ирландия е бил оказан натиск. Г-н de Rossa каза много ясно, че решението да се проведе референдум е независимо решение на Ирландия. Нека си припомним как Европейският съюз се опита да бойкотира Австрия, когато Йорг Хайдер дойде на власт. Това просто не проработи. Не можем да оказваме натиск върху държавите-членки. Те имат правото независимо да вземат решения по тези въпроси.

Други се оплакват, че Ирландия казала „да“ единствено заради кризата. Ирландия изпита европейската солидарност по време на кризата. Това е нещо положително. Ние също очакваме европейска солидарност, когато домовете в България или Унгария останат студени, защото Русия и Украйна отново спорят за газа. Европейската солидарност е хубаво нещо. Когато резултатът е такъв, струва ми се това е нещо добро.

Договорът открива нови възможности. Включително редица области на политиката като бюджетна политика, политика в областта на правосъдието, вътрешни работи, но най-важната за мен е външната политика. Макар г-н Swoboda да каза, че не трябва да провеждаме институционални разисквания, се нуждаем от сериозно разискване във връзка с Европейската служба за външна дейност. Трябва да говорим с един глас. Парламентът – и искам да поясня това на Комисията, а също и на Съвета – иска силен върховен представител и ефективна Европейска служба за външна дейност. Искаме тя да е изградена върху широка основа и да работи в тясно сътрудничество с Комисията, както и да има достъп до всички служби, включително службите на секретариата на Съвета. Това ще бъде лакмусовият тест, включително при изслушванията в Комисията. Ще бъде лакмусов тест за бъдещето на европейската външна политика през 21 век, за да се гарантира, че сме способни да говорим с един глас.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, с ратифицирането на Договора от Лисабон за нашия Европейски парламент ще се случи нещо много простичко – ще имаме други 18 члена на Парламента от 12 държави-членки на Европейския съюз.

Бяхме благоразумни, тъй като през март тази година Европейският парламент прикани всички държави-членки да очакват този резултат, като заяви, че съгласно метода за назначаване изборите на 7 юни ще бъдат демократичната основа за тези допълнителни 18 члена на Парламента.

Някои държави-членки като Испания и Вашата страна, г-жо действащ председател на Съвета, направиха това. Други държави, които твърдят, че са много доволни, като мен, от резултата от референдума в Ирландия и с нетърпение очакват да видят влизането в сила на Договора от Лисабон, все още не са изпълнили своя дълг по отношение на собствената им воля, като заявят метода си за назначение.

Можем ли да разчитаме на Вас г-жо действащ председател на Съвета да поискате от държавите-членки на Европейския съюз на 29 и 30 октомври да обявят метода, по който тези допълнителни членове на Парламента ще бъдат назначавани съгласно Договора от Лисабон?

Второто нещо, което наистина ме шокира, е, че всеки говори за големите амбиции на Договора от Лисабон, но той ни налага задължения във връзка с нещо много просто – равенството между мъже и жени. Това е задължителна цел на Хартата за основните права на човека съгласно Договора от Лисабон. Разбирам, че за оставащите два поста, които трябва да бъдат заети – върховният представител и заместник-председател на Комисията и председателят на Съвета – се спрягат само мъжки имена.

Вашата страна – Швеция – може да бъде посочена като държава за пример по този въпрос. Очаквам да приемете този въпрос изключително сериозно. За нас не е възможно да има само мъже на четирите основни отговорни позиции в Европа. Това не е достойно по отношение на Договора от Лисабон, както и по отношение на Европа. Разчитам на Вас да гарантирате, че равенството между мъжете и жените се съблюдава и на това равнище.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Г-н председател, както нидерландската футболна легенда Йохан Кройф веднъж беше казал, всички предимства имат своите недостатъци. Предимството на Договора от Лисабон е, че по-скоро дава на държавите-членки по-голям глас и по-голямо влияние на националните парламенти. Недостатъкът е, че той допълнително измества центъра на властта към Европа. Г-н председател, това е недостатък, който не трябва да бъде подценяван, и то по-конкретно от този Парламент. В крайна сметка през последните 30 години станахме свидетели на това как властта в Европа нараства обратнопропорционално на броя на гласоподавателите, които участват при изборите за Европейски парламент. Прехвърлянето на повече власт на Брюксел върви ръка за ръка с по-ниската избирателна активност при провеждане на европейски избори. Ако Договорът от Лисабон влезе в сила, Европа трябва да извлече следната поука: нека Съюзът действа прагматично

и непрекъснато да доказва своята добавена стойност. Само тогава можем да получим подкрепата на европейския електорат.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Г-н председател, противопоставям се на Договора от Лисабон от гледна точка на левицата и на социалистите и отхвърлям намесата на ксенофобии и силите на дясното крило. Случилото се на референдума в Ирландия не беше победа за демокрацията. Ирландският народ беше заплашен с огромна коалиция, политическата номенклатура, големите предприятия, по-голямата част от капиталистическата преса и Комисията на Европейския съюз, че ако гласуват с „не“, ще бъдат изолирани икономически, ще бъдат наказани от Европейския съюз и ще има изтегляне на капитал и инвестиции, а ако гласуват „за“, ще има работни места, инвестиции и възстановяване. Само лъжи.

Двуличието на ирландското правителство си пролича от факта, че то помоли ръководителите на „Аер Лингус“ да отложат до днес, след референдума, обявяването на огромното съкращение на 700 работни места в „Аер Лингус“. Европейската комисия се намесваше непрекъснато в процеса. Тримата председатели не са тук днес, но искам техните представители да ги попитат за реакцията към последвалия скандал. Г-н Таяни, член на Комисията на ЕС, отговарящ за транспорта, прекара цял ден в пътуване из Ирландия със самолет на „Райънър“ с изпълнителния директор на тази многонационална компания, агитирайки за положителен вот. Той е регулаторът за транспорт, който трябва да защитава потребителите и работниците. Той е безнадеждно компрометиран заради това, че обикаляше с изпълнителния директор на едно от най-големите предприятия, осигуряващи транспорт. Как ще отговорите на това?

В заключение, има спекулация, че г-н Тони Блър ще бъде новия председател на Съвета на ЕС. Нека да сме наясно. Г-н Тони Блър е военнопръстник. Той при никакви обстоятелства не може да бъде...

(Председателят настоятелно призовава оратора да приключи, тъй като е превишил времето за изказване)

Бях прекъснат ненужно, гн председател. Мисля, че Вие председателствате заседанието, а не уважаемия колега.

Това, с което исках да завърша, е, че г-н Блър няма да бъде назначен за председател на Европейския съюз.

(Председателят отнема думата на оратора)

Председател. – Виждам синя карта. Искам да отбележа за колегата, който вдига картата си, че при всяко вдигане на синя карта, можете да попречите на колега, чието е име е в списъка с ораторите, да се изкаже. На срещата на Бюрото ще се опитам да променя тази разпоредба, тъй като не можем да позволим ситуация, при която колегите, чийто имена са включени в списъка на ораторите, няма да могат да се изкажат, защото друг член на Парламента прекъсва с въпрос, което в момента е законна практика.

Nessa Childers (S&D). – (EN) Г-н председател, искам да попитам г-н Higgins какво би го накарало да подкрепи Договора.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Г-н председател, Договорът от Лисабон предвижда задълбочаване на неолибералната икономическа програма, която причини икономическа катастрофа в Европа с 21 милиона безработни, все по-голяма военизация и разширяване на военното производство и все по-голям натиск за приватизация. Нищо в Договора не е в духа на това, което човек със социалистически убеждения да може да подкрепи.

Ще подкрепим искрените инициативи, които ще защитават правата на работниците в Европа, но как бихме подкрепили подобно нещо, при условие че Договорът от Лисабон или Хартата на основните права всъщност институционализират решенията на Съда на Европейските общности, които са в полза на експлоатацията на работниците мигранти от страна на работодатели, занимаващи се със стопанска дейност зад граница.

Timo Soini (EFD). – (FI) Г-н председател, прекарах детството и юношеството си в съседство с комунистическата диктатура в лицето на Съветския съюз и при постоянен страх. Финландия – една малка държава – се намираше точно там. Въпреки това се справихме и останахме независими. Сега съм просто поразен, че в Европейския съюз е позволен само един краен резултат. Можеш да изразиш мнение, дори несъгласие, позволено е дори да има евроскептици, но крайният резултат трябва да бъде един.

Ако спечелите по нечестен начин, вече сте загубили. Ще направя една футболна препратка с играта с ръка на Диего Марадона. Кой си спомня мача между Аржентина и Англия и какъв беше крайният резултат? Беше спечелен с нечестна игра, нали? Вижте къде е сега Марадона, който спечели по нечестен начин.

В заключение, искам да кажа на Швеция – страната, която понастоящем председателства Съюза, да продължава да зачита решението на шведския народ, който гласува срещу въвеждане на еврото. Вие не преразгледахте

въпроса нито след година, нито след две или дори след пет години. Тук обаче това се случи само година по-късно. Това е демокрацията в Европейския съюз и един ден тя заслужено ще пожъне каквото е посяла.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Г-н председател, аз също съм живял и продължавам да живея в малка държава. Искам да попитам г-н Soini, дали не е съгласен, че това е случай, в който Ирландия показва голямата си сила като малка държава, тъй като тя буквално накара цяла Европа да падне на колена. Този път след продължително разискване Ирландия – една малка страна като Финландия, потърси защита от Европейския съюз и иска да помогне за неговото укрепване. Та нима целта на Европейския съюз и Договора от Лисабон не е да се защитават малките държави?

Timo Soini (EFD). – (FI) Г-н председател, това е лошо споразумение за малките държави. То ще отслаби гласовете на Ирландия, Дания и Финландия в Съвета на министрите. Големите държави ще придобият повече сила.

Обичам Ирландия. Бил съм там над 20 пъти. В Ирландия бях посветен в католическата вяра. Но не става дума за това. Просто съжалявам, че виждам такава огромна изборна победа. Първоначално съотношението беше 53% „против“ към 47% „за“. Този път резултатът е 67% „за“ към 33% „против“. Какво се случи и защо? Продължавам да твърдя, че беше продиктувано от страх. Пожелавам на Ирландия и ирландците успех и Бог да ги благослови.

(Liisa Jaakonsaari отправя бележка, без да използва микрофон)

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Госпожи и господа, преди всичко искам да благодаря на народа на Ирландия и най-вече на всеки един от 600 000 смели ирландци, които отхвърлиха диктаторския Договор от Лисабон и се присъединиха към битката за демокрация в Европа. Всеки, който е доволен от резултата от повторения референдум, ще е доволен и от отмирането на демокрацията и диктаторството на глобализма. Европейските политици не трябва да подкрепят диктатурата на глобализма, а да се занимават с действителните проблеми: как да премахнем безработицата, да прекъснем масовата имиграция и да отменим дискриминиращите и нехуманни декрети „Бенеш“ и словашкия закон за езика. Призовавам всички колеги и членове на Парламента да подкрепят исканията за автономия на най-голямото малцинство в Европа, лишено от изборителни права – унгарците, живеещи извън унгарските граници. Представителите на Йобик могат единствено да подкрепят Европейски съюз, основан на националните традиции. Благодаря ви много.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Радваме се, че проведенят в Ирландия референдум, потвърди убедителната победа на поддръжниците на Договора от Лисабон. Трябва да поздравим, както и да благодарим на онези, които организираха кампанията за положителния вот в Ирландия.

Този вот е израз на решението на ирландските граждани да продължат процеса на развитие на Европейския съюз. Те ни дадоха възможност да предвидим време в бъдещето, когато Европейският съюз ще говори със силен глас при провеждане на обсъждания между големите световни сили. Глас, който ще говори от името на 27 или повече държави-членки.

Предметът на новия основен договор беше обсъден за първи път през 2002 г. Миналият петък беляза края на приемане на одобрение на новия договор. Причината да твърдя, че това е краят на процеса е, защото вярвам, че европейските граждани изразиха мнението си, било то пряко или непряко. Полша обяви, че ще ратифицира Договора веднага. Все още има един човек, който вярва, че ратифицирането на този Договор трябва да бъде блокирано, дори когато парламентът на държавата, която ръководи, го ратифицира. Счита, че президентът ще вземе предвид желанието на гражданите на всички 27 държави-членки, включително на Чешката република, и ще подпише ратификацията на Договора.

Госпожи и господа, бъдещото прилагане на Договора ще включва нови отговорности за Европейския парламент. Парламентът трябва да извърши съответната подготовка, за да може да изпълни тези отговорности възможно най-бързо, без да предизвиква забавяне на законодателния процес. Днес сме свидетели на един конкретен пример за това с отстраняването от дневния ред на два доклада относно Европейския фонд „Солидарност“ във връзка със земетресението в Италия. Дори възникналият днес проблем със сините карти е друг пример за това.

Надявам се, че на административните услуги ще бъде отделено поне толкова внимание, колкото на Устава за членовете на Парламента.

Председател. – Бих искал още веднъж да ви обясня, че според Правилника за дейността председателят „може да дава думата“. Ето защо „може да дава думата“ означава, че може да реши дали да даде думата на член на Парламента или не. Председателят предпочита да дава думата на колегите, които са в списъка с ораторите, а

не да дава думата на членовете на парламента, които отнемат от времето за изказвания и по този начин пречат на колегите си, включени в списъка съобразно времето за изказвания, определено за всяка политическа група. Второ, Правилникът за дейността гласи, че синята карта следва да се вдига по време на изказване на член на Парламента, към който ще се задава въпрос, а не след това.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Г-н председател, преди всичко искам да кажа, че съм обезпокоен от днешното разискване, защото денят, който трябваше да е празник за Европа, се превърна в разискване, при което стигнахме до там, че да поставяме под съмнение начина, по който председателят на Парламента одобрява резултата.

Имаше над десет изказвания, които открито критикуват не само Европа, което би могло да се приеме за закономерно, но и демократичните резултати от референдума в Ирландия.

Считам, че настъпи моментът тук, в Парламента, в дома на независимостта на европейските граждани, да заявим, че девет от десет от европейските граждани, представени тук, подкрепят Европа и че основните убеждения на най-големите демократически партии са в подкрепа на Европа. Госпожи и господа, искам също да посоча, че Договорът от Лисабон е необходимо условие за по-голяма Европа, за по-обединена и по-силна Европа, но това, за съжаление, само по себе си не е достатъчно.

Искам да ви кажа, че ако преди 60 години бащите-основатели на ЕС вероятно са мислили, че Европа това е необходимостта да се изгради обща зона на мир след трагедията на войната, след опита на едни да наложат политически идеи или хегемонията си над други в Европа. Днес основанията за съществуване на Европа са други. Днес сме изправни пред управлението на света и или ще участваме в него, или не. Разискването отразява думите на Шекспир: да бъде или да не бъде, но за Европа.

Само преди няколко дни имах възможност да разговарям с хора, които са били в Питсбърг, и според тях светът не гледа към Европа, а към Азия. Европа трябва да бъде единна и силна, за да има истинско присъствие на масата на световните лидери. Ако не сме там, мнението ни няма да се зачита и няма да имаме никакво влияние. Ето защо Договорът от Лисабон е път за постигане на тази цел, но е път, който все пак трябва да извървим.

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Г-н председател, откровено казано трябва да благодарим на г-н Farage за приноса му в кампанията в Ирландия. Неговият собствен постколониален радикален патриотизъм със сигурност спомогна за привличането на някои ирландски републиканци на страната на застъпниците на Договора.

И все пак е по-странно, че британската партия на торите, която се спотайваше зад Деклан Ганли и президента Клаус, изобщо не взе участие в кампанията. Факт е, че консервативната партия остава сама като вероятен партньор на правителство, което все още се противопоставя на тази голяма качествена стъпка напред в процеса на европейската интеграция.

Предвид това, че съществуването на евроскептици е нелепо, тъй като да се противопоставяш на Договора от Лисабон означава да подкрепиш Договора от Ница и сега съществуващия тремав и непрозрачен, а много често и неефективен Съюз, който не може да отговори на общественото търсене и на глобалните предизвикателства. Великобритания заслужава много повече от Консервативната партия, а Европа със сигурност се нуждае от повече.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, аз както и много от изказалите се днес, съм доволен от положителния вот на Ирландия и бих искал да поздравя всички онези, които се бориха за него, и по-конкретно ирландската партия на зелените „Comhaontas Glas“. Въпреки това, ако е вярно, че това е ден за празнуване, той във всички случаи е извоюван изключително трудно. Би било погрешно, ако сега, изпълнени със задоволство, просто се завърнем към обичайните си институционални процеси сякаш не се е случило кой знае какво.

В първото си изявление по въпроса председателят на Парламента спомена факта, че следва добре да се вслушаме и в отрицателния вот. Към това бих добавил, че следва да се вслушваме в гласовете, които едва се чуват, онези, които по време на европейските избори през юни, считаха за ненужно да участват в тях и да изпълнят ролята си, като подкрепят този процес. Искам да кажа, че трябва да имаме предвид, че избраният път напред може да бъде успешен само ако полагаме повече усилия, отколкото до момента, за да включим и гражданите в него.

Със сигурност загубихме доста време. Изгубихме години. Европа изостана в международно отношение. Нужно е само да обърнем поглед към срещата на Г-20, за да видим това. Европа обаче ще стане по-демократична само когато гражданите ѝ участват по-активно в нея. Не мисля, че трябва да се оказва натиск върху хората от Чешката република заради неправилната позиция на техния президент, като се обявява, че ако имат някакви съмнения, то ще останат без член на Комисията.

Има обаче нещо, което е още по-важно, и това е, че ще се допусне сериозна грешка, ако решението Тони Блеър или евентуален друг кандидат да бъде избран за председател на Съвета бъде взето при закрити врата. Вместо това трябва да се проведе открито обсъждане с народите на Европа. Предлагам да има изслушване в Парламента за всички кандидати за този пост.

(Председателят отнема думата на оратора)

Ashley Fox (ECR). – (EN) Г-н председател, през юни бях избран като представител на Югозападна Англия и Гибралтар и по време на предизборната кампания бях натъжен от броя на хората, с които се срещнах, които вече не подкрепят членството на Великобритания в ЕС. Останах натъжен, защото считам, че Европейският съюз е сила за доброто на света. Той насърчава мира и разбирателството между народите на Европа. Надявам се, че ще продължи да го прави. Единният пазар стимулира търговията и благоденствието; водещи световни компании като „Еърбъс“ от моя избирателен район показаха какво можем да постигнем, когато обединим промишлените си ресурси.

Като студент 12 месеца живях във Франция и се завърнах у дома като франкофил. Искам Великобритания да се радва на топли и приятелски взаимоотношения с всичките си европейски съседи. Опасявам се, че сегашният поход към политическо обединение без подкрепата на народите на Европа заплашва да покопае успешната работа на Европейския съюз. Уважавам факта, че ирландският народ сега гласува в подкрепа на Договора от Лисабон, макар да считам за безобразие това, че им беше оказан натиск за провеждане на втори вот от държави, които не са провели дори и един референдум. По-конкретно поведението на Гордън Браун е осъдително. Наследството му за Великобритания ще бъде не само това, че ще ни остави банкрутирали, но също и че отхвърли вота на британския народ при последното предаване на властта от Уестминстър на Брюксел. Нарушавайки обещанието си да проведе референдум, той заплашва да подкопае подкрепата на британците за Европейския съюз, за което дълбоко съжалявам. Не мога да разбера, защо тези, които подкрепят политическия съюз, изглеждат решени да изградят тази структура върху възможно най-лоши основи. Не разбират ли, че политически съюз, изграден без широка подкрепа, е обречен на неуспех?

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Госпожи и господа, виждам много доволни и дори весели изражения в залата, предизвикани от резултата от повторения референдум в Ирландия. Въпреки че процесът за ратифициране на Договора от Лисабон предстои да бъде завършен, бих искал да предложа да изчакаме със задоволството и радостта, докато европейските граждани потвърдят например на следващите избори за Европейски парламент, че Договорът от Лисабон е първото и най-голямото им предимство, че е допринесъл за подобряване на социалните условия, намалил е опасните въоръжени конфликти и е дал своя принос за съвременна демократична Европа. Признавам, че резултатът от повторения референдум в Ирландия не ме изненада. Всички станахме свидетели на отявения интерес на европейските организации, който граничеше с натиск върху Ирландия и който беше подплатен със съответното ниво на финансиране.

Бях отдаден федералист дори когато чехите и словаци споделяха една държава. Аз съм и ще си остана федералист в най-добрия смисъл на тази дума. Изразявам загриженост обаче – и не само аз, че не беше позволено на гражданите на ЕС да вземат решение по такъв важен документ чрез провеждане на референдум във всички държави. Считам за погрешно да прокарваме документ, който създава условия финансовите институции да играят по-голяма роля, като пренебрегваме социална Европа. Според мен повтореният референдум в Ирландия е опасен прецедент за цялата европейска общност. Времето ще бъде съдник и считам, че резултатът от втория ирландски референдум ще се окаже Пирова победа. Искам да призова да се зачита конституционната уредба на Чешката република и да не се оказва натиск върху чешките органи, и по-конкретно върху президента при вземане на решение...

(Председателят отнема думата на оратора)

Председател. – Съжалявам, госпожи и господа, но освен че асансьорите не работят, не работи и бутонът, с който председателят отнема думата на оратор, който превишава времето си и отнема от времето на колегите в списъка на желаещите да се изкажат. Моля да спирате да говорите, когато ви помоля, или в противен случай тъй като нямаме бутон да спрем микрофона, половината от желаещите да се изкажат в това изключително важно разискване няма да могат, което за мен съвсем не е добра съвместна работа.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Г-н председател, ще се опитам да спазя времето за изказване. Партията „Lega Nord“, която представлявам, гласува за Договора от Лисабон в италианския парламент, а аз бях докладчикът. По отношение на референдума уважихме възражението на Ирландия към Договора и също така уважаваме одобряването му с 67%, което е доста голям процент. Волята на народа, изразена чрез референдум, е пряка и недвусмислена.

Приветствах тазсутрешното изказване на председателя на Парламента, който каза, че трябва да се вслушаме и в доводите на гласувалите против и преди всичко да се запитаме защо голяма част дори не гласуваха. Считам, че това е един интелигентен и проницателен въпрос, тъй като европейската демокрация не е изградена върху решения, взети отвисоко, а на основата на политическо съзнание и повишаване на политическото съзнание сред народите на Европа.

Считам, че народите искат по-голяма демокрация...

(Председателят отнема думата на оратора)

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, във всички разисквания, които проведохме през последните няколко години относно Договора от Лисабон, дори неговите поддръжници винаги са казвали, че Договорът не е толкова добър, колкото би могъл да бъде, че има много недостатъци и че всъщност не е особено успешен компромис.

Сега привържениците му са щастливи, защото Договорът скоро ще влезе в сила и така трябва да бъде. Но когато чуваме тези привърженици да казват, че мнозинството е изказало мнението си по демократичен начин, а малцинството просто ще трябва да го приеме, те наистина са прави, но очаквах да чуя същото и след първия референдум в Ирландия. В края на краищата едно нещо е ясно: не знаем дали Договорът ще е от полза за Европейския съюз, или – както аз мисля – ще е катастрофален. Считам, че той ще доведе до централизирана свръхдържава.

Едно нещо е ясно обаче: сегашната Европа ще е добра, единствено ако е демократична. Демокрация, при която се гласува до получаване на желания резултат, не е демокрация. Надявам се следователно, че сега няма да се опитаме да окажем натиск на чешкия президент да довърши започнатото възможно най-бързо.

(Председателят отнема думата на оратора)

Elmar Brok (PPE). – (DE) Г-н председател, г-жо действащ председател на Съвета, г-н председател на Комисията, много съжалявам, че онези, които по време на първия референдум разпространяваха лъжи в ирландската кампания, сега трябва да признаят, че парламентите на 26 държави ратифицираха Договора, че Ирландия ратифицира Договора в референдум и че досега всички решения на конституционния съд по отношение на Договора от Лисабон са положителни. Не могат да избягат от този факт.

Второ, в сравнение с Договора от Ница, Договорът от Лисабон е договор на парламентите и гражданите и следователно договор за по-голяма демокрация.

Трето, искам да благодаря на ирландските колеги, на ирландския народ и на лидера на тяхната опозиция, Енда Кени, който следва да бъде включен в споменатия списък.

Накрая, искам да кажа, че съм убеден, че процесът на ратифициране ще продължи, тъй като всички парламенти са го ратифицирали. Не вярвам, че чешкият президент ще подкрепи изпратените с писмо искания на опозиционния лидер на държава, вече ратифицирала Договора, вместо становището на собствения си парламент и собствения си Конституционен съд. Би било все едно френски опозиционен лидер да пише на британската кралица с молба да не подписва закон, прокаран от Камарата на общините.

И накрая: г-жо Малмстрьом, ще Ви помоля да обърнете сериозно внимание на становището, което изразихме вчера в комисиите по отношение на Европейската служба за външна дейност. Документите, които събрах досега...

(Председателят отнема думата на оратора)

Libor Rouček (S&D). – (CS) Госпожи и господа, първо искам да поздравя ирландците, т.е. ирландския народ, за успешното провеждане на референдума относно Договора от Лисабон. Ясното „да“ на ирландците е добра новина за Ирландия и за цяла Европа. След историческото си разширяване ЕС се нуждае от нова, по-здрава конституционна основа. Само по такъв начин във време на световна икономическа криза и глобална конкуренция от всички райони Европа ще може да преодолее предизвикателствата и капаните на 21-ви век. Чехите също казаха „да“ на Договора от Лисабон. И двете камари на чешкия парламент подкрепиха Договора от Лисабон с ясно конституционно мнозинство.

Чешкото общество одобрява Договора от Лисабон, така както мнозинството от тях одобриха присъединяването към Европейския съюз в референдума от 2003 г. Чехите са напълно наясно, че нация от десет милиона души, точно колкото Европа като цяло, може да постигне свобода, независимост, сигурност и икономически и социален просперитет само при съществуването на демократичен, силен и ефективен Европейски съюз. Чешката

република е парламентарна демокрация. Правомощията на президента зависят от волята на парламента. Чешкият президент не е абсолютен монарх, нито е върховен представител като в политическата система на бившия Съветски съюз.

Следователно призовавам Вацлав Клаус да зачете волята на чешкия народ и след изясняване на ситуацията в чешкия Конституционен съд да подпише незабавно Договора от Лисабон. Според мен уклончивото поведение и възпрепятстването не допринасят за уважаваната роля и позиция на чешкия президент.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Г-н председател, г-жо министър, г-н член на Комисията, за огромното мнозинство про-европейци ирландският резултат е добра новина. Както мнозина казаха, вече ще имаме по-демократичен и отворен ЕС. Ирландският народ изигра ролята си в извеждането на ЕС от конституционната криза. Сега всичко зависи от нас останалите.

Мисля, че имаше няколко неща в полза на ЕС този път. Не сме силни, ако сме сами, когато в света бушуват бури. Считаю, че всички сме съгласни с това. Съмненията около Договора изчезнаха, но също така считаю, че значение имаше и един стар исторически спор. Ирландия не желае да бъде свързвана с британския евроскептицизъм – Дъблин не е Лондон.

Някои казват, че един референдум не може да бъде провеждан повече от веднъж. Това е все едно да кажем, че изборите не могат да се провеждат повече от веднъж. За повечето от нас тук е хубаво, че хората – а вероятно дори и някои от колегите тук – променят мнението си, когато обстоятелствата се изменят. Заради това имаме демокрация и гласуваме няколко пъти.

Сега е ред на Полша и Чешката република да ратифицират Договора. Полша няма да е проблем. Може да е по-трудно с г-н Клаус в Прага – той изглежда е инак. Беше много сериозен, ако не и враждебен, когато изрази недоверието си към Договора от Лисабон тук (в залата) през пролетта.

Знаем, че въпросът е много чувствителен в Обединеното кралство. Ако правителството в Лондон се смени следващата пролет – а вероятността за това е голяма – и ако процесът в Чехия отнеме по-дълго време или ако поискат референдум, съществува риск ЕС да се изправи наново пред проблеми по отношение на ратифицирането на Договора.

Възнамерявах да се обърна към шведския премиер, но той не е тук. Той има добри взаимоотношения с Дейвид Камерън. Надявам се, че ще използва тези взаимоотношения, за да гарантира, че ще проведем по-добро разискване за ЕС не само в Европа, но също и в Обединеното кралство. Нужен ни е силен...

(Председателят отнема думата на оратора)

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Г-н председател, двойният референдум в Ирландия относно Договора от Лисабон създаде опасен прецедент. Съществуваша знаци, че ако Ирландия не приеме документа, ще трябва да продължи да гласува до постигането на желания резултат. По време на кампанията бяха приложени редица мерки за оказване на натиск, които варираха от отстъпки, като например гарантиране, че ЕС няма да се намесва с вътрешно законодателство в областта на етиката, религията и икономиката, през заплахи, като лишаване от правото да изпратят свой член в Комисията, до изнудването Ирландия да бъде поставена на второстепенно място и изхвърлена от структурите на ЕС.

Всички тези мерки в контекста на страховете, подхранвани от кризата, доведоха до известния резултат. Използвайки огромни финансови средства, много агитатори в полза на ЕС дори обещаваха работни места в замяна на приемането на Договора и не се концентрираха върху ключовите въпроси. Политическите коментатори привлякоха вниманието към недемократичните методи и арогантността на политическия елит на ЕС. Предвид прилаганите двойни стандарти, аз призовавам да се проведе нов, трети референдум в Ирландия и за възможност за ново гласуване на документа в националните парламенти на държавите-членки на ЕС.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Г-н председател, преди малко един от ораторите обвини моя колега Nigel Farage, че не уважава ирландската демокрация. Искам да го уверя в обратното. Това, което той не уважава, е нечестният и предубеден начин, по който беше проведена кампанията за референдума. Наистина, неговото и на нашата партия уважение към демокрацията е такова, че искаме референдуми в 26-те държави, на които досега са им отказвани такива.

Друг оратор каза, че това не е първият положителен вот и че преди това имаме положителен вот в Люксембург и Испания, но онези референдуми бяха относно Конституцията, а не относно Договора от Лисабон. Твърди се, че Договорът от Лисабон е различен от Конституцията, така че за кое става въпрос? Дали сме провели едни и същи референдуми в шест държави, или сме провели в четири държави референдуми относно Конституцията

и в две държави референдуми относно Договора от Лисабон? В първия случай резултатът е равен, три на три. Във втория случай имаме два равни резултата – два на два и едно на едно. Това съвсем не е категорична подкрепа за Договора от Лисабон.

(Председателят отнема думата на оратора)

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Г-н председател, позор за демокрацията е доказани политици да отказват референдум на гражданите в собствените си държави-членки, докато в същото време искат два референдума в Ирландия. Позор е и че тези политици искат да приемат резултата от втория референдум, макар че всъщност те не приеха резултата от първия.

Независимо дали Договорът от Лисабон за реформа на конституцията ще влезе в сила или не, се нуждаем от нов основен договор. Новият основен договор трябва да включва реално разделение на властите, наистина независим Съд на Европейските общности, който да разглежда въпросите, свързани със субсидиарността, пълната прозрачност и икономия и, най-важното, задължителните референдуми. По този начин все още можем да избегнем капана на Европа, а това е нещо, в което трябва да вложим всичките си усилия.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Г-н председател, няма съмнение: победата от положителния вот на референдума в Ирландия относно Договора от Лисабон е изключително благоприятна стъпка към съживяването на Европейския съюз, както и към важните политически и институционални реформи, съдържащи се в разпоредбите на Договора. Доволен съм от гражданите на Ирландия, които отговорно гласуваха „за“ и по този начин предотвратиха пълна парализа на Европейския проект. Надявам се, че президентите Клаус и Качински също ще се убедят в това, тъй като се надяваме ратифицирането от страна на Ирландия чрез референдума да спомогне усилията Договорът да влезе в сила от 1 януари 2010 г.

Ирландският положителен вот показва обаче, че обединена Европа е единственият политически надежден проект, който може да донесе ползи на държавите и преди всичко на гражданите. Днес няма политик в Ирландия, или в която и да е друга държава-членка, способен да предложи стратегия за развитие на страната си, ако тя е извън Европейския съюз или има ограничено участие.

Сега трябва да действаме бързо и с по-голяма решителност от Комисията чрез смели пилотни инициативи на различни фронтове; например, по-голяма смелост за издаване на еврооблигации, по-голяма смелост за съвместно управление на имиграционния въпрос и по-голяма смелост за справяне с енергийните въпроси. Преди всичко обаче трябва да вземем предвид сериозните грешки, допуснати в предните години. Упадъкът на политическия проект, който наричаме „Европейски съюз“, се дължи на един специфичен фактор: това стана, когато настояхме, че проектът вече не трябва да следва желанията на хората, а тези на бюрократите.

Ето защо, когато казвам „по-голяма смелост“, най-вече имам предвид по-голяма смелост от страна на ръководството на Комисията, за да можем да постигнем целите, които сами сме си поставили.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Г-н председател, ирландският народ каза „да“ на Европейския съюз. Дойде времето да премахнем двете най-големи пречки в Европа, които ирландците на практика вече поставиха под съмнение. Към президентите на Полша и Чешката република: стига вече с презрението към европейците! Да не губим време, когато то е толкова малко и когато имаме толкова много за вършене. Искам да призова Доналд Туск, министър-председателя на Полша, да приеме Хартата на основните права в страната ни по очевидни причини.

Досега ние, политиците, казахме, че нямаме достатъчно инструменти и законодателни актове, които да ни позволят да действаме. Сега, в залата, имаме голяма задача пред себе си. Много скоро ще имаме на свое разположение нов договор и трябва да насочим Европейския съюз към общо и бързо излизане от кризата, към действия от името на гражданите и към утвърждаване на позицията на ЕС в света. Трябва да се борим с разликата в заплащането, както и за по-добър и равен достъп до образование, култура и здравеопазване. Новото законодателство ще ни помогне да запазим разнообразието в ЕС, но трябва да създадем по-голяма равнопоставеност, която липсва толкова много на европейските граждани днес. В допълнение нашата цел следва да бъде да докажем на всички, които се противопоставяха на Договора от Лисабон, че можем да работим и за тях и че тяхното „не“ беше и е за нас по-голяма мотивация за работа.

Госпожи и господа, аз съм на 35 години и очаквам повече динамика в това, което правим. Очаквам да комуникираме по-бързо с Европейската комисия и Европейския съвет по процедурни и лични въпроси, а също и по съществени въпроси. Ще представяме големи европейски проекти. Също така искам да попитам председателя на Европейския парламент, председателския съвет и председателите на политическите групи на какъв етап е подготовката ни. Ще бъдем ли готови да приложим Договора от Лисабон и ако да, кога?

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Г-н председател, госпожи и господа, резултатът от ирландския референдум е ясен и представлява отличен знак както за Европа, така и за Ирландия. Ирландците трябва да бъдат поздравени за резултата поради куп различни причини. Лично аз обаче съм особено доволна, че ирландският референдум накара Европейския съюз и бъдещето му отново да влязат в центъра на новините. Необходимо е истинско разискване, тъй като опитите за реална визия за бъдещето на ЕС бяха доста жалки през последните години.

Да не забравяме, че Договорът от Лисабон представлява компромис въз основа на предишния проект за конституция на ЕС. Ако Договорът беше отхвърлен от ирландците този път, щеше да се наложи сериозно да се замислим и да обсъдим в каква посока ние, Европейският съюз, сме се насочили всъщност. Също така щеше да се наложи да се замислим дали не сме избързали твърде много в последните години и с твърде малко ограничения.

По мое мнение, проблемите, изникнали в процеса на ратифициране, просто показват, че Европейският съюз е усещан донякъде като далечен и труден за контролиране. За да решим този проблем, аз лично се надявам, че разискването за бъдещето на ЕС няма просто да спре дотук, а ще продължи да бъде прозрачно и при Договора за реформа.

Трябва да създадем обединена Европа, а не можем да пренебрегнем и причините, които доведоха до първоначалното отхвърляне на Договора. Считаю, че в този смисъл Договорът от Лисабон и прилагането му са изцяло правилният път и голяма крачка към по-демократичен съюз, показващ по-голяма солидарност. За да го постигнем обаче трябва да продължим да водим открит диалог.

Със задоволство отбелязвам също, че Договорът от Лисабон ще помогне за задълбочаване на сътрудничеството между националните парламенти и Брюксел. Сега е време да преместим погледа си от Ирландия към Чешката република. Надявам се, че вече няма да е нужно Европа да сдържа дъха си. Важно е Договорът от Лисабон да се превърне в реалност бързо и ние да...

(Председателят отнема думата на оратора)

James Nicholson (ECR). – (EN) Г-н председател, решението е взето. Колкото и да съжалявам, че първото решение не беше зачетено, ще трябва да изчакаме, за да видим какви ще са последствията от това решение. Сега решението зависи от други и се надявам, че им бъде предоставено време да решат. Само се надявам, че високият процент гласували „за“ в Република Ирландия няма да съжаляват в дългосрочен план. Нямам какво повече да кажа по въпроса.

Сега на плещите на желаещите още по-голяма централизация на процеса на вземане на решения тук, в Брюксел, лежи още по-голям товар и по-голяма отговорност. Настоятелно ги призовавам да не се отдалечават от народа дотолкова, че хората да нямат представа накъде отиват или каква може да е края съдбата им. Не съм против ЕС, но искам Европа, която е доволна от себе си и която позволява да бъдат предложени алтернативни мнения, нещо, което не винаги получаваме в залата.

Philip Claeys (NI). – (NL) Еуфорията относно втория референдум в Ирландия е напълно неуместна. Победата на поддръжниците беше открадната победа, тъй като първоначалният референдум беше проведен по съвсем законен начин и съгласно правилата. Повечето от гласувалите с „не“ през 2008 г. разбираемо почувстваха, че Европа няма да обърне внимание на присъдата им, ако не е угодна за ЕС. Ето защо много от гласоподавателите си останаха въкци. Демокрацията на ЕС не предполага алтернативни перспективи за развитие. Нямах честна кампания. Господството на лагера на поддръжниците в медиите бе допълнително подсилено от 16-те страници на Европейската комисия във всички неделни вестници: незаконно използване на парите на данъкоплатците, за което последната дума все още не е казана. Избирателите бяха заплашвани. Икономическата криза беше използвана като помощно средство за принуждаване на хората да гласуват с „да“. Госпожи и господа в Европейската комисия, прогнозирам, че измамната ви пропаганда рано или късно ще се стовари обратно върху вас.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Г-н председател, госпожи и господа, да си представим, че довчера, когато завърши безкрайното разискване, излезем и се срещнем 27 колеги долу и трябва да решим единодушно в кой ресторант да отидем. Ако се споразумеем за това препятствие, представете си после, че всички 27 от нас трябва да изберем едно и също за ядене и дали да пием вино.

Г-н председател, метафората, идваща от човек на диета, е добър пример за сегашното положение на Европейския съюз и за това, до което ще доведе Договорът от Лисабон: според мен то е най-важното, а именно премахването на изискването за вземане на решения с единодушие.

Ако всички изказали се тук искаме Европейският съюз да функционира правилно, да бъде ефективен, да създава добавена стойност за хората, първото, което трябва да се направи, е да се замени изискването за единодушие с изискване за суперквалифицирано мнозинство. Това е най-значимото постижение на Договора от Лисабон.

Противопоставянето на Договора от Лисабон означава нежелание Европа да функционира правилно или да има важна роля в света.

Г-н председател, не разбирам защо и съжелявам, че някои колеги, влезли свободно в Парламента, могат да имат по-голямо доверие в Съвета на министрите, отколкото в Европейския парламент. Освен това става дума за хора, които никога няма да бъдат в Съвета на министрите. Защо вярват, че интересите им са защитавани по-добре от Съвета на министрите, отколкото от Парламента, където могат да присъстват и да гласуват?

Г-н председател, друго, което не разбирам, е защо един колега каза, че иска държавата му да напусне – а това е законна гледна точка – Европейския съюз. В такъв случай, госпожи и господа, трябва да подкрепи Договора от Лисабон, защото той за пръв път въвежда клауза за напускане. Сега, истината е, че трябва да имат смелостта и амбицията да кажат на народа си, че е необходимо да напуснат Европейския съюз. Това е нещо, което също бих искал да видя.

Г-н председател, за да обобщя, считам, че с резултата от ирландския референдум завършваме процеса.

Г-н председател, искам да кажа на г-н Rouček и г-н Brok, които са загрижени от мнението на президента на Чешката република, че аз нямам съмнения. Нямам съмнения, защото да откажеш да подпишеш приетото от камарите, които са те избрали, да откажеш да подпишеш Договора, е като кралицата на Англия да откаже да подпише закон от Уестминстър. Това не е възможно. Сигурен съм също така, че патриот като г-н Клаус не би желал да види държавата си погълната от международна конституционна криза.

Г-н председател, ето защо вярвам, че е дошло времето да обединим сили, да разберем, че светът няма да чака нас, европейците, и че или трябва да се обединим и да запазим конструктивна позиция по отношение на настоящите проблеми на гражданите ни, или в противен случай Европа, като сила, ще изчезне от картата.

Г-н председател, това е, което считам, че сега трябва да направим, единни като европейци и като Парламент.

Glenis Willmott (S&D). – (EN) Г-н председател, преди всичко искам да поздравя колегите от Ирландия за фантастичния резултат. Във Великобритания Партията за независимост на Обединеното кралство (UKIP) и торите, както всички знаете, спорят за отрицателен вот в ирландския референдум. UKIP постоянно ни казват, че не следва да се намесваме в национални въпроси, но те със определено се намесиха при гласуването в Ирландия, няма съмнение за това. Искам да благодаря на Nigel Farage. Мисля, че той се справи възхитително, защото разбирам, че неговата намеса всъщност помогна на кампанията на поддръжниците. На това му казваме нежелани последици, но ние сме му благодарни за намесата.

При торите, от друга страна, цари пълен хаос. Те имат разногласия относно Европа и това хвърля сянка върху конференцията им, която ще се проведе тази седмица в Манчестър. Позицията на Дейвид Камерън относно Договора от Лисабон е твърде несъстоятелна. Той продължава с обещанията си, ако спечели изборите, да проведе референдум, при положение че Договорът не е ратифициран от 27-те държави-членки. В най-добрия случай може да бъде обвинен, че се колебае. В най-лошия – мисля, че може да бъде обвинен, че не е честен с британците, защото не виждам как може да го направи.

И точно когато най-важните проблеми на деня се нуждаят от по-голямо сътрудничество, най-малкото, проблеми като изменението на климата, как да се справим с финансовата криза и с нарастващата безработица, точно сега торите решиха Великобритания да бъде изолирана и в периферията на ЕС. Искат по-скоро да наблюдаваме, отколкото да се намесваме.

Чухме планове им тази седмица: как ще намалят обществените услуги и ще увеличат пенсионната възраст и как ще помогнат на богатите, като намалят данъка върху наследството. За пореден път те се борят за Европа като плъхове в чувал, както казваме в Обединеното кралство. Преструват се, че са се променили, но очевидно не са. Не, те са същите стари тори, които все още подкрепят малцина привилегировани за сметка на мнозинството, които все още поставят догмата пред интересите на британците.

Народът на Ирландия ясно гласува за по-демократичен, ефективен и динамичен Европейски съюз и днес ЕС е по-добро място за справяне с настоящите действителни предизвикателства. Британските тори сега трябва да ни кажат истината дали възнамеряват да изложат на риск бъдещето на британския народ в ЕС, с всички сериозни последици, касаещи заетостта и благоденствието. Така че хайде, г-н Камерън, кажете ни истината.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н LAMBRINIDIS*Заместник-председател*

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Г-н председател, г-жо Малмстрьом, г-жо Валстрьом, вместо да използваме възвишени думи – а аз оставам с впечатлението, че възвишените думи се умножават в Европейския парламент – си заслужава да помислим, защо ирландците казаха „да“, след като миналата година казаха „не“.

Считам, че тези, които твърдят, че кризата е блъснала ирландците в прегръдките на Договора от Лисабон, много опростяват нещата. Изглежда главната причина ирландците, гражданите на Зеления остров, да подкрепят Договора е това, което успяха междувременно да си осигурят от Европейския съюз. Ирландия гарантира на себе си и на всички държави-членки собствен, национален член на Комисията. Следва да ѝ благодарим за това.

ЕС гарантира също, че няма да се меси в данъците в Ирландия, и то благодарение на Дъблин. Нека това окончателно бележи оттеглянето на немските и френски планове за стандартизиране на данъчното облагане в ЕС.

И накрая, Брюксел обеща, че няма да се меси в законодателството на Ирландия в областта на морала и социалните норми, включително защитата на нероденото дете. Ирландското правителство и ирландският народ трябва да бъдат поздравени за ефективните им преговори.

Между другото, забавно е да се види радостта на тези, които са доволни от резултата от референдума в Ирландия. В много от случаите същите тези хора се противопоставиха на провеждането на референдуми в техните собствени държави-членки.

Diane Dodds (NI). – (EN) Както казах и при предишен повод в залата, заставам пред вас като човек, силно желаещ Европа на нации, които си сътрудничат. Системно се противопоставях на федерализма на Договора от Лисабон и изнемването на правомощия от националните държави. Резултатът от втория референдум в Ирландия относно Договора от Лисабон не променя нищо за Обединеното кралство. Документ, пагубен за британските национални интереси на 2 октомври 2009 г., е също толкова пагубен на 2 октомври 2010 г. Ратифицирането в Полша няма да го промени; ратифицирането в Чешката република няма да го промени; датата на изборите в Обединеното кралство няма да го промени и затова искам да използвам възможността в залата да призова да се предостави референдум на британския народ, както следва да се предостави и на всяка европейска нация, относно пълния текст на Договора.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Г-н председател, госпожи и господа, искам само да изразя задоволството ни от резултата от референдума в Ирландия, не само от името на Европейската народна партия (Християндемократи), както направиха много колеги, а в частност от името на португалските членове на групата PPE.

Считам, че това ясно засилва перспективите за развитие и растеж на Европейския съюз и ни подготвя за нова фаза. Искаме, разбира се, да поздравим всички, които допринесоха за Договора от Лисабон, по-конкретно Комисията и члена на Комисията, който е тук днес, и, разбира се, португалското председателство на Европейския съюз, което изигра важна роля в процеса. Ето защо искам да кажа и че въпреки всички трудности и факта, че все още с нетърпение очакваме становището на Чешката република, португалският народ ще бъде много доволен да види името на столицата си свързано с решителна стъпка в развитието на Европейския съюз. Във връзка с това искам да кажа още, че ще можем да разчитаме и на друг флаг, който също ще бъде винаги флаг на португалските членове на групата PPE, а това е флагът на националните парламенти.

Считам, че Договорът от Лисабон е решителна стъпка към включване на националните парламенти в европейската демокрация. Затова считам, че този аспект, който е най-важният аспект на демокрацията, а именно представителството, а не, както понякога чуваме в залата, референдумите, е това, което е жизненоважно и съществено в демокрацията, т.е. представителството, а не прякото гласуване. Договорът от Лисабон също така е голяма стъпка към по-интензивно участие на националните представителни демокрации в европейския процес. Ето защо изразяваме задоволство от решението на ирландския народ.

Stéphane Le Foll (S&D). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, сигурно ще повторя неща, които вече са казани, и при всички случаи ще приветствам резултата от ирландския вот относно Договора от Лисабон.

Искам само да привлека вниманието на колегите, които все още са в залата, към причините за промяната, защото сме доволни от положителния вот, но преди година той беше отрицателен. Какво се е променило? Текстът? Незначително. Контекстът? Много. Това е, което има значение. Можем да обсъждаме институционални въпроси тук. Гражданите очакват политически отговори от Европа.

Такъв според мен е анализът, който трябва да направим на двойното гласуване. Не е само едно гласуване, а две. Първо „не“, а после „да“. Ирландците казаха, че се нуждаят от Европа в кризата и трябва да се постави акцент върху този факт, защото те искат Европа да ги защити и това е важното.

Ще повтора думите на много колеги. Считам, че сега трябва да действаме бързо. Ето защо се обръщаме към шведското председателство на Съвета и към Комисията. Ако искаме да отвърнем на изискванията на ирландския народ, трябва да дадем конкретни отговори.

Икономическата криза: способна ли е Европа да стимулира растеж в европейски мащаб? Социалната криза: способна ли е Европа на политика по заетостта? За мен това са основни въпроси в разискването. Доволен съм и от още нещо, което ни се предоставя с Договора от Лисабон, а именно Парламентът да има повече правомощия, а в политическото разискване според мен той има съществена роля, а тя е да покаже различните възможности, които съществуват, и те да бъдат разисквани.

Сега обаче, ако искаме да проведем демократично разискване и Европа да успее да даде отговори, трябва бързо да назначим Комисия и да се уверим, че чехите ще ратифицират възможно най-скоро Договора, за да може Европа отново да тръгне по пътя към растеж и надежда.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Аз също със задоволство приветствам резултата от ирландския референдум. Позволете да направя забележка. Хората, които следят събитията вкъщи, вероятно ще си помислят: „Как този резултат ще се отрази на мен?“ Искам да дам няколко конкретни примера за това, как резултатът ще се отрази на гражданите, като цитирам няколко примера от моята област, а именно правосъдието и вътрешните работи.

Следва да се гордеем с Хартата за правата на човека не само като граждани на отделните ни държави, но и като граждани на Европейския съюз. Гражданските ни права трябва да бъдат подсилени от Договора от Лисабон. Включително и области като защитата на личните данни. Безопасността и сигурността също трябва да бъдат затвърдени с Договора, тъй като Европейският съюз възнамерява да засили борбата срещу тероризма и престъпността. Законовите ни права ще бъдат подсилени, като например при дела за осиновяване или издръжка, в които са включени различни държави. Нещо повече, интересите ни в особено чувствителната област на имиграцията ще бъдат обединени, когато се обърнем към концепцията за широкоразпространена солидарност.

Това означава, че Договорът ще засегне гражданите по конкретен начин. Как е възможно? Защото правителството ще даде повече правомощия на Парламента и той ще се погрижи да бори с нея отговорно и с ентузиазъм и да работи в полза на гражданите. Във всичко това ние, представителите на гражданите, трябва винаги да бъдем на тяхна страна.

Adrian Severin (S&D). – (EN) Г-н председател, съкрушителното „да“ на ирландския народ не се дължи само на по-голямо разбиране на Договора от Лисабон, но и на разбирането на факта, че истинското уважение трябва да бъде взаимно и състрадателно. Ирландските ни съграждани също така осъзнаха, че европейският влак няма да чака безкрайно онези, които пропуснат срещата си с историята.

Чешкият случай е различен. Чехите показаха по подходящ начин подкрепата си за по-политическа и по-социална, по-ефективна и по-демократична Европа. Правителството също подкрепи ратифицирането на Договора, а парламентът го ратифицира. Следователно не ние трябва да покажем уважение към чешкия народ, а президентът на Чешката република трябва да покаже уважение към своя народ и своя парламент.

За нас е важно да отбележим границата между правилните действия и злоупотребите и да продължим по такъв начин, че да покажем и да докажем, че правилните действия приключват където и когато започват злоупотребите. Не можем да приемем да сме в плен да политически маневри за отлагане на решението. Трябва да приемем, че Договорът от Лисабон е надлежно ратифициран от всички държави-членки и да започнем с учредяването на институциите на тази основа. Парламентът следва да се включи изцяло в процеса.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Г-н председател, казаха ми, че имам три минути, но ще се опитам да се вметя в две. Искам да се присъединя към много от колегите си, като изразя задоволството си. Считам, че е време да приведем в изпълнение, да приложим Договора от Лисабон веднага след ратифицирането му, което се надяваме да стане съвсем скоро.

Комисията, чийто председател съм, от известно време прави всичко по силите си, но преди всичко е важно Парламентът да е наясно с новите си отговорности: не трябва да позволява загуба *de facto* на нито един аспект от разширените си законодателни функции.

Искам да наблегна на един въпрос, който, мисля, не е бил повдигнат досега: има много причини ирландският народ да отхвърли Договора предишния път, но една от тях беше страхът сред някои гласоподаватели, че европейската правна система може да наруши някои основни ценности в Ирландия, свързани с правото на живот и понятието за семейство.

Страховете бяха утложени чрез декларации, приети от Европейския съвет през декември 2008 г. и юни 2009 г. Считам, че това е важно не само за Ирландия, но и за цяла Европа. Всъщност беше изяснено, че достиженията на правото на Общността не засягат правото на живот и семейството. Това разяснение не се отнася само за Ирландия, но и за всички държави-членки. На практика нямаше нужда от разяснението, защото с различни решения, включващи Франция, Обединеното кралство и Полша, Европейският съд по правата на човека е постановил, че по отношение на живота, цената на живота, зачитането на живота и семейството държавите-членки трябва да бъдат оставени да решават съобразно историята, традицията и културата си.

Въпреки това вниманието на Ирландия към детайлите заслужаваше официалното изясняване на този въпрос, който, както казах, се отнася за целия Европейски съюз. Считам, е това е нещо добро, което прави така, че двойният референдум да си заслужава. Естествено знаем много добре, че европейската култура се състои от сбора на културите на всички държави, които я съставляват, и всички искаме Европа да бъде не само икономическо пространство, но също, и преди всичко, една общност на ценности. Затова считам за подходящо да покажем на Ирландия задоволството и благодарността си за всичко, което предлага на Европа, по отношение на историята и идеалите си.

Европа се нуждае от Ирландия не само поради технически причини, свързани с механизмите и организационната структура, но също и заради приноса на Ирландия към това, което всички търсим – същността на Европа.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Положителният вот в Ирландия е добра новина за Европа и лично за мен, като португалска гражданка и отдадена проевропейка. Той представлява победа на здравия разум срещу демагогията и манипулацията. Ирландският народ ясно заяви, че вярва в Европейския проект. С положителния вот главната пречка пред влизането в сила на Договора от Лисабон е преодолена.

Президентът Клаус вече няма оправдание и трябва да се съобрази с демокрацията и с парламента, който го е избрал и който вече одобри Договора от Лисабон. Договорът от Лисабон бележи началото на нова ера. Европейският съюз ще взема решения по-ефикасно и ще бъде по-ефективен във външните си отношения. Ще бъде по-демократичен и по-прозрачен, по-близък до обществото и по-малко зависим от правителствата. С новия Договор Европейският съюз ще бъде по-добре подготвен да се бори с изменението на климата и да отговори на предизвикателствата на глобализацията.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-н председател, разискването беше дълго, но не много драматично. Представете си, ако беше „не“, залата щеше да е пълна и да се тресе от емоции; предполагам, фактът, че беше „да“ и сега сме много спокойни тук в Европейския Съюз говори много. Разбира се, приветствам резултата от референдума в Ирландия, заедно с колегите от партията „Фине Гейл“ тук, в Парламента. Работих усилено за постигане на това „да“ и бих казала, че ирландският народ се издигна над националните си проблеми и други вътрешни въпроси, разгледа европейския въпрос и Договора от Лисабон, миналото и връзките ни с ЕС и категорично каза „да“ на Европейския съюз, а това е фантастичен резултат.

От друга страна, членът на Комисията г-жа Валстрьом, която много любезно посети Ирландия по няколко повода, ще се е сблъскала със силното негласно мнение, което, вярвам, съществува във всички държави-членки, на хора, които са откъснати от същината на Европейския съюз. Считам, че всички сме виновни за това. Считам, че не говорим достатъчно за проекта, за Европейския съюз, за солидарността, за това, което тя наистина означава; говорим повече за онова, което можем да получим или да дадем, какво не е наред с някоя директива или какво е лошото на някой регламент. Така че в политиките си вероятно трябва да се издигнем над някои от тези въпроси, защото когато стигнем до референдум, както ние стигнахме, той включва обясняване на хората по улиците, в магазините и в училищата какво е Европа, как работи, какво правя аз, с какво се занимава Комисията, а това е чудесно упражнение. Наистина е много могъщо упражнение да говориш пряко с хората за Европейския съюз. Ирландците вече знаят повече за ЕС, отколкото в последно време, защото се ангажирахме много активно с тях.

Така че настоятелно призовавам всички ни в залата да правим това по-често у дома в собствените си държави и да избягваме да критикуваме Европейския съюз, когато не е уместно. Критикувайте на всяка цена, когато е нужно, а на онези, като Nigel Farage, които се опасяват, че ирландците са били сплашени, искам да кажа следното: ние не се плашим лесно. Подобно нещо не се е случвало. Никога няма да се случи. Искам да добавя, г-н член на Комисията, че ако не остана до края на разискването, не е от неуважение към Вас, председателя

или председателството, а заради други ангажименти, но благодаря на всички ви за подкрепата в последно време.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Госпожи и господа, като член на Парламента от Унгария, първата държава, ратифицирала Договора от Лисабон, приветствам резултата от ирландския референдум. Много бих искал обаче да погледнем отвъд процеса на ратифициране и да поговорим за това, как следва да приложим Договора от Лисабон, който е огромна стъпка към политически съюз и създаването на общност от ценности. Той значително ще разшири социалните права и ще ги защити с правнообвързващото прилагане на Хартата на основните права. Също така ще превърне езиковото и културно многообразие в норма на ЕС. Договорът от Лисабон обаче съдържа и изключително важна нова разпоредба.

За първи път в историята на ЕС се споменават правата на хората, принадлежащи към малцинства. Националните и етническите малцинства, както и малцинствата от имигранти, съставляват 15% от населението на ЕС. Най-накрая вече можем да се заемем със създаване на структура на ЕС за защита на малцинствата. Благодаря ви за вниманието.

Lena Barbara Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Г-н председател, приемането на Договора от Лисабон слага край на историческия процес на голямото разширение на Европейския съюз с 10 нови държави-членки. Процесът започна през 90-те години на 20-ти век и завършва със споразумение за институционални промени, които приспособяват ЕС към новата действителност.

Приемането на Договора означава нов етап и възможност за ЕС да направи крачка напред. Институциите, които ще можем да учредим, са само възможност и от нас зависи как ще се възползваме от този шанс. Моментът е добър и да покажем на гражданите, които са скептични по отношение на европейския проект, че ЕС е жив, променя се и преди всичко се отзовава на проблемите на хората. Следователно, изглежда най-важно да предложим нова политика, която да отговори на предизвикателствата пред нас. Съществува обаче страхът, че вместо да се съсредоточим върху това, ще преобладават обсъждания по формални и лични въпроси: кой за коя позиция следва да бъде избран. Сега не трябва да допуснем националния егоизъм, който може да се засили по време на криза, да подкопае шанса, който ЕС има. Преди всичко трябва да убедим гражданите, че ЕС не е само елитът, с работни места и прекомерна бюрокрация, а че означава също така нови и по-ефективни начини за решаване на проблемите им.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Г-н председател, днес заставам пред вас като горд ирландски член на Парламента. Кръв, пот и сълзи бяха нужни на представители на обществеността, спортисти, бизнес групи, земеделски стопани и синдикалисти да осигурят историческото „да“. Горд съм и че миналия петък бях в моя район, графство Типъри, наблюдавайки категоричната победа, която показва нещо, в което винаги съм вярвал, че Ирландия е голям привърженик на Европа и че твърдо възнамеряваме да изиграем ролята си в бъдеще.

Сега знам, че леприконите от партия UKIP, които дойдоха в залата миналата година след предния референдум, са изчезнали. Много от вас ще се радват да чуят, че изразявам твърдо убеждение, че ирландският народ ги прогони завинаги от тук. Присъдата относно Договора от Лисабон е победа на истината над проклетите лъжи и митове, разпространявани в някои случаи от екстремистите от страната на противниците, които се опитаха да се възползват от истинските опасения на хората. Тези екстремисти си получиха заслуженото миналия петък.

Това обаче е урок, който трябва да научим. Всички ние, които подкрепяме прогресивна политика и прогресивна Европа, трябва заедно да предоставим по-голям стимул на гражданите да се ангажират с европейските ни институции. Не можем никога да ги приемаме за даденост.

Damien Abad (PPE). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, ирландският народ ясно избра да влезе в сърцето на Европа, като одобри Договора от Лисабон с огромно мнозинство. Като най-младия от френските членове на Парламента приветствам избора, който най-накрая ни позволява да преместим вниманието си към конкретните проблеми на гражданите ни.

Искам обаче да направя две бележки. Първата е, че никой не трябва да пренебрегва факта, че основно кризата превърна ирландците в еврофили и че ирландското „да“ следователно говори за истинска нужда от Европа, от политическа Европа, която защитава и предлага, от Европа, която е способна да противодейства на кризата и която гарантира на гражданите си желаната сигурност.

На второ място, провалът на първия референдум в Ирландия следва да ни послужи за пример и да ни бъде за урок. Не можем всеки път, когато искаме Европа да върви напред, да се окажем зависими от процедури, които са неподходящи за Европа на 27-те. При сегашната система понякога в крайна сметка е в по-голям интерес

на държава-членка да каже „не“ на даден договор, отколкото „да“. Това следва да ни насърчи да въведем действителна процедура на равнище на Общността, за да попречим разискването да бъде откъснато на национално равнище.

Днес европейската динамика отново е в ход и ние, членовете на Парламента, ще можем най-после да се заемем с чувствителни въпроси, като кризата в сектора на производството на мляко и млечни продукти и дори газовата криза от миналата зима. Искам само за момент да привлека вниманието на залата към единствения проблем в бюджета на Общността за 2010 г., а именно финансирането на втората фаза от европейския план за възстановяване в размер на 2 милиарда евро. Аз съм един от тези, които считат, че трябва да гарантираме, че планът няма да бъде финансиран единствено със средства за селското стопанство, защото това ще бъде погрешен сигнал към нашите земеделски стопани с оглед на кризата и ще представлява риск за бъдещето на сигурността на храните и нашите земи.

В заключение искам още веднъж да благодаря на ирландските ни приятели и да ги поздравя топло и сърдечно за ясният им европейски избор. Сега призовавам полските и чешките ни приятели да предприемат действия да гарантират, че Европа ще има инструментите да посрещне предизвикателствата на глобализацията през идните десетилетия.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Г-н председател, накратко, имам три бележки.

На първо място, като много от предишните оратори, приветствам убедителното „да“, изразено в ирландския референдум.

На второ място, като председател на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, искам да подчертая значението на вероятността влизането в сила на Договора от Лисабон да засили легитимността на проекта на европейската интеграция, тъй като засяга въпроси като гражданство, права, свободи и способността ни заедно да се борим с организираната престъпност и тероризма, както и, в рамките на Шенгенското споразумение, да бъде ефективен при справянето с деликатни теми, като убежище, имиграция, статут на чужденци и контрол на външните граници на ЕС.

На трето място обаче, искам да изтъкна, както предишни оратори направиха, че това не е краят на историята. Това е вярно, не само защото Чешката република тепърва трябва да ратифицира Договора, но и защото трябва да се поучим от трудностите, които изпитахме при постигането на ратифицирането на Договора от Лисабон. Не беше лесно; разискванията отнеха 10 години и това ще завиши много изискванията ни, не само към самите нас, но и към бъдещи разширения, когато искаме лоялност, сътрудничество и поемане на отговорност от страна на всички, които се подписват под новите правила, които ще важат с влизането в сила на Договора от Лисабон.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Г-н председател, няколко дни след положителния референдум в Ирландия, наистина чувствам, че можем да кажем, че днес сме повече европейци отпреди. Това ме радва наистина и искрено. За съжаление, все още сме до голяма степен зависими от решението на Конституционния съд, както и от волята на чешкия президент.

Сега трябва да дадем ясен сигнал по отношение на отчетността на тези, които държат в ръцете си бъдещето на Договора, който е от основно значение за Съюза, за нашите институции и за 500-те милиона европейци, които представляваме. Не можем повече да сме пленници на неколцина, чиято единствена цел е да работят против общия европейски интерес. Ако е законно някои да не искат да продължат по пътя на европейската интеграция, ако е законно да изкажат опасенията си, също така е законно да позволим на желаещите по-голяма европейска интеграция да напредват.

Като цяло процесът на ратифициране на европейски договор твърде често изглежда като сага или Пирова победа. Трябва ли постоянно да сме принуждавани да упражняваме такъв натиск, за да гарантираме влизането в сила на даден договор и институционалните му реформи?

Трябва да се поучим от хаотичния процес на ратифициране, а също очевидно и от задължението да водим преговори за организиране на втори референдум в Ирландия, сякаш е нормално да караме население, взело суверенно решение, отново да гласува, и сякаш е нормално съгласие по договор да бъде използвано като разменна монета. Институционалната съгласуваност и балансът на европейския проект са заложили на карта.

Ратифицирането на даден договор е минимално изискване по отношение на лоялност и сближаване от момента, в който някой реши, че държавата му трябва да влезе в Европейския съюз. Искането да изпратим ясно послание на гражданите, като гарантираме, че Договорът ще бъде ратифициран за изборите за Европейски парламент

през юни 2009 г. Какво считате, че хората мислят днес за Договора от Лисабон и, нещо повече, за вътрешната ни съгласуваност и легитимност?

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Недвусмисленото ирландско „да“ на Договора от Лисабон е важна стъпка към обединена Европа, както и малък удар за евраскептиците.

Решението има още по-голямо значение, защото е взето от хората, които гласуваха в референдум, и от нация, която разполагаше с една година време да реши дали първоначалното „не“ ще бъде наистина в полза на Ирландия.

Освен върху Чешката република, светлината на прожекторите ще падне върху доверието в Обединеното кралство, държава-членка на ЕС, чийто лидер на опозицията, Дейвид Камерън, обеща да проведе референдум относно Договора от Лисабон, ако спечели изборите през 2010 г. Той направи това обещание, независимо от факта, че и двете камари на парламента на Обединеното кралство ратифицираха Договора от Лисабон в средата на 2008 г.

Какво ще стане с доверието в решенията и международните ангажменти на Обединеното кралство, една от нашите държави-членки, която вече е ратифицирала Договора, но сега заплашва да се откаже от решенията и ангажиментите си, две години след като ги е приела?

Enikő Győri (PPE). – (HU) Госпожи и господа, когато почти 84% от гражданите на Унгария гласуваха през пролетта на 2003 г. в подкрепа на присъединяването на нашата държава към Европейския съюз, те се почувстваха, сякаш се завръщат там, където им е мястото, сред обединеното семейство на европейските народи, от което ги беше изключила комунистическа диктатура, продължила повече от 40 години. Ето защо унгарците считаха Европейския съюз не само за структура за икономическо сътрудничество, основано на регламенти, но и за общност, действаща въз основа на ценности. Със задоволство отбелязваме, че Ирландия одобри Договора от Лисабон, защото това отрежда на ценностите ни полагащото им се място в основополагащия договор, а тези ценности със сигурност включват и признаване на правата на лицата, принадлежащи към малцинства.

Ето защо, г-н председател, първа вдигнах синята си карта, когато г-н Szegedi отправи коментарите си. Тогава исках да го попитам дали е прочел Договора от Лисабон, защото ако го е чел, вероятно ще е запознат с члена относно малцинствата, който току-що споменах. Гражданите на Унгария са убедени, че след влизането в сила на Договора ЕС ще стане по-чувствителен към въпросите, свързани с малцинствата, така че мерки като словашкият закон за езика ще станат неприемливи веднъж завинаги. Това означава, че всеки не само ще трябва да спазва буквата на закона, но и ще трябва да зачита становището на Европейския съюз. С други думи, всеки европейски гражданин носи отговорност да гарантира, че малцинствата могат да използват свободно езика си без каквито и да било ограничения и да се чувстват като у дома си в родните си места.

Изразявам твърдо убеждение, че Договорът от Лисабон ще ни помогне в голяма степен да накараме институциите на ЕС да разберат по-добре, че трябва да защитаваме ценностите си и в ЕС и да предприемем незабавни действия, ако те са нарушени. Колеги от групите на социалистите и либералите и независими членове, просто не можем да имаме двойни стандарти. С други думи, позоваваме се на ценностите, ако това е диктувано от интересите ни, но ги забравяме, ако ни е по-изгодно. Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) не желае подобна Европа.

Ivori Padar (S&D). – (ET) Г-н председател, миналата седмица бях в Ирландия и подкрепях приятелите си в Ирландската лейбъристка партия. Радвам се, че Ирландия ясно каза „да“, защото това е много важно решение както за Ирландия, така и за Европейския съюз. Като земеделски стопанин съм особено щастлив, че този път ирландските земеделски стопани подкрепиха кампанията за референдума от самото начало. Това беше много добро решение, защото когато Договорът влезе в сила, Европейският парламент ще получи еднакви правомощия със Съвета по селскостопанските въпроси, включително процедурата за съвместно вземане на решения в рамките на общата селскостопанска политика, което определено е добра новина за европейските земеделски стопани.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Г-н председател, като новоизбран член на Парламента, искам да кажа, че съм горд с положителния резултат, до който доведе гласуването на ирландския народ в референдума относно Договора от Лисабон миналия петък. Горд съм и от оживеното разискване, което провеждаме днес тук.

(EN) Хората питат защо Ирландия промени мнението си. Вероятно имаше четири ключови фактора. Първият според мен беше фактът, че спечелихме член на Комисията; вторият – гаранциите; третият, че проведохме подходящо разискване и хората бяха информирани както трябва този път, за разлика от предишния. Икономическата криза също беше фактор, но основният фактор беше, че кампанията на привържениците

беше мобилизирана този път, а предния – не. Групите на гражданското общество и политиците се събраха и за пръв път, доколкото си спомням, политическите партии – основните политически партии – оставиха настрана различията си и проведеха кампания за доброто на Ирландия. Ирландският народ отвърна.

Кампанията на противниците също беше добре организирана и всички си казаха мнението, включително Партията за независимост на Обединеното кралство (UKIP), която се погрижи документът „Истината за Договора: Спрете булдозера ЕС“ да бъде широко разпространен в Ирландия. Е, ирландският народ реши, че предпочита да бъде на влака на ЕС, отколкото булдозера на UKIP.

Краят на миналата седмица беше триумф за комуникацията. Често слушате за недостиг на комуникация. Това беше триумф за комуникацията и ако продължим по този път, ще доведем Европа по-близо до хората.

Сега зависи от чешкия президент да подпише Договора и да позволи съществуването му, защото ако не го направи, това ще е според мен най-големият акт на диктатура в историята на света и пълно отрицание на демокрацията.

Благодаря ви много за цялата подкрепа и очакваме с нетърпение да бъдем положително настроени европейци от Ирландия за дълго време напред.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Г-н председател, след осем години и многобройни разисквания и преговори сега има реален шанс Договорът за реформа да влезе в сила благодарение и на упоритата работа на мнозина в залата, които се посветиха на проекта от начало докрай в Конвента и по-късно в междуправителствените конференции.

Считам, че Парламентът изигра гравивна роля в Договора за реформа. Мисля, че ако конституционният съд в Прага в Чешката република излезе с положително постановление, президентът Клаус вече няма да разполага със законно основание да продължи да блокира ЕС. Останалите конституционни структури в Чешката република също ще намерят начин да преодолеят подобна незаконна блокада.

Чуваме, разбира се, че има нова заплаха от неприятности от страна на Обединеното кралство. Ако британско правителство трябва да разреши провеждане на референдум, той няма да е относно Договора от Лисабон, а дали британците са за ЕС, или искат да се оттеглят от Европа. Това трябва да е предметът на референдума, а не договор, който вече е ратифициран. Това би било напълно неприемливо. Мисля, че трябва да научим нещо и то е, че гражданите ни се нуждаят от повече информация. Ето защо се надявам, че в новата Комисия ще имаме и заместник-председател, отговарящ за комуникацията и информацията, а може би дори и член на Комисията, отговарящ за европейското гражданство. Това ще е отговорът на противоречията относно европейската политика.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Г-н председател, благодарение на Договора от Лисабон Европа може да се заеме с предизвикателства, които се простират далеч отвъд вътрешните проблеми на държавите-членки. Европа ще бъде ли готова да го направи? Все още е трудно да се каже. Сигурно е, че в това отношение много неща ще зависят от гражданите на Европа.

Освен Договора обаче ЕС трябва да има и волята да действа и да има присъствие в света. Трябва да се чувства отговорен за света, за стабилността и развитието му. Собствената сигурност и развитие на ЕС също зависят от това. Трябва да се противопоставим на разпространената метафора за Европа като сигурна, процъфтяваща и демократична държава, която закрила правата на човека, но която се занимава със собствените си вътрешни работи и е обрнала гръб на света.

Договорът от Лисабон ни задължава да разберем по-добре предизвикателствата пред нас. След ирландското „да“ обединена Европа сега гледа към Полша и Чешката република. Нямам ни най-малко съмнение, че Договорът от Лисабон скоро ще влезе в сила. Докато чакаме подписите на президентите Качински и Клаус обаче, нека помислим как протекоха обсъжданията при сегашната реформа и да си извадим заключения от случилото се. Следва да се подготвим за бъдещето. Следва да се подготвим за по-нататъшни реформи, защото чудесният модел, който създаваме – Европейският съюз – е все още недовършена идея. В заключение искам да кажа само едно – благодаря, Ирландия.

Paolo De Castro (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, 2 октомври беше голям ден за Европа, благодарение на ирландците, които гласуваха в полза на Договора от Лисабон. Влизането в сила на съвместното вземане на решение ще бъде истинска демократична революция по-конкретно за общата селскостопанска политика. Парламентът най-накрая ще има еднакви правомощия при вземането на решение със Съвета на министрите на земеделието, благодарение на съгласието на ирландците и гласуваната подкрепа в националните парламенти, включително и чешкия парламент.

Всяко забавяне би причинило проблеми за земеделските стопани в държавите-членки. В действителност селскостопанският сектор преживява един от най-деликатните и трудни моменти в последните години, със спад в цените на повечето продукти, не само на млечните продукти, както видяхме през последните няколко дни.

Докато чакаме официалното влизане в сила на Договора, очакваме Съветът и Комисията, г-н председател, от днес нататък да обмислят внимателно решенията на Парламента – който е демократично избран от всички европейски граждани – и по отношение на селскостопанските въпроси, като се започне с мерки за справяне с кризата в сектора за производство на мляко и млечни продукти.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Г-н председател, госпожи и господа, аз също съм доволен, че ирландците най-накрая одобриха Договора от Лисабон, защото считам този документ за важен за европейската интеграция.

Нужен ни е нов договор, който да предостави на Европейския съюз съвременни инструменти и по-добри работни методи, които да ни позволят да се справим ефективно с предизвикателствата на съвременния свят. Договорът е преди всичко стъпка напред, тъй като прави процеса на вземане на решение на равнище на ЕС по-демократичен, позволявайки на нас в Европейския парламент да сме сред първите, които ще се възползват от положителния обмен на мнения, предвиден в Договора.

Разширяването на процедурата за съвместно вземане на решение ще постави Европейския парламент на равна нога със Съвета по отношение на законодателните правомощия при 95% от законодателството на Общността. Например в комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, на която съм член, ще разширим процедурата за съвместно вземане на решение от 40 на 80 области на компетентност, което води до повишаване на демократичната легитимност на законодателството на ЕС.

Считам, че новата правна основа ще спомогне за ускоряването на процеса на икономическо развитие и приспособяването на правните системи на държавите-членки. Също така твърдо вярвам, че мярката ще ни позволи да постигнем по-лесно една от главните цели на Европейския съюз, а именно създаването на условия за икономическо, социално и териториално сближаване.

Очаквам с голям интерес завършването на процеса на ратифициране и нямам търпение да се заловим с прилагането му.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Госпожи и господа, приветствам ясното „да“, изразено от ирландския народ миналата неделя в референдума относно Договора от Лисабон. Да се надяваме, че трудният процес на ратифициране на Договора най-накрая е завършил.

Сигурен съм, че Договорът ще бъде ратифициран и от Чешката република. Считам, че би било непонятно и неприемливо да се възпрепятства бъдещето на Европа, да се блокира от лично мнение, което изцяло не зачита и е в противоречие с мнозинството в съответния парламент. Всички искаме най-накрая да излезем от институционалната безизходица, пред която сме изправени от почти 10 години.

Ето защо благодаря на ирландския народ, защото волята, която показаха, ни дава надежда за по-силна, по-благоденстваша Европа, която е по-единна и голяма, а на европейските институции предоставя задължението и отговорността да действат по такъв начин, че да не предадат тази воля. Още повече че тази воля се споделя от голямото мнозинство европейски граждани.

Надявам се, че всички ние сме достойни за Европа, която е все по-ясно изразена, по-сплотена и която насърчава демократичните ценности, социалните и основните права и икономическия растеж в целия свят, като същевременно насърчава опазването на околната среда.

Mário David (PPE). – (PT) Г-н председател, г-н министър, г-н член на Комисията, госпожи и господа, искам с няколко думи да аплодирам историческия и широкообхванат резултат от референдума в Ирландия и да изтъкна решаващата роля в процеса на партия „Фине Гейл“ и нейния лидер, следващия министър-председател на Ирландия, Енда Кени. В процеса беше много ясно, че Европейският съюз трябва да се доведе по-близо до гражданите си. Именно гражданите, и всъщност всички ние, сме главните бенефициери на всички действия на Съюза. Жизненоважно е всички да сме наясно с влиянието и ползите, които Европа носи за ежедневието ни.

Европа е нашият дом. Това, което е добро за Европа, е добро за всички държави-членки и за техните граждани. Това със сигурност е вярно за Договора от Лисабон. Договорът ясно показва, че хората могат да бъдат едновременно горди и лоялни национални граждани и отдадени привърженици на европейския проект.

Достигайки края на един извънредно дълъг дебат за организацията и функционирането си, Европейският съюз ще може да се съсредоточи повече и с нови, по-ефективни инструменти върху реалните проблеми пред европейците: конкурентоспособност, растеж и заетост.

Завършвам, г-н председател, г-н министър, с предложение към бъдещите поколения. Предвид липсата на информация относно ценностите, възможностите, целите и *modus operandi* на Европейския съюз, Парламентът трябва да предложи, след края на задължителното образование във всяка държава-членка, нова задължителна система за европейското обучение. Младите европейци действително ще научат за нашите принципи, кои сме ние, какво вършим и къде искаме да стигнем по обективен, истински и действителен начин.

Научавайки го в ранна възраст, те ще разбират през целия си живот потенциала и огромната полза от европейската идентичност, създадена с този уникален проект, за доброволно споделяне на суверенитета в континентален мащаб.

David Casa (PPE). – (MT) Да, моментът наистина е исторически, не само защото ирландците приеха Договора, като гласуваха твърдо в негова полза, но и защото днес Полша заяви, че ще ратифицира Договора.

Договорът измина много дълъг път. Аз съм тук едва от пет години, но има представители, които работят от дълго време за този исторически момент. Сред тях е моят колега г-н Méndez de Vigo. Това важно събитие сега ще постави по-големи отговорности на раменете ни, като политици, а това се отнася и за президента на Чешката република. Личното му мнение има значение, но никой не може да държи цяла държава, както и целия Европейски съюз, в плен на личното си политическо становище.

Като политици носим големи отговорности. Трябва да осигурим отговори и да отговаряме само пред гражданите на Европейския съюз, защото в крайна сметка ги представляваме. Европа е изправена пред трудни предизвикателства по въпроси като финансовата криза, изменението на климата, проблемите с имиграцията и създаването на повече работни места в Европа. Поради тази причина мнението на президента на Чешката република не може да пречи на Европа да работи за постигане на стандартите, които сме заложили. Съгласен съм с предния оратор, който каза, че трябва да назначим Комисията. Имаме председател и следователно не виждам защо трябва да чакаме постановлението на Конституционния съд на Чешката република, преди да назначим Комисия. Трябва да се свърши много работа и Комисията трябва да се заеме незабавно, за да гарантираме, че работата се върши.

Iuliu Winkler (PPE). – (HU) Присъединявам се към многото колеги преди мен, които приветстваха решението на ирландския електорат да гласуват в полза на Договора от Лисабон. Сега можем да гледаме с оптимизъм напред към завършване на ратифицирането. Все пак това не е нищо повече от първа крачка по пътя, по който според мен имаме да изпълняваме три цели. Трябва да задълбочим интеграцията на новите държави-членки, трябва да премахнем бариерите, които доведоха до „Европа на две скорости“, и трябва да продължим процеса на разширяване на ЕС към Балканите.

Договорът от Лисабон е основан на европейската солидарност и аз се надявам, че солидарността ще работи на практика, а няма да остане само декларация за намерения, изразявана на различни форуми на европейските институции. Считам, че икономическата криза също показва, че солидарността е единственото средство да отговорим на предизвикателствата, пред които сме изправени, и че силният ЕС ще позволи на всички нас да бъдем важни участници на световната сцена.

Досегашният ни път беше дълъг и труден. Не можем да си позволим да отслабим основите на европейската интеграция. Твърдо вярвам, че реалността ще докаже на евроскептиците, че заедно сме по-силни, да не споменаваме, че няма да постигнем нищо, като се върнем към геополитическата ситуация от ранния 20-ти век.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Г-н председател, г-н министър, г-н член на Комисията, надявам се, че с резултата от миналия петък Европа може да излезе от кризата с Договорите и че така ще може да има стабилна институционална структура, която подхожда на организация с 27 държави-членки и която е различна от тази, изградена въз основа на Договора от Ница.

Г-н председател, един договор всъщност не е произведение на изкуството, законово дело, което съществува, само за да му се възхищаваме. Той трябва да е полезен и ефективен. Ето защо, колкото и важно от политическа гледна точка да е обсъждането например кой ще бъде председател на Съвета, по-важно е процесът на ратифициране да приключи, за да влезе в сила Договорът, не на последно място защото резултатът от Ирландия показва, че Европа не може да се гради против волята на хората. Дали чрез представителство, или чрез референдуми, обединяването ни е реално.

Важно е и да подчертаем, че гласуването с „не“ е също толкова демократично, колкото гласуването с „да“. Изглежда това смущава някои хора. Надявам се, че с ратифицирането в Ирландия, Чешката република и Полша може да бъде установена *de facto* солидарност сред държавите-членки. Надявам се също така, че вървим към ситуация, в която тази голяма стъпка може да бъде придружена от модела за Европа на Шуман: Европа, изградена с малки стъпки, ден след ден и главно чрез насърчаване на европейските идеали.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Г-н председател, успешният резултат от ирландския референдум е триумф за цялата европейска концепция. Какви може да са причините? Една от тях е, че беше дадена гаранция на ирландците. С други думи, мнозинството зачете желанията на малцинството. Истинската демокрация не е само мнението на мнозинството, което печели, а вземане предвид и на желанията на малцинството. Това ще е нужно и за защита на малцинствата в Европа.

Втората причина за успешния резултат е, че поддръжниците на Договора проведоха по-добра кампания в сравнение с предния път, когато референдумът беше отхвърлен. Европейският съюз е съюз, който по-скоро казва „да“, отколкото „не“. Не на последно място, икономическата криза също изигра роля в изборния успех. Същата съдба, която сполетя Исландия, която не е член на ЕС, щеше да сполети и Ирландия. Кризата подчертава, че заедно сме по-силни и че сътрудничеството и солидарността са за предпочитане пред обтегнати връзки помежду ни.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – (EN) Г-н председател, новият ирландски вот, този път в одобрение на Договора от Лисабон, е наистина много добра новина. Поне два аспекта обаче изискват внимание. Първият е, че Договорът се нуждае от подписа на президента Клаус, когото само огорчихме с реакцията ни към открития му скептицизъм и антиевропеизъм, когато той говори в залата миналата пролет. Искане ми се да бяхме постъпили по-разумно.

Вторият аспект, който изисква внимание, са големите очаквания, които възлагахме на подновената интеграция, включително и разширяването, след въвеждането на Договора от Лисабон. Истината е, че ако забавим темпото, не е заради отсъствието на Договора от Лисабон, което е само оправдание за това, а заради отрицателните последици от настоящата криза, които насърчават повторно национализиране на някои политики на Общността и центробежните тенденции в Съюза. Трябва да се справим с това отделно и правилно, ако искаме Договорът от Лисабон да е това, което очакваме.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Г-н председател, вярвам, че един от изводите от разискването е, че когато нещата се обясняват, когато се водят обсъждания с хората, когато има комуникация, когато лъжите се опровергават, то тогава се постига по-голямо участие и по-голяма подкрепа за европейския проект.

Ето защо се осмелявам, в тон с много от предишните оратори, да участвам положително и градивно и да помоля Европейската комисия да помисли дали при съставянето на новата Комисия задълженията на члена на Комисията, отговарящ за правата на човека, да не бъдат включени в по-широк портфейл, например член на Комисията, отговарящ за гражданството, така че да включат комуникацията, която е от съществено значение, за да общуваме добре, да обясняваме добре и да сме способни да започнем истински диалог относно европейския ни проект.

John Bufton (EFD). – (EN) Г-н председател, резултатът от референдума в Ирландия в края на миналата седмица относно Договора от Лисабон е живо доказателство, че Парламентът не е демократичен, честен или отговорен. Но кого тук наистина го интересува? Е, мен ме интересува. Фактът, че ирландците бяха накарани да гласуват два пъти, доказва, че ЕС се е превърнал в диктатура. Ако вотът не се хареса на диктаторите в ЕС, тогава те просто гласуват отново и отново до получаване на правилния резултат.

Това не е справедливо, а морално грешно според мен. Лисабонските фанатици в Парламента сега ще продължат с пълна пара към създаването на европейска свръхдържава на 500 милиона души. Несправедливо е, че на хората в моята държава, Обединеното кралство, беше обещан референдум, който им беше отказан. Иронично е, че според Договора от Лисабон ще има постоянен председател. Твърде възможно е това да е Тони Блеър. Новият председател на ЕС ще бъде държавна глава.

Не може да има двама държавни глави и тъй като ЕС има предимство пред националните структури, председателят на ЕС – вероятно Тони Блеър – ще има предимство пред нашата Кралица. Хората в моята страна няма да приемат неудачник, когото не са избрали, или който и да е друг да има предимство пред нашата Кралица. Бог да пази Кралицата!

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Както добре знаете, Румъния понастоящем преминава през безпрецедентна политическа криза освен икономическата и социална криза. В момента тече подготовка за голяма изборна

измама. Говоря за румънските президентски избори, които са насрочени за 22 ноември. Всички избори в Румъния са манипулирани, но мащабите на измамата, която сега се планира, са невероятни.

Не обвинявам никого конкретно, но за осъществяването на този тип измама бяха създадени и усъвършенствани механизми, които са пълно безобразие. Те включват фалшиви проучвания на общественото мнение, изборен туризъм, допълнителни списъци, анулиране на действителни гласове на избиратели и валидно подадените гласове на мъртви хора, огромни суми пари и купища потребителски стоки, използвани за подкупване на бедните, убеждаване на родителите чрез подкупване на учениците, компютърни измами и много други незаконни действия. Моля, помогнете да спасим Румъния. Отправлям SOS от името на румънския народ.

Институциите на Европейския съюз, включително най-вече Европейският парламент, имат морално задължение да помогнат на падена държава-членка да остане цивилизована. Не позволявайте на балканската мафия да разруши благородния проект на Европейския съюз. Бия сигнал за тревога, защото институциите на Европейския съюз са последната надежда на румънския народ.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Поддръжниците на Договора от Лисабон празнуват не каква да е победа, а победа на демокрацията със сегашното „да“ в наложен референдум. Обаче действителният резултат е 3 на 1 за противниците на Договора. Нека не забравяме, че хората и във Франция, и в Нидерландия казаха „не“ на Договора за конституцията, който съдържаше напълно идентични разпоредби. Тогава се появи изобретателната, но цинична идея, ако хората на Европа не приемат конституцията, да я наречем Договор за реформа и политическите лидери ще гласуват в нейна подкрепа в различните парламенти. За съжаление, пръв го направи унгарският парламент.

Разбирам, че много хора считат Договора от Лисабон за пътя към щастието на европейските народи, но това все още не им дава правна основа да кажат, че това е желаното от европейските народи.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Поисках думата само да напомня на г-н Vadim Tudor, че темата на разискването в момента е референдумът в Ирландия и че напълно неверните твърдения, които той направи, нямат нищо общо с темата. В същото време искам да приветствам победата на проевропейския лагер в Ирландия.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, виждам, че разискването от ирландския референдум е все още живо в залата и има много за казване относно демокрацията. Демократично ли е да позволим на ирландския народ да гласува отново? Ами да, много е демократично. Ако слушате хората, ги питате: Защо гласувахте с „не“? Откривате причините. Разяснявате нещата, като давате правни гаранции на ирландския народ относно данъчното облагане, неутралитета, някои етични въпроси, както и гаранция, че всички държави-членки, включително Ирландия, ще имат член на Комисията, когато новият Договор влезе в сила. След това разясняване провеждате нов референдум. Хората отговориха „да“ с мнозинство от две трети и с по-голяма избирателна активност от предния път. Това е демократично и считам, че трябва да сме доволни и да поздравим ирландския народ.

Виждам също така, че тук се води ясен вътрешно разискване от Обединеното кралство. Изкушавам се да се включа, но няма да го направя. Искам само да кажа, че независимо кой е на „Даунинг Стрийт“ другата година, Великобритания се нуждае от Европа и Европа се нуждае от Великобритания.

Чувствам и определено неудовлетворение от сроковете тук. Разбирам и го споделям, но искам да уверя залата, че се движим с максимална бързина. Имаме гаранции или обещания, че полският президент ще подпише в рамките на няколко дни. Малко по-неясни са все още сроковете в Прага. Довечера ще отиде там, ако хвана самолета, и утре ще се срещна с много хора, за да придобия представа за различните сценарии, различните срокове, които можем да очакваме. Нужни са ни няколко дни да схванем и преценим ситуацията в Конституционния съд. Договорът е в Конституционния съд и докато не излезе от там, президентът не може да го подпише. Аз съм оптимист: считам, че ще е готово скоро, но трябва да изчакаме няколко дни за разяснението.

Междувременно председателството работи, разбира се. Има много работни групи с цел подготовка за пълното прилагане на Договора. Текат обсъждания с Европейския парламент, с Комисията, с цел да сложим всяко нещо на мястото му, за да може Договорът да влезе в сила много бързо.

Г-жа Flautre ме попита за допълнителните членове на Парламента. Това е въпрос, който трябва да се реши, веднага след като Договорът влезе в сила. Искам да я уверя, ако ме слуша в момента, че правим всичко по силите си да гарантираме, че решението може да се вземе възможно най-скоро. Искам да благодаря на Парламента за това, че реши да предостави на тези членове на Парламента статут на наблюдатели, докато изчакаме формалностите след приемането на Договора. Тя също така спомена много имена за високи позиции,

но те се разпространяват в медиите, в пресата; все още няма официални кандидати от Съвета. Ще има. Но всички споменати имена се разпространяват в медиите. Ще се радвам много, ако някоя от тези високи позиции бъде заета от жена. Не мога да ви гарантирам, че ще успеем с това, защото председателството трябва да изслуша всички столици и да намери кандидати, които могат да постигнат консенсус между всички 27 държави-членки, но ще приветствам кандидатурата на жена; това ще направи Европа много по-представителна, отколкото е сега.

Усещам също така, г-н председател, силно желание в залата Европа да стане по-силен, по-голям участник в световен мащаб и да намери решения по отношение на икономиката, борбата с безработицата, предизвикателствата на глобализацията и изменението на климата. Трябва да го постигнем. Договорът от Лисабон е важен инструмент за това, но трябва да вървим напред, независимо с кой Договор разполагаме, да покажем и предоставим конкретни резултати. Само когато го направим, когато постигнем очакваното от гражданите – а това се отнася за Съвета, Комисията и Европейския парламент – ще спечелим легитимност и доверието на нашите граждани. Мога да ви уверя, че председателството прави всичко по силите си да придвижи процесите по всички тези въпроси с помощта на Европейския парламент. Благодаря Ви много за интересното разискване, г-н председател.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н ROUŠEK

Заместник-председател

Маргот Валстрьом, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, беше интересно разискване, което, сигурна съм, до известна степен повтаря обсъжданията, проведени в Ирландия и на други места.

Искам да започна с някои факти. Правителствата на държавите-членки избират методите за ратифициране. Няма начин институциите на ЕС да принудят държава-членка да избере между референдум или ратифициране от парламента. Считам, че е важно да се каже това. Интересно е, че онези, които силно подкрепят независими национални държави, са същите, които искат да наложат референдуми на всички останали държави-членки, което аз намирам за малко странно.

Сега Ирландия реши да проведе втори референдум. Да бъдем съвсем честни, това винаги носи политически риск, но ирландското правителство реши да го направи. А защо?

Между другото, не е необичайно да се повтарят референдуми: правено е в миналото по вътрешни въпроси и някои държави-членки се връщат към един и същи вътрешен въпрос няколко пъти, така че нека бъдем интелектуално честни относно цялата процедура.

Мисля, че чухме много добър анализ от самите ирландски членове на Парламента, от г-н Kelly, от Mary MacDonald, от г-н De Rossa: предложиха ни обяснение защо ирландското население промени мнението си, защо избраха да гласуват с „да“ и считам, че получихме добри отговори.

Смятам, че някои членове на Парламента гледат на демокрацията по много странен начин, като много статична и завършена. Може би предпочитат да забравят, че обсъждането касае реформа. Това е процес, който започна в Лааген преди много години и който включваше различни демократични структури и обсъждания през годините, в опит да се намери общ начин за вземане на решения по един по-съвременен, по-демократичен и ефективен начин. Държавите-членки и ръководителите им, разбира се, инвестираха много време и енергия в процедурата и затова тя не е статична: не може да се сравни с футболен мач. Съжалявам, не можете да броите точки като във футболен мач, защото трябва и да се слушаме един друг.

Това и направихме. Изслушахме опасенията на ирландския народ и те самите го направиха в Ирландия. Защо трябва да обясняваме? Самите ирландци, националният им парламент, обсъди в подкомисия причините за отрицателния вот, защото той беше изненада за мнозина от тях. Така че потърсиха причините.

Бях там лично. Бях на модното изложение в Дъблин, бях на рибния пазар в Корк, бях на публичната среща в Донигал и това, което много хора казваха преди всичко, беше: ами, всъщност не сме изчели целия Договор, това е много сложен правен текст и е трудно да разберем за какво точно става дума.

Някои казваха, че се страхуват много, че може да е вярно написаното на плакатите, т.е. че ЕС ще вземе решение минималната работна заплата да бъде 1,48 евро: може ли наистина да е вярно? Или пък е вярно, че ЕС ще наложи наборна служба към европейска армия и ще изпраща много млади хора в Афганистан в рамките на европейска армия: може ли това да е истина? Какви са тези твърдения? Да им вярвам ли? Така че имаше много

тревоги и реални притеснения, и, бих казала, липса на информация и необходимост опасенията им да бъдат взети сериозно под внимание.

Това се случи. Включи се и гражданското общество, както, считам, г-н Kelly обясни много добре. Не се срамувам от факта, че направихме обобщение на Договора от Лисабон за гражданите, което беше публикувано в големите вестници – на което никой не се възпротиви, мога да добавя – така че гражданите да могат сами да прочетат обобщението на целия Договор на разбираем език и сами да преценят за какво става въпрос, кое е вярно и кое не.

Считам, че правните гаранции помогнаха, защото стана ясно, че не е нужно да се притесняват за неутралитета или аборта, или другите проблеми. Така това беше разяснено и получиха правни гаранции и член на Комисията – и благодаря, Ирландия, защото това ще означава, че вече ще имаме и член на Комисията от Швеция, както и от Германия, и от Гърция, и т.н., така че мисля, че трябва да благодарим на ирландците, че поправиха това.

Разбира се, не разискваме нещата в политически вакуум. Действителността също ще повлияе на мнението ни по въпросите и в това няма нищо лошо, но считам, че винаги следва в анализа, последващ референдума, да помислим за евентуален фактор страх и от двете страни, защото страхът е много силно чувство и с него може да бъде злоупотребено. Така че смятам, че дебатът, който ще последва в Ирландия, следва също така да обърне внимание на използването или злоупотребяването с фактор страх. Но действителността показва, че ирландският народ вярва, че има място в сърцето на Европа и че ще получи подкрепа, като принадлежи напълно към Европа, а не като го питат вярно ли е това.

Надявам се също така, че Комисията ще продължи да играе роля в предоставянето на фактическа обективна информация, но разискването ще продължи, защото, помнете, добрата страна на референдума е, че трябва да се ангажирате с гражданите. Трябва да осигурите и информация, и разискване, и обсъждане. Лошата страна е, че той разделя населението. Принудени сте да кажете „да“ или „не“ и това може да остане в сърцата и умовете на ирландците за дълго време. Наш дълг е, наше задължение от демократична гледна точка да вземем предвид също и опасенията на противниците, да продължим разискването и да гарантираме, че въпросите на ЕС са включени в нормалното политическо разискване, включително от гражданското общество в Ирландия отсега нататък, както и в цяла Европа по същия начин. Това е донякъде причината да нямаме по-висока избирателна активност: че не е част от ежедневните политически разговори във всяка една от държавите-членки.

Това трябва да бъде направено и се надявам, че отсега нататък ще имаме член на Комисията, отговарящ за гражданството и комуникацията, и то, да се надяваме, съгласно Договора от Лисабон.

Председател. – Благодаря Ви, г-жо член на Комисията, както и на всички, които взеха участие в това много важно разискване относно резултата от референдума в Ирландия.

Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Elena Oana Antonescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Ирландският вот беше категоричен вот в полза на Европа. Когато Договорът от Лисабон влезе в сила, това ще изведе Европа от безизходицата, в която се намира от няколко години.

Много се каза за липсата на демокрация, от която страда Европа, и за пропастта между Европейския съюз и неговите граждани. Някои колеги говориха и за неспособността на европейските институции дори да се справят с реалностите на коренни различия в Европа, съставена от 27 държави-членки, в която много от страните, които наскоро се присъединиха, имат различно ниво на развитие и различен тип икономика.

Неподходящата институционална структура на Общността, нуждата от повишаване на легитимността на ЕС в очите на гражданите му и от специфични инструменти, които да позволят на ЕС да поеме глобални отговорности в трудна икономическа ситуация, оправдават решимостта на държавите-членки да подкрепят преминаването към по-демократична Европа.

Когато Договорът влезе в сила, това ще проправи път за реформиране на Европейския съюз, осигурявайки институционалната способност за предприемане на действия. Нужна е обаче политическа воля за справяне с предизвикателствата. Следователно успешното прилагане на Договора от Лисабон има решаваща роля.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), в писмена форма. – (RO) Европейският съюз бързо приближава момента на осъществяване на най-важната реформа в историята си: прилагането на Договора от Лисабон. Ирландия

каза „да“ на Договора 16 месеца след ясното „не“, което породи едни и същи опасения сред всички правителства в Европа.

ЕС сега очаква полският президент да ратифицира Договора бързо, както той обеща, и Конституционният съд в Чешката република да направи това, което чешкият президент отказва. Така ЕС ще стане по-гъвкав и по-бърз в отговорите си, но това не е всичко. Договорът също така ще разпали отново стремежите на държавите, които искат да станат членки на Общността. Държавите от Западните Балкани с ентузиазъм приветстваха ратифицирането на Договора от страна на Ирландия.

Така гласът на ЕС в света ще стане по-силен, след като институциите се изградят и реформират. ЕС вече няма да е само общ пазар, а и сила в сферата на международните отношения. Силата му идва от 27-те държави-членки, броят на които може да се увеличи в недалечно бъдеще. 2010-та е годината, в която се надяваме Договорът да влезе в сила. Може да бъде и година за обновление на ЕС, който успява постоянно да се преоткрива в цялата си история.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Резултатът от референдума в Ирландия относно Договора от Лисабон е жизненоважна стъпка за европейската интеграция и за затвърждаване на ролята на Европа. Договорът от Лисабон позволява на ЕС да засили ролята на Европа в политиките относно енергетиката, изменението на климата, науката и сътрудничеството с развиващите се държави.

Договорът от Лисабон превръща борбата с изменението на климата в специфична цел на политиката на ЕС за околната среда, като признава, че тя има водеща роля в международен план в борбата с изменението на климата.

За пръв път ще бъде включена глава относно енергетиката, което включва в политиката на ЕС целите на постигане на енергийна сигурност, насърчаване на енергийната ефективност и разработване на възобновяеми енергийни източници.

Договорът от Лисабон полага основата за създаване на европейското научноизследователско пространство, запълбочавайки европейските действия в област, която е от съществено значение за икономическия растеж и заетостта.

Договорът от Лисабон въвежда, за пръв път, конкретна правна основа за хуманитарната помощ и гласи, че намаляването и изкореняването на бедността в развиващите се държави е основната цел на политиката на Съюза на сътрудничеството за развитие.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Резултатът от втория референдум относно Договора от Лисабон, проведен в Ирландия, не променя недемократичния характер на процеса, който не зачита волята на хората от самото начало. Няма да позволим да бъде забравено, че френският и нидерландският народ казаха „не“ на Договора за конституцията, нито че е измама превръщането му в Договора от Лисабон.

Незачитането на отрицателния вот на ирландския народ в първия референдум и недопустимото изнудване и вмешателство, които последваха, достигнали своя връх в огромна кампания, която включваше безсрамното използване на ресурсите на ирландската държава и на Европейския съюз, също ще попаднат в историята. Нито процесът на ратифициране, нито съдържанието на Договора узаконяват продължаване на политики, които са в основата на сериозната икономическа криза в ЕС, особено в Португалия, която Договорът ще влоши.

Ние, от своя страна, ще продължим с непоколебима решителност да се борим с неолиберализма, федерализма и милитаризма в Европейския съюз. Ще продължим със силна вяра да се борим за друга Европа – Европа на работниците и хората – и срещу новите заплахи, пред които сме изправени сега, за социалните и работническите права, демокрацията, суверенитета, мира и сътрудничеството.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма*. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, на кого се смеем? Твърде надменното задоволство, показано тук по отношение на измъкнатото „да“ от ирландците след месеци на тормоз, греховни кампании, лъжи и полуистини е позор за демокрацията и обида към волята на народа. В правосъдието признанията, получени чрез принуда, нямат стойност. Би следвало да е същото и с тези манипулирани ратификации, където има само един възможен отговор, който сме готови да получим, карайки гражданите да гласуват отново и отново *ad nauseam*, като всъщност не ги заобикаляме напълно, избирайки парламентарния път. Днес Вацлав Клаус, президентът на Чешката република, е последният, който може да се опита да се противопостави на тираничния текст на Договора от Лисабон. Всички патриоти в Европа, всички, които са против европейската свръхдържава, всички, които считат, че хората имат правото да определят собственото си бъдеще, днес трябва да покажат подкрепата си за него и да му помогнат да устои на натиска, на който е подложен и на който ще бъде подложен в още по-голяма степен в близко бъдеще.

Livia Járóka (PPE), *в писмена форма.* – (HU) Искам да се възползвам от възможността да приветствам резултата от ирландския референдум, който проправя път за влизането в сила на Договора от Лисабон и така създава Европейски съюз, който насърчава по-голяма демокрация и солидарност. Искам да подчертая, че, от една страна, Договорът предоставя на националните парламенти възможност за по-голямо въздействие, а от друга, се основава на Хартата на Европейския съюз за основните права, като по този начин запазва и укрепва задължителната сила на документа, определящ правата на човека и на малцинствата. Това е особено важно за Унгария, тъй като забраната, предвидена от хартата, за дискриминация на лица, принадлежащи към национално малцинство, е изключително важен жест от гледна точка както на унгарците, живеещи извън Унгария, така и на малцинствата в Унгария. По време на сегашния глобален икономически спад е важно да признаем, че ефективното и ефикасно европейско сътрудничество може да предостави на средна по големина държава като Ирландия или Унгария, начин за излизане от кризата.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Когато Договорът от Лисабон влезе в сила, той ще опрости много законодателните процедури. Най-значителен напредък в това отношение ще бъде увеличаването на броя на областите, в които решенията се вземат от Съвета на ЕС с квалифицирано мнозинство (вместо единодушно), както и увеличаването на броя на областите, в които Европейският парламент ще има ролята на съзаконодател заедно със Съвета на ЕС. Новите характеристики значително ще улеснят процедурата за вземане на решения на равнище на ЕС, особено в области като структурните фондове и кохезионния фонд, които са изключително важни за Румъния, която се нуждае от средствата, за да продължи своето развитие. Приветствам и факта, че Европейският парламент ще има по-големи правомощия, например по отношение на средствата за селско стопанство, област, толкова силно засегната от настоящата икономическа криза, и в същото време област, в която са необходими конкретни мерки, способни да предоставят бързи резултати с цел подобряване на живота на земеделските стопани и гарантиране на сигурността на храните за нашите граждани.

Joanna Senyszyn (S&D), *в писмена форма.* – (PL) Президентът Лех Качински, въпреки че обеща публично, все още не е подписал Договора от Лисабон. Забавянето вече продължава над година и половина. Това е неоправдано, осъдително и дори незаконно.

На 1 април 2008 г., президентът беше упълномощен от полския парламент да ратифицира Договора от Лисабон. В съответствие с конституцията на Република Полша президентът е длъжен да подпише. Не става въпрос за добра воля от негова страна или дали е склонен да го направи – това е негово задължение. Не изпълнявайки задължението си, той нарушава закона. Поставяйки подписването на Договора в зависимост от решението на гражданите на друга държава, президентът Качински отрежда на Полша роля на държава, неспособна да вземе суверенно решение, и обижда патриотичните чувства на поляците. В Ирландия победители станаха поддръжниците на силен и обединен Европейски съюз. В Полша президентът пречи на победата и вече няма почти никаква подкрепа от обществото.

Възможно ли е той да отлага по лични причини, от страх, че ще загуби твърдия си електорат от противници на ЕС, включително и свързаните с радио „Мария“? Ако е така, е крайно време да започнем процедура по импийчмънт. В съответствие с конституцията на Република Полша има два възможни варианта. Държавният трибунал или прилагане на член 131, параграф 2, алинея 4 от конституцията на Република Полша – „декларация от Народното събрание за трайна невъзможност на президента да упражнява правомощията си поради здравословното си състояние“. Полският народ не желае да възпрепятства развитието на Европейския съюз. Точно обратното, иска да даде начало на полезни промени в Европа. Президентът Качински няма право да се намесва в това.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Въпреки факта, че Европейският съюз и институциите му ежедневно функционират добре и без Договора от Лисабон, неприемането му би създавало образ на Общността като неспособна да постига и да взема важни решения. Договорът от Лисабон въвежда нови принципи на гласуване, при които правото на глас на дадена държава ясно зависи от броя на нейното население. В сравнение с настоящата система за гласуване съгласно Договора от Ница, големи държави, като Германия, са в изгодна позиция, докато средни по размер държави, включително Полша, губят. Разпределението на гласовете за Полша съгласно Договора от Ница беше много изгодно. Породиха се някои страхове по отношение на разделението на компетентностите при създаването на нова институция – председател на Европейския съвет, по-известен като президент на ЕС. Да си припомним, че вече имаме председател на Европейската комисия и председател на Парламента, също така лидер на държавата, която ръководи или, както казваме, председателства ЕС, и в допълнение очакваме назначаването на върховен представител по въпросите на външните работи и политиката на сигурност. Освен с въвеждането на длъжността върховен представител, познат още като министър на външните работи на ЕС, Договорът от Лисабон засилва външната политика на ЕС със създаването на обща дипломатия. Освен това се предоставя възможност за напускане на

ЕС, създава се европейската гражданска инициатива и също така Договорът посочва необходимостта от създаване на политика на ЕС в областта на енергетиката, която е много важна за бъдещето на Европа. Очакваме с надежда окончателното ратифициране на Договора.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Договорът от Лисабон ще позволи на националните парламенти да включат свързани с Европа въпроси в дневния си ред за национално разискване. Практически всяко законодателно предложение на Европейската комисия ще се разглежда от националните парламенти, за да се потвърди спазването на принципа на субсидиарност. Ако една трета от националните парламенти информират Комисията за нарушение на този принцип, Комисията е длъжна да преразгледа предложението си. Ако според половината от парламентите принципът е нарушен, Европейският парламент и Съветът са длъжни да направят изявление относно това, дали принципът е спазен, или е нарушен. След приемането на европейски законодателен акт националните парламенти могат да поискат от Съда на Европейските общности да го отмени в рамките на два месеца след публикуването му. Предвид продължителността на законодателния процес на европейско равнище, включването на свързани с Европа въпроси в дневния ред за национално разискване ще позволи на държавите-членки да получават навреме указанията и насоките за развитие и в същото време да изготвят свои собствени, както ЕС. Договорът от Лисабон потвърждава, че икономиката на ЕС е социална пазарна икономика и предоставя нови правомощия на ЕС в области като изменението на климата и политиката в областта на енергетиката. Тези правомощия ще са от особено практическо значение, особено на фона на енергийната зависимост на ЕС от трети държави.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Ирландското „да“ на Договора от Лисабон е добра новина за Европа. Няма съмнение, че Договорът ще служи за благо на Европейския съюз, опростявайки процеса на вземане на решения и създавайки по-добро поле за неговата ефективност. Противно на твърденията на противниците му, Договорът не води до голяма революция. Никога преди това обаче толкова много не е зависело от процеса на прилагане. Малкото камъче преобръща колата. С нововъведенията Договорът може, например, да направи по-осезаемо присъствието на ЕС на международната сцена. Много зависи обаче от окончателните договорености, които ще определят характера на новите инструменти, като например Европейската служба за външна дейност. Следователно е много важно Европейският парламент да изиграе полагащата му се роля в процеса на създаване на нова институционална рамка, както е предвидено в Договора от Лисабон, когато е възможно. Това ще направи процеса по-прозрачен, ще повиши легитимността му и считам, че ще доведе до по-добър резултат.

17. Положението в Гвинея (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявлението на Съвета относно положението в Гвинея.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, преминаваме към следващата точка. Уважаемите колеги повдигнаха и избраха да включат в дневния ред един много сериозен и важен въпрос.

В понеделник, 28 септември, повече от 100 души са убити в Конакри, Гвинея, когато представители на гвинейските сили за сигурност стреляха по тълпите от протестиращи. Гражданите на Гвинея са били на митинг на стадион в столицата, за да протестират срещу предполагаемото намерение на ръководителя на военната хунта в Гвинея капитан Муса Дадис Камара да се кандидатира за президент. Окончателният брой на смъртните случаи все още е неизвестен, тъй като войниците освен всичко друго са събрали труповете вместо да позволят преброяването им в обществените морги. На този етап ние не знаем реалния мащаб на трагичните събития. Твърди се, че броят на ранените е най-малко 1 200, а очевидци съобщават, че войници изнасилвали жени по улиците на Конакри.

По време на проявите на насилие няколко опозиционни лидери са ранени и временно задържани в ареста. Броят на протестиращите, които все още са задържани, е неизвестен; домовете на опозиционните лидери са разграбени, а магазините плячкосани от униформени мъже. В телевизионно изявление на следващия ден капитан Камара изрази съболезнованията си към семействата на загиналите и посети някои от пострадалите. Той обяви два дни на национален траур и обеща насилието да бъде разследвано. Разграничи се от убийства, като каза, че не е контролирал частта от военните, отговорни за жестокостите.

Европейският съюз незабавно и строго осъди тези брутални и шокиращи събития. Декларация на председателството, изявление на върховния представител Солана и изявление на члена на Комисията на ЕС Де Гухт бяха оповестени на следващия ден. Трябва да настояваме за освобождаване на арестуваните затворници и за задълбочено разследване на събитията.

Насилието в Гвинея беше осъдено в цял свят. Съветът за сигурност на ООН се запозна с положението в държавата миналата сряда. Африканският съюз осъди събитията и реши да изготви доклад за възможните мерки, които да бъдат предприети. Икономическата общност на западноафриканските държави (ИОЗАД) призова за пълно международно разследване на случая. Парламентът, както знаете, осъди противоконституционната смяна на властта и в своята резолюция от 15 януари 2009 г. призова за зачитане на правата на човека и за бързо възстановяване на конституционния ред. Европейският съюз реши да започне консултации в изпълнение на член 96 от Споразумението от Котону, а помощта за развитие, предоставяна от Европейския съюз, с изключение на хуманитарната помощ и подкрепата за демократичния преход, беше замразена.

Ние не бяхме сами. Нашите международни партньори действаха в съгласие с нас. Африканският съюз и ИОЗАД решиха да изключат Гвинея, докато там не бъде избран демократичен парламент или правителство. Беше създадена международна контактна група за Гвинея, съпредседателствана от Африканския съюз и ИОЗАД и с участието на Европейския съюз. През март военната хунта се съгласи с опозицията да бъдат проведени избори преди края на 2009 г., което даде значителни надежди за един мирен и демократичен преход. Капитан Камара увери, че нито един от водачите на преврата няма да се кандидатира за политически пост. Национален съвет по прехода трябваше да ръководи процеса и да подготви необходимите промени в конституцията, за да спомогне за провеждането на изборите.

Тогава какво можем да направим, за да се предотврати по-нататъшно насилие и как можем да помогнем на народа на Гвинея в справедливото му желание за демокрация, спазване на принципите на правовата държава, мир и развитие? Има три основни области на действие. На първо място, следва да поддържаме и да засилим политическия натиск върху режима в Конакри, особено в контекста на международната група. Решението на капитан Камара да не се кандидатира може да спомогне за възстановяване на спокойствието. Номинацията на президента на Буркина Фасо г-н Блез Компаоре за посредник в кризата от името на ИОЗАД и Международната контактна група, е много положителен знак и Европейският съюз приветства това назначение чрез председателството. Надяваме се, че неговото посредничество ще допринесе за по-сигурно, мирно и трайно решение на положението в Гвинея.

На второ място, може да бъде допълнително проучена възможността за целеви санкции срещу лицата, отговорни за насилието. Ще трябва да координираме този подход с Африканския съюз и други международни и двустранни партньори. Предстоящата среща на министерската тройка ЕС–Африка в Адис Абеба и срещата относно Гвинея на 12 октомври в Абуджа ще бъдат от значение в това отношение.

На трето място, следва да продължим да предоставяме хуманитарна помощ на гражданското население и да подпомагаме процеса към демократичен преход. А този процес все пак ще зависи от заслужаващото доверие готовност на преходните органи на управление на Гвинея отново да се включат в един мирен и конструктивен диалог с ясен ангажимент за въздържане от насилие в бъдеще и зачитане на правата на човека и политическите свободи на своите граждани. Няма да пожалим усилия, за да помогнем на народа на Гвинея в този критичен момент и сме решени да подкрепим връщането към гражданско, конституционно и демократично правителство чрез свободни и прозрачни избори. Призоваваме всички заинтересовани страни в Гвинея да се въздържат от насилие и да осъществят един мирен и демократичен преход.

Filip Kaczmarek, от името на групата PPE. – (PL) Г-н председател, г-жо Малмстрьом, по мое мнение кризата в Гвинея е симптоматична за по-големия проблем, който, за съжаление, възниква в много африкански държави. Този проблем е слабостта на демократичните институции и изостаналостта, а понякога дори и липсата на механизми, характерни за зрелите граждански общества. Това е важно за Европа, не само защото сме обвързани с нашите ценности, това е важно и по чисто прагматични причини.

Обсъждаме ефективността на сътрудничеството за развитие доста често. Това не е необичайно, защото сме най-големият донор на тази помощ и трябва да се интересуваме от нейното ефективно използване. Въпреки това трябва да се изправим пред факта, че няма да постигнем напредък в ефективността, ако държавите, които се възползват от това сътрудничество за развитие, не са в състояние да дадат минимални гаранции за доброто използване на тази помощ. При все това така се случва, че е трудно да се създават такива гаранции без демокрация и гражданско общество.

Вчера г-н Камара обвини Франция, че унижава африканците, като прекратява отношенията си с Гвинея. Това не е вярно. Франция не е унизила африканците. Именно г-н Камара е този, който е унизил своите сънародници и африканците. Той ги е унизил, защото е разрешил убийства, разрешил е изнасилвания. Реакцията на Франция и френското правителство е оправдана и правилна, а нашата позиция следва да бъде еднакво решителна и строга.

Парадокс е, но ситуацията е доста проста. Ние не можем да не реагираме на бруталните актове, които бяха наблюдавани в Гвинея. Трябва да поискаме прекратяване на използването на насилие. Също като г-жа Малмстрьом и аз считам, че мисията на президента на Буркина Фасо е много хубаво нещо и му пожелавам успех. Да се надяваме, че тя ще бъде ефективна. Също така следва да подкрепим Африканския съюз, който обяви, че ще бъдат наложени санкции, ако гражданското управление не бъде възстановено.

Ние знаем за ангажимента на Швеция в процеса на изграждане на демокрация; знаем, че точно това е истински приоритет за председателството в областта на политиката за развитие; знаем също така, че шведското правителство има както опит, така и успешна история в тази област. Затова искам да се надявам и считам, че този ангажимент в един случай, толкова труден и екстрем като Гвинея, ще бъде ефективен и ще даде добри плодове.

Patrice Tirolien, *от името на групата S&D*. – (FR) Г-н председател, тревожните тенденции по отношение на политическата ситуация и сигурността в Гвинея изискват твърд отговор от страна на Европейския съюз. Всъщност, както знаете, на 28 септември 2009 г. войници под командването на гвинейското правителство извършиха кървава репресия над мирна демонстрация, обединяваща всички опозиционни партии, резултатът от която са 157 смъртни случая и повече от хиляда ранени, някои от които са били жертва на особено жестоки изнасилвания и осакатявания. Република Гвинея е държава, която има в историята си само два диктаторски режима от обявяването на независимост през 1958 г. Време е да се сложи край на тази адска спирала.

Европейският съюз, държавите-членки и институциите му вече осъдиха държавния преврат на Муса Дадис Камара на 28 декември 2008 г. В съответствие с процедурата Съветът тогава приложи член 96 от Споразумението от Котону, за да създаде пътна карта за държавните органи на Гвинея, която да се използва като рамка за демократичен преход. Този списък с мерки включваше по-конкретно организирането на свободни и прозрачни избори в рамките на една година и ангажимента, че членовете на Националния съвет за демокрация и развитие (НСДР), и особено Муса Дадис Камара, няма да се кандидатира на тези избори.

Решението на капитан Камара да отложи организирането на изборите до пролетта на 2010 г. и отказът му да повдигне въпроса дали той ще се кандидатира за президент на Гвинея бяха знак за това, което щеше да последва – сегашната ескалация. Демонстрацията, която бе смазана кърваво на 28 септември, целеше именно да призове хунтата да изпълни задълженията си. Реакцията на действащото правителство в Конакри показва съвсем ясно истинските му намерения: да премахне всички форми на демократична опозиция, за да остане на власт.

В отговор международната общност единодушно осъди тези насилствени действия и режима в Гвинея. Възмутена от това масово клане парламентарната комисия по рибно стопанство наскоро отказа – и съвсем основателно – да гласува за Споразумението за рибарство между Европейския съюз и Гвинея.

Днес, в светлината на последните събития, Европейският парламент иска да се запознае с решенията, които Съветът възнамерява да вземе за справяне с тази ситуация. На първо място, възнамерява ли Съветът да настоява за създаване на международна комисия за разследване на събитията от 28 септември? Как възнамерява да действа Съветът, така че да се гарантира, че НСДР спазва задълженията си, а именно да организира свободни и прозрачни избори колкото е възможно по-скоро без участието на Муса Дадис Камара или друг член на НСДР? Що се отнася до член 96 от Споразумението от Котону, какви са мерките, които Съветът възнамерява да предприеме срещу хунтата в Гвинея? И накрая, какви конкретни ангажименти е поел Съветът в подкрепа на различните инициативи, провеждани от Икономическата общност на западноафриканските държави (ИОЗАД), Африканския съюз и Международната контактна група за Гвинея?

Niccolò Rinaldi, *от името на групата ALDE*. – (IT) Г-н председател, г-жо Малмстрьом, госпожи и господа, първо, искам да изкажа съболезнованията си на жертвите от Конакри както от името на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, така и от името на тридесетимата африкански парламентаристи от либерално-демократическата мрежа на АКТЬ-ЕС, с които се срещнахме миналата седмица, за да обсъдим, наред с други неща, положението в Гвинея заедно с председателя на Либералната партия на Гвинея, партия, която за съжаление, е пряко засегната от насилието.

Що се отнася до това, което трябва да се направи в някои области, които вече бяха споменати от шведското председателство, нашите искания са следните: първо, заедно с нашите партньори от Африканския съюз ние искаме освобождаване на затворниците и политическите лидери, които все още са задържани. Второ, трябва да изискаме провеждане на свободни и демократични избори без участието на членовете на Националния съвет за демокрация и развитие. Трето, призовавам за приемане на целенасочени санкции без излишно суетене, тъй като задължително трябва да отправим много ясно послание заради жестокостите, които са били извършени. Четвърто, също така искаме да повдигнем въпроса за споразумението за рибарство: ние от групата на Алианса на либералите и демократите за Европа гласувахме против него в комисията по рибно стопанство, като по

този начин спомогнахме за осигуряване на мнозинството, необходимо за блокиране на споразумението, доколкото това е възможно. Считаме, че това е друго важно решение, което Съветът трябва да вземе.

Петата точка е, че трябва да установим цели и програми за подпомагане на жертвите, особено на жените, които са били изнасилени и които със сигурност се нуждаят от специална помощ. На последно място стои въпросът за справедливостта. За нас е особено важно да имаме не само една международна комисия за разследване, но и пълно ангажиране на Международния наказателен съд. Смятаме, че ако има поука, която трябва да бъде извлечена от жертвите от Конакри, то това е да се потвърди още веднъж, че справедливостта трябва да възтържествува и че хората, които извършват престъпления от този вид в Африка или където и да е другаде, няма да останат безнаказани.

Eva Joly, от името на групата Verts/ALE. – (FR) Уважаеми председатели, министри, госпожи и господа, не можем да останем безмълвни пред трагичните събития от миналата седмица в Гвинея. Насилието, което беше използвано срещу опозиционерите, и по-специално срещу жените, е крайно ужасяващо и неприемливо.

Искам да изразя подкрепата си за жертвите и техните семейства, някои от които все още чакат да бъдат върнати тленните останки на любимите им хора, които бяха отнесени от хунтата, за да се прикрият следите на едно истинско клане.

В допълнение към настоящите мерки, които се предприемат от Съвета и от Комисията, сегашната парламентарна ситуация ни дава възможност да реагираме на тези актове на насилие и да отправим категорично послание към правителството на Гвинея, като отхвърлим доклада относно Споразумението за партньорство в областта на рибарството с Гвинея на гласуването му по време на следващата пленарна сесия.

Комисията по развитие вече единодушно отхвърли през септември споразумението за рибарство между Европейския съюз и Гвинея, изразявайки съмнения относно използването на средства, отпуснати от Европейския съюз. Освен факта, че изглежда неподходящо да се разпределят средства въз основа на улова, направен от европейските риболовни кораби, без да се вземат под внимание нито рибните ресурси, нито влиянието върху местното население, последните събития ни карат да се боим, че тези средства ще бъдат използвани за военни цели срещу населението на Гвинея.

Госпожи и господа, Европейският парламент не може да подкрепи споразумения за рибарство с Гвинея, докато раните на жертвите все още са пресни. Ако това стане, ще бъде отправено погрешно послание към правителството на Гвинея. Това ще бъде скандал, който аз не мога да се накарам да подкрепя.

Marie-Christine Vergiat, от името на групата GUE/NGL. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, подобно на много други нови членове на Европейския парламент, бях впечатлена от вниманието, което се обръща на правата на човека в разискванията, провеждани в пленарната зала, и особено в изказванията на нашия председател г-н Buzek. Напълно подкрепям това, защото, ако сега съм тук, ако бях водач на листа на европейските избори във Франция, то е преди всичко, защото съм активист на различни сдружения и най-вече за защита на правата на човека.

В това си качество не мога да остана безразлична към случващото се в Гвинея, тъй като именно активисти за защита на правата на човека и изобщо представители на гражданското общество са онези, които бяха арестувани, изнасилени (ако са жени) и избити на 28 септември: повече от 150 души са убити, а повече от 1250 души са ранени, както Вие казахте, г-жо министър, в рамките на един ден. Репресиите продължи и през следващите дни и все още продължава, независимо от факта, че тези хора, както също беше посочено, са отишли мирно да напомнят на г-н Камара за собствените му задължения. Няма съмнение според изобилстващите свидетелски показания, че за разлика от декларациите, направени от капитана, тези насилствени действия са извършени от сили, близки до правителството.

Положението там е неясно, но след като се прегрупираха в рамките на Националния съвет на организациите на гражданското общество в Гвинея, организациите на гражданското общество призоваха международната общност за помощ. През последните няколко месеца този Национален съвет служи за пример на държавите в Африка, като организира машабен процес за гвинейския народ въз основа на задълженията, поети от г-н Камара.

Новините, идващи от Гвинея, са тревожни. Не можем просто да се задоволим с изказвания в Европейския парламент. Това разискване се провежда по наше искане, по искане на групата на Европейската обединена левица – Северна зелена левица, а трябва да отидем и по-далеч. Призоваваме за изрично осъждане на репресиите срещу демонстрантите.

Вие говорихте за целенасочени санкции, г-жо министър. Можете ли да ни кажете повече за това? По въпроса за призоваване за незабавно прекратяване на преследването, за освобождаване на всички арестувани и за създаване на международна комисия за разследване на тези събития, аз считам, г-жо министър, че се движим в правилната посока. Все пак можете ли да ни дадете малко повече информация и за това?

Казахте ни също така, че всички помощи освен хуманитарната и хранителната са замразени. На нас това ни изглежда минимална мярка, но на практика как можем да подкрепим прехода към демокрация?

Г-н председател, искаме на следващата месечна сесия в Страсбург да се гласува резолюция, така че Европейският парламент да не се ограничи само до изказвания, но и да действа чрез вземане на решение, така както направи през януари тази година. Ще го кажа още веднъж: това е спешен въпрос. Организациите, намиращи се на мястото на събитията, ни предупреждават за опасност от етнически конфликт. Не трябва да чакаме нова Руанда, преди да реагираме; правата на човека в Африка трябва да бъдат защитавани точно толкова, колкото и навсякъде другаде по света.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, г-жа Малмстрьом описа отлично положението в Гвинея. В продължение на няколко седмици Гвинея беше арена на сблъсъци, при които свободни граждани, демонстриращи по улиците в името на своите политически убеждения, бяха подложени на безпрецедентно насилие. Правителството на Гвинея преследва и убива всеки, чиито политически убеждения се различават от тези на неговите лидери, като по този начин лишава хората от всякакъв вид свобода, която, както добре знаем, очевидно е непокосено право на всяко човешко същество.

Извършва се безразборно клане, което има опасност да се превърне в геноцид, ако ние не предприемем спешно незабавни, конкретни мерки. Миналата седмица Съвместната парламентарна асамблея АКТЬ-ЕС, на която съм заместник-председател, реши да приеме резолюция, която осъжда употребата на сила от страна на гвинейските органи и изисква от местното правителство незабавно да спази принципите на правовата държава и да зачита основните права.

След смъртта на 157 души в улични сблъсъци и опитите на Муса Дадис Камара да прикрие това представителите на опозицията се обърнаха към международната общност с надежда да получат помощ и по-голяма защита. На 5 октомври обаче капитан Камара се възпротиви на присъствието на чуждестранни мироопазващи сили в държавата, отхвърляйки всякакъв вид външна намеса във вътрешните работи.

Затова смятам, че освен да изразим нашата осъдителна позиция ние трябва да реагираме, като предприемем незабавни, конкретни действия, както каза моят колега г-н Rinaldi току-що. Пред лицето на насилието и потъпкването на правото на живот, като за пореден път жени и деца плащат цената, не можем да бездействаме и да не поискаме възстановяване на принципите на правовата държава. Ето защо, като призовавам вас, своите колеги членове на ЕП и представителите на институциите, аз се надявам, че можем да постигнем единодушно съгласие, и искам да подчертая единодушно, да се предприемат незабавни мерки, позволяващи на народа на Гвинея да възстанови основните и неотменими права като демокрация и свобода в своята държава. Естествено искам също така лично да изразя подкрепата си за всички семейства, засегнати от тези трагични събития.

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Г-н председател, г-жо Малмстрьом, госпожи и господа, аз съм член на комисията по рибно стопанство и лично посетих Гвинея през декември миналата година, така че следя тази тема много внимателно.

На първо място, смятам, че е забележително, че Европейският съюз поддържа своето споразумение за рибарство с Гвинея, тъй като споразумението беше сключено с предишния режим две седмици преди преврата. Ние всъщност сме обвързани със споразумение, което сме сключили със законен режим, но сега е налице военна диктатура. Цяла година ние сме обвързани с този акт.

Вчера държавният секретар на САЩ Хилъри Клинтън открито призова Муса Дадис Камара и неговия режим да се оттеглят. Мога само да се съглася с това минимално искане и искам също така да подчертая, че би било позор за Европейския парламент, ако след две седмици трябва да гласуваме в подкрепа на споразумение за рибарство с Гвинея, което ще осигури на този режим повече от 1 млн. евро в края на ноември. Споразумението за рибарство се отнася за улов на риба тон от 25 европейски кораба. Смятам, че тези кораби очевидно ще трябва да потърсят други води за риболов, защото ЕС не може да сключва сделки с диктатури, които избиват собствения си народ открито по улиците.

Аргументът, представен на комисията по развитие и комисията по рибно стопанство от страна на Комисията, относно това, че средствата от споразумението за рибарство ще бъдат от полза за хората, е напълно погрешен. Той отразява оценката на Комисията за предишното споразумение. Нямаме никаква представа къде ще се

окажат средствата от тези споразумения за рибарство. Те бяха свързани с предишния режим. Мисля, че е малко вероятно настоящият режим да използва средствата по-добре.

Затова се питам какво възнамерява да направи Съветът по споразумението за рибарство. Европейският съюз възнамерява ли да се присъедини към САЩ и да поиска оттегляне на режима?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) аз също бих искал да кажа, че намирам актовете на насилие, извършени в Гвинея, за абсолютно ужасяващи. Разбирам, че преди два часа френският министър на външните работи е заявил, че се предполага, че Дадис Камара е участвал в решението за извършване на клането, което разкрива едно изключително сериозно състояние на нещата.

Източникът на напрежение, освен ужасяващите актове на насилие, без съмнение се крие в това, че Дадис Камара иска да стане лидер на Гвинея за постоянно и не е склонен да спази обещанието си да няма каквото и да било участие в политическия живот на държавата. Считаю също така, че международният натиск във връзка с това трябва да бъде много ясен. От друга страна, приветствам факта, че президентът на Буркина Фасо Блез Компаоре, който има голям опит в провеждането на преговори и посредничество при конфликти в Африка, е бил назначен за посредник в този случай. Смятам, че той трябва да бъде подкрепен от нашите дипломатически усилия.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Г-н председател, трябва да поправа г-жа Joly в изказването ѝ, че комисията по рибно стопанство гласува единодушно да отхвърли предложението за споразумение за партньорство с Гвинея. В действителност тя гласува само с един глас повече за това. За голямо учудване групата на Европейската народна партия (Християндемократи) гласува твърдо за запазване на споразумението. Това е споразумение, което поставя няколко стотици хиляди евро в ръцете на този режим, за да можем да вземем риба тон от брега. Подобно на много от тези споразумения, това е една нечиста сделка в най-добрия случай, а при сегашните обстоятелства е напълно неприемлива.

Г-жа министърът посочи възможни санкции, които да се наложат на Гвинея. Сега тя ще добави ли това към списъка си и ще поеме ли ангажимент, че ще се бори да се опита и да гарантира, че настоящото споразумение за партньорство ще бъде отменено?

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Г-н председател, като адвокат за правата на човека с близо четвърт век опит в международен план и у дома в Унгария, се възползвам от всяка възможност да подчертая необходимостта от това, Европейският съюз да защитава правата на човека, и то в цял свят. Изключително важно е обаче това да се прави по убедителен начин и за тази цел трябва да защитаваме правата на човека в рамките на нашите граници също така, в рамките на системата на Европейския съюз.

Както ви споменах няколко пъти през последните три месеца, г-жа Kinga Göncz, член на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи в този Парламент, беше член на правителство, което ние в Унгария наричаме „стрелящото правителство“, правителство, което стреляше по хората по улиците на Будапеща на 23 октомври 2006 г. Оттогава има криза в областта на правата на човека в Унгария и Европейският съюз не прави нищо за това. Имаме един заместник-председател на комисията по граждански свободи, който беше член на правителството по онова време. Докато не разгледаме сериозно този въпрос, никой няма да си помисли, че всичко, което правим в областта на правата на човека, заслужава доверие.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, отново изразявам своята благодарност към Европейския парламент за включването на тази тема в дневния ред. Това е много сериозен въпрос и аз се надявам, че сте разбрали от моето въведение, че ние споделяме вашата загриженост за ужасното нарушаване на правата на човека в Конакри. Съществуват опасения и тревога за хора, които все още са запержани, и сме поискали пълно разследване на случилото се и освобождаване на затворниците.

Мисля, че можем да кажем, че позицията на Европейския съюз е пределно ясна. Събитията бяха осъдени от г-н Солана, г-н Де Гухт, председателството и сега, доколкото знам, и от декларация на държавите от групата на АКТЬ в Европейския парламент. Много е добре, че Европейският съюз застава на единодушна, конкретна и стегната позиция при осъждането на тези ужасни събития. Също така действаме в много тясно сътрудничество с другите участници, за да убедим международната общност да осъди и да действа по един много последователен начин. Това е единственият начин, по който наистина можем да упражним натиск.

Създадена е международна контактна група. Назначен е посредник: президентът на Буркина Фасо, което е много добре, той също е член на контактната група. Заедно с контактната група, чиито членове са Европейският съюз и САЩ, ние, в отговор на вашия въпрос, г-жо Lövin, поискаме оставката на капитан Камара. Цялата световна общност поиска това да се случи.

Също така сме открити за отговор и на други въпроси и за обсъждане на санкции. Мислим, че ще има по-голям ефект, ако направим това заедно с международната общност. Има различни варианти за това, как можем да се насочим към отделни лица и т.н., а ние трябва в близките дни да обсъдим допълнително с международните участници как можем да координираме тези санкции, така че да имат максимален ефект: с Африканския съюз, с контактната група, със САЩ и т.н.

Също така, както вече казах, започнахме консултации по член 96 от Споразумението от Котону и замразихме всички помощи за развитие от Европейския съюз, с изключение на хуманитарната помощ и помощта за демократичен преход.

Що се отнася до рибарството, дали това може да бъде част от въпроса, или не, чух много ясно това, което казахте. Мога само да ви насърча да продължите разговорите с Комисията. Именно Комисията отговаря за политиката в областта на рибарството на Европейския съюз. Ние също обсъждаме това с Комисията и аз съжалявам, че те не са тук в момента. Можете да сте сигурни обаче, че ще продължаваме да работим с международната общност, за да поддържаме натиска и да настояваме за пълно разследване и, да се надяваме, също така за свободни и честни избори в Гвинея един ден. Изразявам своята благодарност към вас и членовете на ЕП за това разискване.

Председател. – Много Ви благодаря, г-жо Малмстрьом. Проявихте такова голямо търпение, оставяйки тук през целия следобед и част от вечерта. Човек може да разбере, че неотдавна сте били член на тази парламентарна зала и че средата Ви харесва много!

Разискването приключи.

18. Едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост

Председател. – Следващата точка е едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Ние приветстваме подписването на Споразумението за проекта „Набуко“ на 13 юли в Анкара. Газта обаче не е единственият енергиен ресурс на разположение на европейските държави. Ние трябва да възприемем същия подход относно снабдяването на Европа със суров нефт чрез насърчаване на развиване на южния коридор.

Тук е внесен проект, който може да придобие същата стратегическа важност като „Набуко“. Имам предвид общеевропейския петролопровод Констанца – Триест. Този петролопровод ще пренася петролни ресурси от района на Каспийско море през терминала Супса в Грузия и след това по тръбопровод от пристанището в Констанца до Триест.

Ние можем да гарантираме енергийна сигурност за нашите държави и граждани единствено чрез разнообразяване на източниците за доставка и маршрутите за пренос на петрол и газ. Вземайки предвид това, Румъния започва разработването на пристанищен терминал в Констанца, с възможност за приемане на втечен природен газ, който след това ще се разпределя за други потребители в Европа.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Г-н председател, аз ще използвам определеното ни време за изказване от една минута, за да обърна внимание на положителните последствия, както всички в Парламента знаят, от положителния вот на ирландския народ за Конституционния договор. Този вот означава, че специално в комисия като тази по земеделие, както и на пленарните заседания на Парламента, ние ще вземаме съвместни решения. Следователно Парламентът ще бъде на равни начала със Съвета, което, от гледна точка на демокрацията, очевидно представлява огромен напредък.

Искам да използвам възможността да посоча, че тъй като преобладаващото мнозинство от нашите ирландски приятели днес каза „да“ на Конституционния договор, а полският президент, според това, което председателят на нашия Парламент току-що каза, също ще подпише договора, единственото, което е необходимо, е „да“ от чешкия президент. Ето защо аз бих искал нашите колеги от различните политически групи, в рамките на съответните ни компетентности, да се опитат да предадат на техните чешки колеги посланието, че договорът наистина трябва да бъде подписан, още повече че чешкият парламент вече каза „да“. Това, което президентът остава да направи, е да подпише този документ и така да изведе демокрацията напред в неговата държава, за да напредне още повече нашата демокрация в Европа.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Г-н председател, аз искам да говоря за трагедията в Месина, за която председателят на Европейския парламент ни напомни днес, и за десетките жертви там. Съобщава се за още една трагедия в Италия. Италианският министър-председател дори твърди, че това било предвидима трагедия.

Може и да е била предвидима, но нищо не е било направено, за да бъде предотвратена. Нищо не е било направено, защото този район се управлява от бетона, от бетонната мафия, от горската мафия с нейните горски пожари.

Европейският парламент обаче следва да съсредоточи вниманието си преди всичко към начина, по който публични средства, а също и отпусканата от Европейския съюз помощ, могат да бъдат инвестирани в различни форми на регионално развитие, за да се гарантира правилно извършване на строителните работи и отстраняване на екологичните щети. В повечето случаи тези публични средства накрая се озовават в джоба на престъпни групи, корумпирани политици и мафията.

Затова през този законодателен мандат вниманието трябва да се съсредоточи върху това, какво се случва с публичните средства, които наистина следва да се използват за възстановяване на природата, за защита на природните ресурси, за екологосъобразно икономическо развитие и за създаване на работни места. Не трябва да има повече потресаващи трагедии като тази в Месина.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Г-н председател, искам да се изкажа в защита на полското малцинство в Литва, което неотдавна беше подложено на дискриминация. Налице е болезнен парадокс, който се състои в това, че поляците в Литва, които в някои региони съставляват мнозинството от населението, бяха в по-добро положение преди присъединяването на Литва към Европейския съюз, отколкото сега, когато Литва е държава-членка на ЕС.

На органите на самоуправление на регион Salcininkai е даден срок до 14 октомври за премахване на табелите на улици с полски имена, което е в нарушение на европейските стандарти и Европейската харта за местно самоуправление. През март 2008 г. по силата на литовското законодателство беше ограничена свободата за осъществяване на дейност на полската училищна система. В рамките на година и половина бяха затворени четири училища с общо 45 паралелки и още 107 паралелки са заплашени от закриване. Насилствено се налага промяна на полските фамилни имена, за да звучат като литовски. И накрая, на много поляци още не е върната собствеността, която им е била отнета от комунистите, от Съветския съюз след 1939 г. или 1944 г.

Аз призовавам Европейския парламент да защити поляците в Литва в съответствие с европейските стандарти за правата на човека и правата на малцинствата.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, правят се оптимистични изявления относно обявяването на началото на края на кризата. За съжаление, тези изявления противоречат на ежедневната реалност. Илюстрация на моите думи е положението в северните части на Португалия. Само в област Брага през последните седмици бяха закрити най-малко 10 дружества, в резултат на което повече от 300 работници останаха без работа. Много други са изправени пред опасността от закриване.

Положението е особено сериозно в текстилния сектор и сектора на облеклата, които са едни от най-сериозно засегнатите сектори в Европейския съюз при нарастващата либерализация на световната търговия. В това трагично положение са необходими спешни решения, различни от политическите насоки, които са го причинили.

От първостепенно значение е да бъдат приложени мерки за защита, по-специално в сектори, които да бъдат посочени от държавите-членки, за да могат тези дружества да задържат и поддържат работните си места и да продължат да работят. Необходимо е също така да се пристъпи към създаването на програма на Общността, въпрос, който вече е бил предмет на резолюция на Парламента, за подкрепа на текстилния сектор с достатъчно средства, насочена специално към най-неблагоприятелстваните райони, които зависят от този сектор.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Г-н председател, искам да насоча вниманието Ви към непочтения и недемократичен начин, по който лампата с нажежаема жичка беше забранена в целия Европейски съюз. Първоначалната директива предостави на Европейската комисия мерки за прилагане, което всъщност означаваше, че приемането на разпоредбата се разрешава без съгласието на това подобие на парламент или на моя истински парламент в Уестминстър. Забраната представляваше негласно споразумение на политическия елит.

Хората бяха заобиколени, но Европейският съюз е много добър в това. Вижте само какво се случи с Договора от Лисабон. За съжаление, това можа да стане поради тайното споразумение на Британската консервативна партия, която е д-р Джекил и г-н Хайд за британската политика, когато става дума за европейски въпрос. Те казват едно във Великобритания, а вършат точно обратното в комисията.

В заключение, в навечерието на Първата световна война, министърът на външните работи на Великобритания сър Едуард Грей се страхувал, че светлините над цяла Европа ще угаснат. Браво на Европейския съюз, защото

с ненаучния култ към предизвиканото от човека изменение на климата, вие наистина доказвате правотата на злощастното пророчество на сър Едуард.

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Г-н председател, днес се казаха много неща за Договора от Лисабон и за това, как укрепва солидарността между европейците. От името на унгарския народ аз искам да отправя към вас призив за солидарност, защото според надеждна информация, получена от високопоставени членове на унгарската полиция, които имат отношение към правата на човека, на третата годишнина от така наречения „кървав понеделник“ от 2006 г. (23 октомври) унгарската полиция отново ще упражни масивно насилие срещу унгарския народ по време на нашите демонстрации или прояви за отбелязване на годишнината.

Искам да призова членовете на Европейския парламент да ни окажат подкрепа и да дойдат в Будапеща на този ден като наблюдатели по правата на човека. Иска ми се и вашите избиратели да ви помолят да го направите. Моля ви, потърсете в интернет информация за нарушаването на правата на човека и масовите прояви на полицейска бруталност в Унгария и направете така, че това никога повече да не се повтаря. Моля ви, елате и проявете солидарността, за която днес толкова често се споменава.

György Schöpflin (PPE). – (HU) Аз искам да спомена словашкия закон за езика, който предизвиква големи тревоги от момента на неговото приемане. През последните няколко седмици стана ясно, че тези тревоги са оправдани, защото макар предвидените в този закон наказания още да не се прилагат, на държавните служители е наредено да говорят само на словашки език. Това означава, че на пощенските служители, пожарникарите и полицаите, чийто роден език е унгарският, не се позволява да използват собствения си език през работно време.

Ето защо, ако аз говоря на полицаи на унгарски в Словакия, той е длъжен да ми отговори на словашки, дори родният му език да е унгарски, и независимо от факта, че аз не разбирам неговия отговор. Между другото, положението е същото, ако се опитам да говоря на английски. Бих искал да предложа ново рекламno послание за словашкия хотелиерски и ресторантьорски сектор: ние в Словакия обичаме да бъдем посещавани от чуждестранни туристи, при условие че научат словашки език, преди да стъпят в нашата държава. Добре дошли в Абсурдистан

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Предвиждах, очаквах повече нападки срещу Словашката република, тъй като едноминутните изказвания предоставят идеална възможност на колегите от Унгария или колегите с унгарска националност да отправят нападки срещу Словашката република.

Трябва да кажа, че това силно ме безпокои, защото аз всъщност очаквам от Европейския парламент да решава проблемите, които стоят пред Европейския съюз. Ние няколко пъти протегнахме приятелска ръка към колегите ни в ЕП от партия Fidesz и от други партии по време на пленарни сесии на Европейския парламент в желанието си да обсъдим нерешени проблеми или въпроси с тях. Това направихме и в случая със закона за езика, и трябва да кажа, че съм много разочарована, г-н председател, че нито един от нашите колеги в ЕП от Унгария или от унгарския етнос, не откликна на предложението, а моите колеги от SMK (това е партия от Словашката република) дори предпочетоха да напуснат сесията, когато ние повдигнахме темата.

Аз също така посетих уебсайта на парламента на Словашката република, където може да се прочете целият закон. Законът по никакъв начин не застрашава правото на етническите малцинства да използват собствения си език.

Ramon Tremosa I Balcells (ALDE). – (EN) Г-н председател, испанското правителство е решило, че високоскоростната железопътна линия от Барселона до Перпинян следва да минава точно под катедралата „Саграда фамилия“, като излага на опасност паметник, определен за обект на Световното наследство на ЮНЕСКО през 1984 г. и посетен от три милиона туристи миналата година. Построяването на нов тунел в непосредствена близост до основите на катедралата „Саграда фамилия“ може да доведе до непоправима вреда на сградата.

Според испанското правителство няма проблем, но тази година се случиха редица инциденти с машините за пробиване на тунели за нова линия на метрото в Барселона при подобно състояние на земята. Една машина за пробиване на тунели остана блокирана няколко месеца близо до река Лобрегат и никой не знаеше как да намери изход от положението. Искам да докладвам на европейските институции за опасността от срутване на „Саграда фамилия“. За да се запази този европейски шедевър от общ интерес, моля ви, проучете въпроса, спрете работите, извършвани от испанското правителство, и променете маршрута на тунела.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Г-н председател, госпожи и господа, искам да насоча вниманието ви към проблема със забавянето на поканата към Независимите синдикати на локомотивните машинисти в Европа

(ALE) за присъединяване към железопътната секция на комитета за социален диалог. От 2005 г. тази структура обединява повече от 100 000 членове на 16 европейски членски организации на локомотивните машинисти и се стреми да бъде признат за пълноправен социален партньор в комитета за социален диалог в железопътния сектор. Независимо от дългите преговори с Европейската федерация на транспортните работници, която понастоящем е единственият представител на интересите на служителите в този комитет, все още не е намерен компромис, който да даде на ALE възможност да защитава пряко интересите на своите членове. По мое мнение това е много неблагоприятно положение. Смятам, че социалният диалог, така както е одобрен от Европейския парламент, следва да позволява плурализъм. Категорично считам, че никоя организация, нито дори такава, която представлява 80% от служителите в европейския железопътен сектор, няма право на монополно положение и затова призовавам всички страни, включително Европейската комисия, да проправят пътя за по-нататъшни преговори.

Georgios Toussas (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Г-н председател, директивите на Европейския съюз и законите на държавите-членки относно осемчасовия работен ден и реакционното реструктуриране най-общо създават средновековни условия на труд, като предизвикват гняв сред работниците и водят до демонстрации. Европейската комисия е заливана ежедневно с протести от страна на разгневени земеделски стопани и изпълнени с негодувание работници.

Например работното време на кабинните екипажи и пилотите по въздушните линии, така както е предвидено в Регламент (ЕО) № 1899/2006, превишава 14 часа работа на ден и така застрашава живота на работниците и на пътниците, както е доказано от многобройни научни изследвания.

Европейският съюз отказва да вземе предвид научните изследвания, защото се подчинява на нарежданията на монополни групировки, които отказват да пожертват дори едно единствено евро от техните печалби за здравето на работниците и безопасността на полетите.

Ние призоваваме за намаляване на работното време на пилотите и кабинните екипажи по въздушните линии и за удовлетворяване на справедливите искания на работниците. Освен това Европейската комисия има ангажимент както към Европейския парламент, така и към работниците.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Г-н председател, целият процес на ратификация на Договора от Лисабон за конституционна реформа беше трагедия за демокрацията, а така също и за Европейския съюз. Вероятно ще ми позволите като нов и млад член на ЕП да кажа, че чрез референдумите за всички граждани в Европейския съюз ние имаме историческата възможност да свържем най-елитарния изработен проект на Европейския съюз с хората в Европа. Вие имате възможността да използвате референдумите, за да вдъхнете живот и смисъл на емоционално съсипания Европейски съюз. Вие обаче не използвахте тази възможност. Точно обратното, просто казахте „не“ на по-пряката демокрация и „не“ на участието на гражданите.

Всичко, което мога да кажа е, че не това аз наричам демокрация. Демокрацията изисква разделение на властите и ясно разграничаване на опозицията и правителството. Това подкрепяме ние и за това се борим.

László Tókécs (PPE). – (HU) Г-н председател, нека започна с думите, че това, което каза г-жа Вејновá, не е вярно. Петима млади унгарци вече прекараха пет години в затвор в Сърбия след пианска свадá в южния град Темерин. На тях са им постановени присъди от 10 до 15 години лишаване от свобода. Те са осъдени общо на 61 години и техният случай беше използван от националистите като предизборна пропаганда. Дори тези, които са извършили военни престъпления по време на Балканската война, не са получили такива сурови присъди. През същия този период, на около 300 унгарци е нанесен побой в Сърбия, без това да предизвика никакви правни последици. При това положение съотношението е 300 към 1.

През януари 2005 г. Европейският парламент изпрати в Сърбия делегация за установяване на фактите. Ние обаче чакаме от тогава подкомисията по правата на човека да обсъди доклада от разследването на бруталния побой на унгарците. Призовавам Парламента и председателя Jerzy Buzek да действат за освобождаване на младежите от Темерин от затвора. Европейският съюз трябва да постави на Сърбия като предварително условие за присъединяването ѝ да управлява своята съдебна система без дискриминация и вместо да издава присъди, основаващи се на предубеждение, да залови истинските злодеи – сръбските военнопредстъпници.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (EN) Г-н председател, моята страна Литва прилича на Ирландия в много отношения и казаното от нейния народ „да“ за Договора от Лисабон ясно демонстрира желанието на всички наши граждани за по-силна и по-ефективна Европа. То показва ясно, че ние не можем да действаме самостоятелно във време на криза и да гарантираме благоденствие за нашия народ.

Повече от всякога Общността трябва да бъде единна, а основата за това е солидарността между държавите-членки. Европа изживява труден период и реформите, предложени в Договора от Лисабон, ще дадат тласък за изграждане на по-ефективна институционална структура, която несъмнено ще доведе до по-съгласувана политика в много области. Това наистина е голямо постижение както за Европа, така и за всеки един от нас.

Още веднъж поздравявам ирландския народ за неговата решимост за постигане на по-добър и по-благоприятен Съюз.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Г-н председател, в понеделник, и това не може да е убягнало от вниманието на никого, млекопроизводители от четирите краища на Европа още веднъж демонстрираха в Брюксел, за да изразят, да известят тяхното отчаяние и нещастие, пред което са изправени с рязкото падане на цените на млякото, което не им позволява да вършат работата си. Нещо повече, тяхното бъдеще е изложено на риск.

Днес призивът за нова форма на регулиране се подкрепя от голямо мнозинство от държавите-членки, производителите на мляко и млечни продукти Г-20, както ще ги наричаме отсега нататък. Смятам, че сега повече от всякога е настъпило времето да се вземат решения и че това със сигурност ще се случи на следващото заседание – този път официално – на Съвета на министрите на земеделието, което ще се проведе на 19 октомври в Люксембург. Това е абсолютно неотложно. Криза от такъв мащаб не трябва да се превръща в предмет на проучване на комисия, както стана преди два дни.

Съвсем накратко, аз имам два въпроса към председателя Buzek, които вярвам, че вие ще му предадете. Разбрах, че тази сутрин той се е срещнал със Сесилия Малмстрьом – шведския министър по европейските въпроси. Бих искала да знам дали тя е могла да му потвърди ангажмента на председателството да намери спешно решение на тази криза в духа на резолюцията, в подкрепа на която гласувахме на последната месечна сесия в Страсбург.

Накрая, нека спомена групата на високо равнище, мозъчния тръст, който беше основан онзи ден. Преди и с влизането в сила на Договора от Лисабон ние знаем, че нашият Парламент ще се превърне в орган за съвместно вземане на решения, в законодател. Аз считам, че би имало смисъл да бъдем включени в работата на тази група на високо равнище.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (LT) През август Marijus Ivanilovas, тридесет и пет годишен литовец, директор на печатницата на ежедневника „Республика“, с други думи, човек с постоянна работа и доход, беше задържан в Беларус, недалеч от Минск, и вече два месеца е в затвор в град Жодино в Беларус без съд или доказателство за неговата вина. Преди няколко дни срокът за задържане на г-н Ivanilovas беше удължен, тъй като в рамките на два месеца органите на режима не успяха да открият никакво доказателство за неговата вина. Важно е също така да се посочи, че още от детството си г-н Ivanilovas страда от бронхиална астма. Според информацията, с която разполагат родителите му, той е в килия с 26 затворници, но само с 6 легла и хората в килията постоянно пушат. Marijus страда от астматични пристъпи, но не му е разрешено да получава лекарствата си, нито да се среща с негови близки или дори с литовския консул. Г-н председател, това се случва в съседна на нас страна. Ето как е третиран гражданин на държавата-членка на ЕС Литва. Аз Ви призовавам да вземете мерки в рамките на Вашите правомощия, за да се гарантира незабавното освобождаване на Marijus Ivanilovas, тъй като няма доказателства за неговата вина и обвинението срещу него е необосновано. На г-н Ivanilovas трябва да бъде позволено да се върне в Литва. Той се нуждае от спешни медицински грижи.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Миналия декември Европейският съюз пое историческия ангажмент да намали въглеродните емисии, като по такъв начин потвърди водещата си позиция по отношение на усилията за борба срещу изменението на климата.

Ние можем да се гордеем с ролята, която изигра Европейският парламент при приемането на законодателство, съдържащо не само разпоредби за намаляване на нивото на замърсяването, но също и специфични мерки, които да ни позволят да изпълним тези ангажменти. Това ще помогне за определяне на повишаването на глобалната температура.

По време на преговорите в Копенхаген през декември ние трябва да получим твърди ангажменти по отношение на намаляване на емисиите и на размера на финансовата помощ за развиващите се страни, за да им дадем възможност да смекчат въздействието на изменението на климата и да се приспособят към него. В Съединените американски щати обаче законодателството в областта на изменението на климата не може да бъде прието преди Конференцията в Копенхаген, въпреки че администрацията на президента Обама ще положи усилия за провеждане на преговори, но без ясен мандат.

Не трябва да пропуснем да се възползваме от общата позиция на Европейския съюз. За нас е от първостепенна важност да бъдем единни и да насърчаваме другите държави да следват нашия пример в изпълнение на задачата за намаляване на емисиите.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Унгарските представители подвеждат европейското обществено мнение с много неистини. Те твърдят например, че гражданите могат да бъдат глобявани за използване на малцинствен език, че лекарите с унгарска националност могат да работят само на официалния словашки език или че религиозните служби могат да бъдат отслужвани само на официалния език.

Чухме унгарски членове на Парламента да говорят безсмислици за полицаите, на които не се позволявало да отговарят на унгарски или на английски език на туристите. В това няма нищо вярно. Напротив, измененият закон дава по-големи възможности от преди за използване на етнически малцинствени езици. Изменението не възпрепятства личното общуване между гражданите и не създава възможност за налагане на глоби на отделните лица. Съответствието на изменения закон с международните стандарти е потвърдено от европейските органи в областта на малцинствата – от Върховния комисар на ОССЕ по националните малцинства Кнут Волебек и члена на Комисията на ЕС Леонард Орбан. По мое мнение унгарската общност експлоатира тази кауза в опит за прикриване на нарастващия екстремизъм и избиването на роми в Унгария.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Г-н председател, за съжаление, трябва да ви информирам, че правата на хората, които напускат католическата църква в Полша, се нарушават. Противно на тяхната воля, личните им данни не се заличават от енорийските архиви, а напротив, продължават да се използват. Това е инструкцията относно защитата на личните данни в дейността на католическата църква в Полша. Частта от инструкцията, за която говорим, не се основава на действащия Закон за защита на личните данни, а – тук слушайте внимателно – на разпоредбите на Кодекса на каноническото право.

Как така в Полша, която твърди, че подкрепя принципите на правовата държава, каноническото право има предимство пред закон, създаден от националния парламент? Защо Кодексът на каноническото право урежда правата на граждани, които не са католици? Как е възможно генералният инспектор за защита на личните данни да няма никакви правомощия да проверява архивите на църквата? Има само едно обяснение. Полша е религиозна държава. Европейският парламент следва да реагира на това.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Темата на моето изказване днес е свързана с най-важното събитие, което се е случвало напоследък в Европейския съюз, а именно, успешния резултат от референдума за ратифициране на Договора от Лисабон, организиран от Ирландия.

Аз също така искам да споделя чувствата на моите колеги, които днес имаха възможност да поздравят ирландците за ясния сигнал, който дадоха за решението им да продължат с процеса на европейска интеграция на политическо равнище. Те не се поддадоха на популистки изявления, в които се обръщаше внимание на някои от отрицателните последици, защото Договорът съвсем очевидно ще накара европейските институции да работят по-ефективно и демократично.

Аз също така считам, че чешкият президент е длъжен да зачита ангажиментите, поети по време на преговорите за Договора, и да не забавя без основания неговото прилагане. Ние се нуждаем от този Договор, за да бъде затворена главата за институционалното устройство в развитието на ЕС поне за малко, така че да можем да се ангажираме повече с политиките на ЕС. Последните две държави – Полша и Чешката република, трябва да ратифицират Договора възможно най-скоро, за да може да се извършат назначенията на новите постове, предвидени според Договора, както на равнище Комисия, така и на равнище Съвет.

Edit Bauer (PPE). – (HU) На последното заседание на Парламента се казаха много неща за словашкия закон за езика, както се случва и днес. Това не е съвпадение. Въпросният закон ограничава степента, до която малцинствата могат да използват своя собствен език, в разрез с различните изявления, които бяха направени, въпреки че е вярно, че малцинствените езици могат също да се използват в много малка област на обществения живот. Не е вярно обаче, че ние избягваме да разискваме въпроса, защото, ако някой се опита да постигне съгласие по този въпрос за пет минути в присъствието на 10 журналисти, вероятно няма да успее. Аз бих искала да обърна внимание на факта, че поради това, че е незадоволително и недоброръчително изготвен, този закон създава допълнителна правна несигурност, защото в рамките на два дни словашкото Министерство на културата даде три различни обяснения на някои членове от закона.

Законът внушава страх на хората. Ние вече знаем за няколко случая, в които работодатели нареждат на техните служители да говорят на словашки език. Изпитвам дълбоко съжаление, че се налага да повдигна този въпрос в Парламента. Надявам се, че Договорът от Лисабон ще ни предостави възможност да решим по подходящ начин въпросите за правата на човека и правата на малцинствата.

Josefa Andrés Barea (S&D). – (ES) Г-н председател, пиратството е проблем, който безпокои Парламента, държавите-членки и, естествено, Испания, тъй като в момента испански риболовен кораб с 36-членен екипаж на борда е завзет във водите на Индийския океан.

Първото, което искам да направя, е да изразя съчувствие към членовете на екипажа и техните семейства, и естествено, да дам своята подкрепа за испанското правителство в усилията му за бързото им освобождаване.

Ние обаче не говорим за проблем, който засяга специално флотилията на Испания за улов на риба тон, а за проблем, който засяга три държави – Франция, Италия и Испания, които ловят риба в международни води, извън пределите на изключителната икономическа зона на Сомалия. Във връзка с това ще бъде необходима международна реакция и съвместни европейски превантивни и ответни мерки. Това означава отпускане на повече средства за подобренията операция „Атлант“, която вече се извършва и която е успешна по отношение на намаляване на броя на отвлечените плавателни съдове през 2009 г. в сравнение с 2008 г.

Накрая искам да засегна въпроса за подкрепата, която следва да дадем за провеждане на международна среща на най-високо равнище по въпросите за пиратството в Сомалия, защото ние трябва да подобрим международните отношения с оглед изглаждане на тези проблеми на място и защото трябва да подобрим международния диалог.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Г-н председател, много колеги в залата днес поздравиха ирландския народ за проявения здравия разум да отхвърли призивите на Nigel Farage и на Партията за независимост на Обединеното кралство и да гласува съкрушително в подкрепа на Договора от Лисабон.

Вероятно колегите следва да изкажат съчувствие и на британците, защото ние трябва ежедневно да търпим г-н Farage. Той нарича мнозинство от две към едно в Ирландия „победа на хулигани“. Опасявам се, че неговите думи са доста типични за човек, който си служи с изопачаване на фактите и измама, а понякога и с откровени лъжи по отношение на Европейския съюз. Тези думи твърде често не се оспорват от журналистите.

Хиперболата обаче може да се превърне в безумие. Сега той сравнява кампанията в Ирландия с бруталността на последните избори в Зимбабве. Той описва Договора, който дава на всяка държава-членка правото да се оттегли от Съюза, като край на независимостта. Въпреки това ние следва да бъдем състрадателни. Парламентът има медицинска служба. Г-н председател, аз Ви приканвам да поискате от хората с бели престилки да предложат услугите си на нашия колега. От неговите уста могат да потекат нелепости за Европа, но те могат да помогнат да се гарантира, че той няма да се задави от това.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Бих искал тук, в Европейския парламент, да спомена изявлението, направено от полски и германски епископи на седемдесетата годишнина от избухването на Втората световна война. В този конкретен момент, когато мислите на много хора са отправени към онези травмиращи събития, ни се посочва, че следва да положим специални грижи за младото поколение, за да може то да научи по подходящ начин пълната истина за историята и въз основа на тази истина да изгради общо бъдеще.

Не може да не си припомним първото писмо от полските епископи до германските епископи през 1965 г., в което се насърчава помирението и създаването на отношения на партньорство между нашите държави.

Днес, както и тогава, ние сме загрижени за изграждането на доверие и приятелски отношения между нашите нации. Въпреки че сме стъпили на общ път към помирението обаче, днес ние се намираме на различно място. Нека заедно да създадем обща Европа, Европа на сътрудничество и приятелство, Европа на ценности, които се коренят в християнството и са основата за изграждането на Европа от основателите на Европейската общност. Ето защо за благото на нашето общо бъдеще ние трябва сериозно да вземем под внимание предупрежденията и препоръките, съдържани в съвместното изявление на полските и германските епископи.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Госпожи и господа, днес вече се казаха много неща относно малцинствените въпроси. Аз искам да ви дам положителен пример в тази област. Сърбия е приела закон за културната автономия, който е единствен по рода си в цяла Европа и който е положителен не само за Европейския съюз, но също така и за цяла Европа.

Според този закон 13 малцинства, включително словаци, румънци, унгарци и други националности, могат да избират пряко техни собствени национални съвети. Тези национални съвети се финансират от бюджета и при условията на културна автономия могат да управляват и контролират съответните институции. Другият урок, който следва да бъде научен, е че малцинствата са били включени в изработването на закона. Ето защо Сърбия може да даде пример на много държави-членки на ЕС като Франция, Словакия и други по отношение на това, как да гарантират правата на малцинствата със закон. Това също така помага на Сърбия да направи голяма крачка по пътя към европейската интеграция.

Iuliu Winkler (PPE). – (EN) Г-н председател, като унгарски член на Парламента от Румъния, аз няма да говоря днес за словашкия език, въпреки че, страхувам се, имам основателна причина да го направя. Вместо това аз искам да говоря за нашето решение днес за създаване на специална комисия по икономическата криза.

Това решение доказва отговорността на нашия Парламент пред най-голямото предизвикателство, пред което Европа е изправена днес. Специалната комисия ще потвърди позицията на Европейския съюз относно новото глобално финансово управление, но също така ще взаимодейства с държавите-членки с цел най-добро прилагане на мерките на Общността, предназначени да гарантират устойчив икономически растеж.

За новите държави-членки от централната и източната част на Европа е от особено практическо значение да получат необходимата помощ за икономическо възстановяване. Координирането на усилията за възстановяване следва да бъде по-ефикасно, а засилената координация е отговорност не само на правителствата, но също така и на Брюксел.

Изправени сме пред най-сложната икономическа перспектива, придружена от заплахата от социални вълнения. Ето защо Европейският съюз трябва да реагира по най-ефикасен начин на влошаващото се положение в региона и Парламентът трябва да се прояви като водач по този въпрос.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Г-н председател, преди няколко дни 36 души бяха отвлечени, докато ловяха риба във водите на Индийския океан под егидата на споразумение, одобрено от Европейската комисия.

На 15 септември аз осъдих опасното положение, безпомощността и беззащитността на тези работници. Предложих някои конкретни мерки, но нищо не беше направено.

За съжаление, сега сме в положение да говорим за онези, които са отвлечени и държани в плен от пиратите.

Ето защо аз приканвам Европейската комисия да прояви твърдост и да препоръча на държавите-членки да поставят войници на риболовните кораби, както и да отправи тази препоръка към испанското правителство, защото мярката се оказва ефикасна. Франция предприема такива действия и ние виждаме резултатите.

В своя резолюция Парламентът призна, че секторът рибарство е беззащитен, защото се дава предимство на търговския флот. Служител на Европейската комисия също призна това в навечерието на похищението и затова ние искаме защитата да бъде разширена, за да обхване и риболовните плавателни съдове.

Аз също така призовавам председателя да изрази и предаде нашето съчувствие и подкрепа на отвлечените моряци и техните семейства и да покани капитана в Парламента, щом бъде освободен.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Много неща се казаха досега за малцинствата. Аз искам да насоча вниманието също така към 50 милиона души с увреждания, които живеят в Европейския съюз и които считам за най-голямото малцинство. Финансовата криза удря най-силно тях. Искам да подчертая, че тези хора винаги са първите, които загубват работата си и чиито доходи намаляват. Те нямат почти никакви възможности да изкарват прехраната си и жизненото им равнище рязко спада, а да не говорим за постоянно намаляващата подкрепа за социалните организации, които ги представляват.

Най-голямата поука от настоящата криза е, че е разумно да се инвестира в хората, включително на индивидуален принцип, дори това да е вместо други видове инвестиции. Лицата, които вземат политически и икономически решения, имат отговорността да проявяват внимание към хората с увреждания. Затова аз ви призовавам да направите всичко по силите си за тях, така че те да получат по-справедливо отношение от вас. Подчертавам този въпрос, защото 50 милиона души могат да имат огромно влияние в Европейския съюз и е в наш интерес да гарантираме равни възможности в обществото.

Nessa Childers (S&D). – (EN) Г-н председател, разбира се, аз се радвам, че Договорът от Лисабон беше одобрен в моята страна. Въпреки това обаче, този следобед стана ясно, че разискването относно Договора за реформа се води на границата на реалността и умопомрачението и ние не трябва да оставаме бездейни. Реалността се състои в това, че през последните десетилетия светът се е променил из основи, тъй като сега много по-голяма част от него се конкурира с нас на глобалния пазар.

Много просто, Европа трябва да има по-последователно поведение, ако иска да просперира. Сега Договорът задължава европейските институции да бъдат по-демократични и по-отзивчиви към отделните европейски граждани. Това се подчертава в Хартата на основните права на Европейския съюз. Ние не можем да си позволим лукса да действваме само в интерес на нашите собствени държави, а трябва да укрепим Съюза,

който всеки един от нас представлява. Трябва да продължаваме да информираме кои сме и какви сме, както направихме в нашия референдум.

Iosif Matula (PPE). – (RO) В настоящата икономическа криза европейските фондове са ключови инструменти за по-слабо развитите региони в държавите-членки по отношение на помощта, която им се оказва за постигане на целите за сближаване.

Дълът и не непременно лесен процес стои между момента, когато тези цели се определят, и момента, когато средствата от тези фондове действително се поемат от бенефициерите. Процесът се забавя и от редица бюрократични разпоредби на ЕС. През времето, в което ние, членовете на Парламента, подчертаваме последствията от икономическата криза и приемаме мерки за ускоряване на процеса и опростяване на разпоредбите за достъп до тези фондове, държавите-членки могат само слабо да се ползват от тези мерки, и то не в пълен размер.

По този въпрос искам да спомена конкретен пример от Румъния. Проектите, които се финансират от Европейския социален фонд и са насочени към подобряване на условията на работниците и увеличаване на броя на служителите в определени дружества, все още се натъкват на проблеми при тяхното изпълнение.

Искам да призова за ускоряване на мерките, насочени към опростяване на процедурите за достъп до фондовете, с оглед създаването на работни места в регионите на Европа.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Г-н председател, изключително настоятелно призовавам Парламента да се погрижи за възможно най-скорошно отпускане на обещаните 14,8 млн. евро на работниците в централната и западната част на Ирландия, в райони като Лимерик, Кери и Типърари, които работят за Dell Computers и нейните доставчици. Тези средства бяха обещани от председателя на Комисията по линия на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията при неотдашното му посещение в Лимерик. По този въпрос няма връщане назад и каквито и да са разногласията относно протокола и начина на управление на фонда, те трябва незабавно да бъдат преодоляни. Парламентът не следва да забавя тези средства, които ще дадат на региона така необходимите му икономически стимули. В определен момент беше изчислено, че Dell и неговите доставчици са осигурили работа на един на всеки пет души навсякъде в централната и западната част на Ирландия, така че този район е силно засегнат.

Ето защо аз настоятелно призовавам Комисията да преразгледа правилата за държавната помощ. Те са разработени през 2006 г., преди загубите на Dell и други предприятия да предизвикат силния шок. Настоятелно призовавам Комисията да включи централната и западната част на Ирландия като район със сериозна безработица в прегледа на правилата за държавна помощ следващата година, за да може районът да отговори на условията за така необходимото финансиране от ЕС.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Г-н председател, ролята на Европейския парламент, цитирам неговия председател, е да посредничи при необходимост между спорещи страни и държави. Парламентът следва не само да участва в потушаването на пожари, но и да допринася за предотвратяването им.

Например Парламентът следва да приеме рамков закон за малцинствата, който да гарантира техните права. Малцинствата имат право да се чувстват сигурни. Такъв рамков закон ще помогне да се гарантира, че малцинствата не са оставени на благоволение на правителства, екстремистки организации и на действието на закони като словашкия закон за езика, който наказва малцинствата за това, че използват родния си език. Неприемливо е в Европейския съюз организации на малцинства да бъдат забранявани, табели с наименования на места на два езика да бъдат преобядисвани и екстремистки организации да организират провокационни демонстрации против малцинствата.

Част от ролята на Европейския парламент е да прилага законодателство, което защитава правата на човека, предотвратява дискриминацията и гарантира пълноценен живот на малцинствата в техните родни страни.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Г-н председател, въпреки отвлечането на испанския риболовен плавателен съд „Алакрана“ от пирати в Индийския океан, аз искам да насоча вниманието към твърдата решимост на испанското правителство с подкрепата на Европейския съюз да освободи 36-членния екипаж, от който 16 испанци, да ги върне невредими и да предаде похитителите на съда.

Благодарение на европейската операция „Аталанта“, която започна през декември 2008 г. по инициатива на Франция и Испания, към които се присъединиха и други държави от Европейския съюз, сега в района са разположени значителни сили. Разширяването на защитената зона обаче не обхваща мястото, където рибарите ловят риба, и по тази причина ние призоваваме корабните оператори да не напускат пределите на зоната на сигурност; призоваваме Европейския съюз и неговите държави-членки да разрешат разширяване на зоната

на действие на операция „Аталанта“ на юг и отпускане на повече средства, за да се гарантира свободното движение на двадесетте хиляди плавателни съда, които прекосяват океан с повърхност три пъти по-голяма от тази на Средиземно море.

Въпреки че разположените сили гарантират достъп за търговските кораби, превозващи 227 000 тона за Сомалия по програмата по изхранване на ООН, ние трябва да се опитаме да подсигурием работата на десетките европейски риболовни плавателни съдове, които ловят риба в района.

Накрая, настоятелно призоваваме държавите-членки да мобилизират техните информационни и разузнавателни служби, за да потърсят и арестуват посредниците, които дават тайна информация на пиратите и получават заплащане за освобождаване, като действат от европейска земя.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, през последните два часа и през последните две седмици в Ирландия се говори много за недостатъчната комуникация и за необходимостта от приближаване на Европа до хората.

Искам да направя едно предложение. Считаю, че в някой бъдещ момент следва да го обсъдим в Парламента, по-конкретно, за да се знае мнението на членовете на Парламента за това, как Комисията и самите те могат да участват в тази област, тъй като се оказва, че в миналото националните правителства не са били склонни да явяват на Европейския съюз за това, което прави, в резултат на което хората не са информирани по въпроса.

Сега ние имаме по-големи правомощия и възможности и следва да се възползваме от тях, за да обсъдим този въпрос в Парламента и да излезем с предложения за начини, чрез които можем да помогнем за преодоляване на този недостиг и да доближим Европа до нейните хора. Това ще бъде задача, по която наистина си струва да се работи.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) През юни 2009 г. Европейският съвет призова Европейската комисия да подготви и да представи до края на 2010 г. стратегия за Дунавския регион.

Европейската комисия и държавите-членки следва да приемат обща европейска стратегия, която ще съчетава настоящи инициативи относно Дунав и ще засили значението на реката като част от политиките на Европейския съюз. Стратегията за Дунавския регион следва да бъде съсредоточена върху общи цели и проекти в областта на транспорта, енергетиката, околната среда и културното сътрудничество.

Миналата година комисията по транспорт и туризъм на Европейския парламент организира делегация до Дунавския регион, за да разкрие потенциала, който предлага тази река, и да го подкрепи като част от политиките на ЕС. Едно от основните заключения, направени от делегацията, беше за създаване в Европейския парламент на междупарламентарна група за популяризиране на река Дунав. Създаването на междупарламентарната група помага на Европейския парламент да потвърди своя ангажимент да участва и активно да подкрепя разработването на стратегия за Дунавския регион, както и нейното прилагане.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Г-н председател, искам да насоча вниманието на Парламента към факта, че на 27 септември беше отбелязан тридесетият Международен ден на туризма, проведен под мотото „Туризм – да отпразнуваме разнообразието“, в момент, когато всички ние се надяваме на бързо влизане в сила на Договора от Лисабон, който включва туризма като нова област на действие на Европейския съюз.

Едно от предизвикателствата на сектора е да се обогати асортиментът на събитията в туризма, предлагани в целия свят, без дискриминация.

Както се посочва в Декларацията от Монреал, достъпът до туризъм и отпих за целия свят непременно означава участие в борбата срещу неравенството и изключването на хора с различна култура, с ограничени средства или възможности, или на тези, които живеят в развиващите се страни.

Парламентът е осъществил тази амбиция в пилотен проект за социален туризъм, който Комисията ще разработи тази година. Друга причина за действията на Парламента е, че социалният туризъм помага за повишаване на равнището на заетост чрез борба срещу сезонния характер на сектора, който е един от основните му проблеми, и укрепва равенството, създава повече работни места и работни места в по-дългосрочен план.

Госпожи и господа, това е нашата цел.

María Paloma Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Г-н председател, само преди няколко часа в Херат в Афганистан беше убит Cristo Ancor Cabello. Той беше испански войник от Международните сили за поддържане на сигурността, действащи с мандат на ООН, в които войници от най-различни националности изпълняват една много трудна задача за подобряване на условията на живот и сигурността на гражданското население на Афганистан, което заслужава нашата благодарност.

Г-н председател, аз Ви моля да предадете на неговото семейство съболезнованията на Европейския парламент, както и нашата подкрепа и съчувствие към неговите колеги, сред които има петима ранени.

Г-н председател, аз искам също така да добавя, че испанското правителство поддържа твърдия си ангажимент да гарантира сигурността на всички войски, изпълняващи мирни мисии, разположени в чужбина, не само в Афганистан, но и на други места в света.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Последните два кръга на разширяване на Европейския съюз донесоха многобройни ползи както за старите, така и за новите държави-членки, като същевременно поставиха и редица предизвикателства.

Две години след присъединяването си към Европейския съюз Румъния е една от държавите с най-нисък коефициент на успеваемост по отношение на достъпа до европейските фондове. Процедурата за достъп до европейските средства е доста сложна и неразбираема. Структурните и кохезионните фондове предоставят финансови лостове, които могат да улеснят икономическото възстановяване, особено по време на настоящата криза.

На фона на тази обстановка считам, че ние се нуждаем от прости правила за достъп до структурните фондове, така че европейските средства да могат да достигат до бенефициерите във възможно най-кратък срок. Трябва да се обърне специално внимание на отстраняването на всички трудности, които пречат на достъпа до фондовете на Общността и подтикват хората да се отказват от получаване на финансова подкрепа от ЕС.

Ние трябва да насърчаваме усилията на европейско равнище с цел опростяване на процедурите за достъп до средствата, определени за Румъния, за да ускорим тяхното отпускане и бързо усвояване.

Председател. – С това разглеждането на тази точка от дневния ред приключва.

(Заседанието, прекъснато в 20,40 ч., се възобновява в 21,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа КОСН-МЕНРИН

Заместник-председател

19. Състав на Парламента: вж. протокола

20. Назначения в специалната комисия по финансовата, икономическа и социална криза (срокове за внасяне): вж. протокола

21. Предотвратяване и уреждане на спорове за компетентност по наказателни производства (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът (A7-0011/2009) на Renate Weber, от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи относно инициативата на Чешката република, Република Полша, Република Словения, Словашката република и Кралство Швеция за приемане на рамково решение 2009/.../ПВР на Съвета относно предотвратяване и уреждане на спорове за упражняване на компетентност при наказателни производства (08535/2009 - C7-0205/2009 - 2009/0802(CNS)).

Антонио Таяни, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-жо председател, тъй като се изказвам за първи път пред новия Парламент, бих искал да Ви поздравя за избирането Ви за заместник-председател.

Що се отнася до доклада Weber, говоря от името на заместник-председателя Баро и бих искал преди всичко да благодаря на докладчика и на членовете на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи за отличното качество на тяхната работа. Комисията приветства доклада и подкрепя някои от предложените изменения. Комисията подкрепя като цяло предложенията, представени от пет държави-членки, макар текстът да не е толкова амбициозен, колкото имаме желание да бъде. По-конкретно, Комисията изразява съжаление от факта, че обхватът на рамковото решение е ограничен до случаите, в които едно и също лице е обект на паралелни наказателни производства за едно и също деяние. Комисията изразява съжаление и от факта, че задължението до Евроюст да бъдат отнасяни случаи на спорове за компетентност е ограничено и че списъкът с критерии, които трябва да бъдат взети предвид при определяне на най-подходящия компетентен орган, е премахнат от постановителната част на решението. Тези изменения са направили текста на предложението по-слаб, като са отнели по-голямата част от добавената му стойност.

От гледна точка на Комисията предложението следва да бъде разглеждано само като първа стъпка към предотвратяването и уреждането на спорове за компетентност по наказателни производства и впоследствие следва да бъде заменено с по-изчерпателно предложение. Комисията ще разгледа предложението и в контекста на промените в тази област, осъществени с Договора от Лисабон, който се надявам да влезе в сила възможно най-скоро.

Renate Weber, докладчик. – (EN) Г-жо председател, положителният резултат от референдума в Ирландия относно Договора от Лисабон ни приближава с още една стъпка към момента, когато Съветът не просто ще се консултира с Европейския парламент, но Парламентът ще разполага с правомощия за съвместно вземане на решение по въпроси, които понастоящем са в обхвата на третия стълб.

Следователно въпросът е следният: защо Съветът толкова бърза да приеме законодателство няколко месеца преди тази дата, когато още повече това законодателство не е крачка напред в изграждането на истинско европейско пространство на свобода, сигурност и правосъдие? Истината е, че това предложение не помага за предотвратяването на спорове за компетентност и не предоставя каквото и да било решение при възникване на подобни ситуации. Това например може да се осъществи чрез намаляването на случаите на множествена компетентност и чрез предоставяне на компетентност на държавите-членки, както това беше осъществено чрез различните регламенти в областта на гражданското право със задължението за взаимно признаване на решения, постановени в резултат на определяне на компетентност. Обратно, въпросното рамково решение се ограничава до задължението на държавите-членки да се информират взаимно и да провеждат преки консултации с оглед постигане „на консенсус по всяко ефективно решение, целящо избягване на неблагоприятните последици, произтичащи от паралелните производства“.

По тази причина не бях изненадана, когато при размяната на мнения в комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи преди няколко седмици Комисията, макар да подкрепя настоящото предложение, спомена, че възнамерява да излезе с ново предложение на по-късен етап. Затова и не съм изненадана от казаното от члена на Комисията тази вечер. Благодаря на Комисията за проявената почтеност по отношение на предложението, но трябва да кажа, че считам това предложение и цялата процедура по неговото приемане за добър пример за това, как не трябва да законодателстваме на равнище Европейски съюз. Категорично считам, че е важно да защитаваме правата на нашите граждани, а не просто да отмятаме клетки. Впрочем Съветът не присъства днес, макар че председателството беше един от инициаторите на предложението. Трябва да подчертая, че в Европейския парламент ние приемаме много сериозно работата си. Работихме добросъвестно през последния и настоящия мандат и се надяваме, че изпращаме послания относно нашите виждания за приемане на по-ефективно законодателство.

Приветствам настоящото предложение за това, че в сегашния текст изрично се споменава принципът *ne bis in idem*. Това е резултатът от размяната на мнения със Съвета и Комисията, тъй като в предложението първоначален текст този принцип не се споменаваше изобщо. Съставеният от мен доклад отделя особено внимание на три аспекта.

На първо място, считам, че на закрилата на лицата, официално обявени за обвиняеми, трябва да бъде отделено много голямо внимание и следва да бъдат предвидени съществени процесуални гаранции. Тези гаранции следва да включват правото на лицето, официално обявено за обвиняемо, на достатъчно информация, която да послужи като основа за оспорване на всяко решение, което не изглежда основателно. На второ място, по отношение на данните, свързани с лицето, официално обявено за обвиняемо, обменяни между националните органи чрез нотификации, подкрепям идеята, че това е важно за гарантиране на адекватно равнище на защита на данните и в настоящото рамково решение следва да бъде изрично уреден въпросът какъв вид данни се обменят.

И не на последно място категорично считам, че участието на Евроюст в решението относно избора на компетентност е от изключителна важност. По мое мнение Евроюст следва да се намеси още от най-ранния етап предвид координиращата му роля и предвид все по-важните му задачи. Аз съм сред онези, които смятат, че сме създали тази агенция с цел не само да покажем, че сме загрижени за борбата с трансграничната престъпност, но и защото се нуждаем от силни инструменти. В годините от своето създаване Евроюст е доказал, че заслужава нашето доверие. По тази причина съм изненадана от показаната от Съвета и от някои колеги в Европейския парламент резервираност. С това уточнение бих искала да призова Европейската комисия при първа възможност да представи предложение за допълване на настоящото рамково решение относно споровете за компетентност. Ще завърша, като изкажа благодарност към докладчиците в сянка за начина, по който работиха по този доклад.

Monica Luisa Macovei, *от името на групата PPE*. – (EN) Г-жо председател, аз също бих искала в началото да благодаря на докладчика за отличното сътрудничество, което постигнахме по този въпрос. Като докладчик в сянка от името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) бих искала да представя становището на PPE относно рамковото решение в настоящия му вид и, разбира се, относно измененията.

Становището на PPE се различава от това на докладчика по два въпроса. Първият е степента на участие на Евроюст в пряката комуникация между националните органи. За разлика от докладчика, който настоява за задължително участие на Евроюст по всеки случай от началния етап на комуникация, ние считаме, че намесата на Евроюст следва да се осъществява единствено в случай, че националните органи не успеят да постигнат консенсус, защото, в крайна сметка, във вида, в който е представена, тази инициатива се отнася до пряката комуникация.

Ние също бихме искали да укрепим Евроюст и участието му в съдебното сътрудничество. Нашето становище по този въпрос е продиктувано единствено от стремежа да се предотврати бюрокрацията. Ако съществува възможност две страни да постигнат консенсус, защо да се намесва друг орган и да се въвежда друга процедура? Ние считаме и сме съгласни, че ролята на Евроюст следва да се прояви, когато страните не успеят да постигнат консенсус, но когато няма проблеми, предоставяме на националните органи гъвкавостта да установят преки двустранни контакти, което също така засилва общественото доверие.

Вторият въпрос се отнася до друго предложение за изменение, с което се разширяват правомощията на Евроюст отвъд разпоредбите на член 4 от Решението за Евроюст. Считаме, че към този въпрос, ако бъде поставен на обсъждане, следва да се подходи официално и той да бъде обсъден във връзка с Решението за Евроюст. По тази причина ще гласуваме против посочените изменения.

Все пак нямаме възражения по ключови въпроси, така че ще гласуваме в подкрепа на доклада, с оглед желанието ни да насърчим обмена на информация между националните органи. Подкрепяме също така внесените днес устни предложения за изменения.

Накрая, бих искала да подчертая, че PPE насърчава засилването на съдебното сътрудничество и подкрепя европейска политика, чиято цел е да помогне на гражданите да се ползват с еднакви гаранции и производства във всички държави-членки.

Monika Flašíková Beňová, *от името на групата S&D*. – (SK) Политика в областта на наказателното право, която гарантира основните права на лицата, участващи в наказателни производства, е един от приоритетите на Европейската общност.

Проектът на рамково решение е резултат от инициативата на чешкото председателство и предоставя правна рамка за защита на лицата, участващи в наказателни производства и по-специално, предвид спазването на принципа *ne bis in idem*. Според мен приемането на това законодателно предложение е съществено не само с оглед защитата на участниците в наказателни производства, но и с оглед увеличаване на правната сигурност за гражданите на държавите-членки на ЕС.

Механизмът за уреждане на спорове при упражняване на компетентност следва да осигури начин за предотвратяване на ситуации, при които няколко държави-членки образуват наказателно производство по отношение на едно и също лице за едно и също престъпно деяние. Чрез този механизъм следва също така да се изключи възможността за постановяване на няколко присъди по един и същ случай.

Рамковото решение налага задължения на държавите-членки за взаимно информиране относно съществуването на паралелни наказателни производства, но не създава всеобхватен правен механизъм за разрешаването им. Виждам недостатъци основно в неяснотата на правния текст, в който в повечето случаи не са предвидени срокове за изпълнението на посочените задължения. Същевременно ролята на Евроюст е неясна и не се използва потенциалът на тази институция за уреждане на спорове при упражняване на компетентност.

От основно значение е акцентът да бъде поставен по-специално върху спазването на основните права на човека на участващото лице, с други думи заподозрян и подсъдим, във всички фази на наказателното производство и същевременно да се гарантира и съответното равнище на защита на личните данни. Вследствие на това трябва да насочим вниманието си към законодателната инициатива на Комисията, озаглавена „Трансфер на производства по наказателни дела“, която изглежда ще реши проблема по-всеобхватно. Важно е да подкрепим този проект, макар че има практически проблеми при уреждането на спорове при упражняване на компетентност по наказателни производства. Затова Прогресивният алианс на социалистите и демократите подкрепя проекта, като обаче ние настояваме за предоставянето на достатъчна закрила на лицата, участващи в наказателни производства, и в същото време за засилена роля на Евроюст и по-голяма ефективност на механизма като цяло.

Louis Bontes (NI). – (NL) Г-жо председател, Нидерландската партия за свобода (PVV) не вижда смисъл в това предложение. Единствено Нидерландия следва да взема решения относно упражняването на компетентност. Изглежда, че напоследък се внасят все повече предложения, които в крайна сметка се свеждат до хармонизация на наказателното право на държавите-членки. Примери за това са акредитациите на лабораториите за криминалистични изследвания, хармонизация на политиката относно преводните и трансфера на криминални досиета. Партия PVV се пита докъде ще доведе всичко това. Ние не можем да подкрепим европейски Наказателен кодекс или европейски Наказателно-процесуален кодекс. Това прилича на тактиката със салама – режеш си малки парченца от салама и изведнъж се оказва, че целият салам е изяден.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Г-жо председател, бих искал да започна с благодарност и поздравления към дълбоко уважаваната от мен г-жа Weber за прекрасната работа, извършена от нея по настоящия доклад.

Госпожи и господа, както знаете съдебното сътрудничество предстои да стане част от законодателната област на отговорност на Европейския парламент много скоро.

Ирландският народ изрази мнението си чрез референдум и според мен това решение беше положително и правилно.

Европейските граждани се надяват, че пространството на свобода, сигурност и правосъдие ще стане реалност, в която техните процесуални права са еднакво зацитани и гарантирани, независимо в коя част от територията на Общността се намират.

Нашето задължение следователно е да гарантираме, че тези процесуални гаранции се спазват във всички държави-членки.

Когато е налице „положителен“ спор за компетентност между различни държави-членки, той трябва да бъде уреден възможно най-бързо, за да бъдат защитени гражданите и да се избегне всякакъв риск от нарушаване на правния принцип *ne bis in idem*.

С оглед постигането на това, от основно практическо значение е сътрудничеството и комуникацията между съдебните органи, между които е възникнал спорът за компетентност.

В доклада се разисква и това, каква роля има и следва да има Евроюст при възникването на подобни спорове за компетентност.

Докладчикът привежда довод, че Евроюст следва да бъде информиран за всеки възникнал спор за компетентност, дори в случаите на двустранно уреждане между участващите съдебни органи.

Обратно на това докладчикът в сянка от моята група, г-жа Masovei е на мнение, че в интерес на намаляването на бюрокрацията Евроюст следва да бъде информиран единствено в случаите, когато е било невъзможно да се постигне споразумение между участващите съдилища.

Считам, че г-жа Masovei е права.

Преминавайки към другите въпроси, г-жа Weber също така настоятелно призовава Комисията да представи възможно най-скоро допълнително предложение, допълващо рамковото решение, с оглед установяване на правила за уреждане на „отрицателните“ спорове за компетентност.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Бих искала да започна, като поздравя докладчика за отличната работа, свършена от нея. Искам също така да подчертая, че съвместните действия на европейско равнище са от жизненоважно значение с оглед укрепването на свободата, сигурността и правосъдието. Приветствам тази инициатива, насочена към уреждането на спорове за компетентност, тъй като държавите-членки често са изправени пред проблеми, свързани с взаимното признаване на присъди по наказателни дела.

Не следва да има процесуални различия между държавите-членки, когато става въпрос за защитата на лица, срещу които е повдигнато обвинение. В действителност следва да приемем мерки, които да гарантират, че всяко лице, срещу което е повдигнато обвинение, може да се ползва със стабилни процесуални гаранции навсякъде в Европа. По отношение на обмена на информация между държавите, следва да се разгледа необходимостта от защита на личните данни и от ясно определяне на вида на данните, които подлежат на трансфер.

Искам да подчертая значението на преките консултации между органите в държавите от Европейския съюз с цел предотвратяване на паралелните производства и избягването на ситуации, при които съответните

институции в дадена държава трябва субективно да постановяват присъди по обвинения, повдигнати срещу граждани, в повечето случаи поради липса на информация. В бъдеще следва да предложим и засилване на ролята на Евроюст в уреждането на спорове и да установим по-тясно сътрудничество между държавите-членки в полза и на гражданите на ЕС.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Бих искал да започна, като поздравя докладчика и съдокладчиците за отличната им работа. Бих искал да използвам изказването си, за да наблегна върху два от въпросите, поставени от докладчика в сянка от моята политическа група, г-жа Macovei.

Първият въпрос се отнася до общественото доверие в съдебната система, което изглежда особено важно за мен във време, когато нашите демокрации, демократиите на държавите-членки, са немислими без това доверие в съдебната система. Считаю, че трябва да се направи всичко възможно, за да се гарантира, че доверието е постоянна характеристика на обществения ни живот.

На второ място, бих искал да подчертая необходимостта от намаляване на бюрокрацията в правораздавателната система. Обменът на информация между органите със сигурност е важен, но също така е важно актът на правораздаване да не затъва до такава степен в бюрокрация, че да се намали равнището на защита, с която следва да се ползват всички свободи на личността.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Искам да поздравя докладчика и съдокладчика за отличната им работа. Приветствам инициативата за рамково решение относно предотвратяване и уреждане на спорове при упражняване на компетентност при наказателни производства. Бих искал също така да направя важна забележка. Това предложение за рамково решение е насочено единствено към случаите на положителни спорове за компетентност. Няма разпоредба относно случаите на отрицателни спорове за компетентност.

Считаю, че Евроюст следва да се намесва само когато участващите страни не могат да постигнат общо споразумение. Основният принцип на тази директива е да се предприеме пряка комуникация между съответните органи в държавите-членки. В интерес на участващото лице е също така производството да трае възможно най-кратко, за да се избегне разследване по едно и също деяние в две държави.

Антонио Таяни, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-жо председател, вярно е, както вече споменах, че предложението не е толкова амбициозно, колкото Комисията би искала, въпрос, който докладчикът много ясно подчерта в своето изказване.

Въпреки това Комисията го подкрепя като първи етап в предотвратяването и уреждането на спорове за компетентност в рамките на наказателни производства. Към момента, разбира се, е невъзможно да се каже кога ще бъде въведен вторият етап. Решението за това ще бъде взето своевременно в зависимост от развитието на въпроса с влизането в сила на Договора от Лисабон, което аз, разбира се, искрено се надявам да стане.

Съдържанието на тази евентуална нова инициатива ще зависи от резултата от проучването на въздействието, което Комисията ще трябва да проведе. Разбира се, аз ще предам всички ваши коментари на заместник-председателя Баро. Още веднъж бих искал да ви благодаря за провеждането на това разискване.

Renate Weber, докладчик. – (EN) Г-жо председател, политическите групи в този Парламент ясно подчертаха своята позиция по доклада и чувствителните въпроси, свързани с него, и по-специално Евроюст. Действително, изглежда, че най-важният и най-чувствителен въпрос е докъде сме стигнали с Евроюст.

Въпреки това, сега се чувствам много по-уверена за бъдещето на това рамково решение, след като чух изказването на члена на Комисията Таяни, който се изказа от свое име и от името на заместник-председателя Баро относно намерението да ни бъде предоставен по-силен проект, който категорично ще се занимае не само с положителните спорове за компетентност, но и с отрицателните спорове.

Председател. – Разискването приключи. Гласуването ще се проведе в сряда, 8 октомври 2009 г.

Писмени изявления (член 149)

John Attard-Montalto (S&D), в писмена форма. – (EN) Хагската програма разглежда случаите на спорове за компетентност по наказателноправни въпроси. Това е важно в случаите на трансгранична престъпна дейност. Четири държави-членки на ЕС внесоха конкретни предложения с цел предотвратяване и уреждане на спорове за компетентност по наказателни производства. Въпросът се отнася до случаите, когато едно и също лице или лица са обект на наказателно производство в различни държави-членки по повод на едни и същи деяния. Това може да доведе до нарушаване на правораздавателния принцип *ne bis in idem* (едно лице не може да бъде съдено повторно, след като е било съдено веднъж). Предложените мерки са похвални и се изразяват в следното:

- процедура за установяване на контакти между компетентните органи на държавите-членки. Това ще потвърди или отрече наличието на паралелно наказателно производство;

- правила, уреждащи обмена на информация между органите на държавите-членки, провеждащи такива наказателни производства;

- избягване на неблагоприятни последици чрез постигане на съгласие между държавите-членки.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), в писмена форма. – (LT) Настоящото рамково решение не следва да води до ненужна бюрокрация в случаите, когато има по-подходящи възможности за разглежданите проблеми. Следователно по отношение на ситуации, в които съществуват по-гъвкави инструменти или договорености между държавите-членки, последните следва да имат предимство пред настоящото рамково решение, при условие че не предвиждат по-ниска степен на защита, предоставена на заподозряното или обвиняемото лице. В случаите, когато спрямо заподозряното или обвиняемото лице е наложено предварително задържане или задържане под стража, преките консултации следва да целят неотложно постигане на консенсус. На всички етапи на консултация защитата на данните на заподозрените или обвиняемите лица трябва да е в съответствие с принципите, установени в Хартата на основните права на Европейския съюз и Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

22. Обезщетяване на пътниците в случай на несъстоятелност на въздухоплавателна компания (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването на въпроса, изискващ устен отговор, внесен от Brian Simpson, от името на комисията по транспорт и туризъм, към Комисията, относно обезщетяване на пътниците в случай на фалит на авиокомпания (О-0089/2009-В7-0210/2009).

Brian Simpson, автор. – (EN) Г-жо председател, бих искал да благодаря на члена на Комисията г-н Таяни, че е с нас тази вечер. Внесох този въпрос от името на парламентарната комисия по транспорт и туризъм, защото през летните месеци членове на ЕП, силно обезпокоени от фалита на авиокомпания „Скай Юрп“ (SkyEurope), се свързаха с мен, за да поема инициативата от тяхно име.

Трябва да се отбележи, че от 2000 г. насам 77 авиокомпания в Европейския съюз са обявили несъстоятелност и макар да е жалко, вероятно е в този неблагоприятен икономически климат да последват още фалити; ето защо ние считаме, че е от изключителна важност да използваме въпроса тази вечер, за да започнем разискване как най-добре да защитим потребителите и пътниците във въздушния транспорт в Европейския съюз.

Що се отнася до „Скай Юрп“, това беше една авиокомпания със седалище в Словакия. Превозваните от нея пътници бяха оставени в местата на пристигане, без осигурено настаняване и даже без осигурен полет обратно до дома. Проблем възникна и във връзка с това, че много от тези хора бяха уведомени, че няма да им бъде изплатена компенсация или да бъде възстановена заплатената сума, ако не са закупили билета си с кредитна карта или чрез туристическа агенция. Става въпрос за пътници, купили билети чрез своите сметки в интернет – практика, която се налага все повече през годините.

Това не е изолиран случай. Бяхме свидетели на подобни случаи в родната ми страна, Обединеното кралство, миналата година, когато „Ексел еървейз“ (Excel Airways) обяви несъстоятелност, като остави над 200 000 души без средства, без обезщетение и без осигурен полет на редица летища в цяла Европа, като това им струва още повече пари за съответното настаняване и полет обратно.

Много от тези хора не са редовни бизнес пътници или редовни пътници като нас, не разполагат с достатъчни финансови възможности да се справят с подобни ситуации. Те обикновено са от семейства, които дават всичките си спестявания за семейна ваканция, а накрая виждат как трудно спечелените пари отиват на вятъра заради малка небрежност от тяхна страна.

Тук статуквото очевидно не е приемливо. В Европейския съюз и Европейския парламент трябва да се гордеем със свършената работа по отношение на правата на пътниците. Станахме свидетели на въвеждането на компенсации в случай на отказан достъп на борда – макар да е известно, че в това отношение все още има проблеми, които трябва да бъдат решени. Станахме свидетели на въвеждането на права за помощ и по-строги закони за прозрачност при определяне на цената на билетите, както и строги мерки за обезщетяване в директивата за пакетните туристически пътувания. Всъщност аз считам, че обхванахме по-голямата част от аспектите по отношение на защитата на потребителите във въздухоплаването, но тук очевидно има вратичка в закона, която трябва да бъде премахната.

Ако купите билет за чартърен полет чрез туристическа агенция, вие сте защитени от директивата за пакетните туристически пътувания. Ако купите билет чрез редовна авиокомпания, сте защитени от тяхната система, но ако си купите мястото за полета чрез интернет – тогава не сте защитени. Това е една аномалия. Това е вратичка в закона, която Парламентът, с помощта на Комисията, се стреми да премахне.

Във връзка с това дадохме и идеята да се създаде резервен фонд за обезщетяване, но на това не трябва да се гледа като на искане от наша страна или на Комисията. Ние просто искаме да се обърне открито с помощта на какви механизми може най-добре да бъде решен проблемът, ето защо въпросът има за цел да даде началото на диалога с Комисията с надеждата, че можем да премахнем вратичката в закона и да намерим решение на един сериозен проблем, най-вече за хората, които се оказват потърпевши при фалит на дадена авиокомпания.

С нетърпение очаквам да работя с Комисията, за да се опитаме – с моята комисия – да намерим решение на проблема, както и очаквам да чуя мнението и на другите членове на Парламента.

Антонио Таяни, заместник-председател на Комисията. – (IT) Г-жо председател, благодарен съм на г-н Simpson и на цялата комисия по транспорт и туризъм, че обърнаха вниманието на Парламента към този щекотлив въпрос. Този въпрос ми дава възможност официално да повторя казаното през последните няколко седмици след трудностите, пред които бяха изправени много европейски граждани, много пътници, в резултат на фалита на някои авиокомпания.

Както е известно на Парламента, защитата на пътниците във всички транспортни сектори е основен приоритет за мен. Заявих това по време на изслушването, когато Парламентът ми гласува доверие, и искам да го повторя тази вечер. Считаю, че трябва всички ние трябва да предприемем действия, за да излезем с определено законово решение, а също да предотвратим ситуации, в които – както заяви г-н Simpson – пътниците, закупили билет за редовен полет на авиокомпания, която впоследствие обявява несъстоятелност, да бъдат третирани по различен начин от пътниците, закупили билета си като част от един по-общ туристически продукт – пакетна ваканция.

Затова и считам, че първото нещо, което трябва да се направи, е да се използват средствата, с които вече разполагаме. С други думи обществото трябва да използва съществуващите нормативни актове по възможно най-ефективния начин, дори и ако те са непълни и водят до несъответствия. Със същата цел – за оптимизиране на средствата, с които разполагаме, когато например авиокомпанията „Скай Юръп“ обяви несъстоятелност, беше поискано мрежата от европейски центрове за защита на потребителите да информира потребителите за техните права и да събира жалбите им. Необходимо е обаче и да предложим по-добра защита на пътниците в случай на фалит на авиокомпания. Пътниците с резервации, на които впоследствие им изтича срокът, трябва да имат право на възстановяване на разходи и, в някои случаи, на репатриране. Това е сложен проблем и съответно трябва внимателно да направим оценка на мерките, които ще бъдат приети.

Комисията вече започна работа по намирането на практично решение на тези проблеми. По наша молба беше проведено голямо проучване относно последиците от фалит в сектора на въздушните превози, и най-вече на пътническите превози. Това подробно изследване обяснява от практическа гледна точка последиците от фалитите и тяхното въздействие върху тези 700 милиона или повече пътници, превозвани всяка година в границите на Европейския съюз.

Изследването предлага редица възможни варианти, за да се определят най-добрите решения на различните проблеми, произлизащи от фалитите, най-вече по отношение на възстановяването на разходите и репатрирането, както споменах преди малко. Що се отнася до възстановяването на разходи и репатрирането, имаше възможност да се очертаят различни варианти – от създаването на гаранционни фондове до разработването на схеми за задължително осигуряване за пътниците на авиокомпания, и в крайна сметка до идеята за въвеждане на целеви промени в националните закони относно обявяването в несъстоятелност.

През месец февруари тази година изпратих изследването на г-н Costa, който по това време беше председател на комисията по транспорт и туризъм. Въз основа на това изследване Комисията понастоящем продължава да анализира различните възможности и обръща най-вече внимание на въздействието върху потребителите и сектора на въздушните превози. По време на анализа ще вземем под внимание всички аспекти от разискването и ще се възползваме от приноса на всички заинтересовани страни. Във връзка с това през следващите седмици Комисията ще започне процес на широка обществена консултация по въпроса за правата на пътниците в сектора на въздушните превози.

В този контекст, без да подценява различията и специфичните особености на пакетните ваканции, Комисията ще вземе под внимание и оценката на въздействието, извършвана в момента относно прегледа на Директива 90/314 именно по отношение на пакетните ваканции. Това е така, защото една от основните цели

на обществената консултация ще е да се определят последствията за пътниците на авиокомпаниите, които са в процес на обявяване на несъстоятелност, и възможните варианти за отстраняването на проблема. Разбира се, освен обществената консултация, ще се проведе и изследване – както вече споменах – което да анализира въздействието от различните възможни решения.

Естествено, приносът на Парламента ще бъде от ключово значение, що се отнася до мен, а предвид също и активната работа на комисията по транспорт и туризъм по днешния въпрос, изискващ устен отговор, считам, че през следващите няколко седмици ще можем да си сътрудничим успешно и заедно ще намерим най-доброто решение, за да отговорим на нуждите на пътниците и за да гарантираме правата им ефективно в случай на фалит на авиокомпания.

Marian-Jean Marinescu, *от името на групата PPE*. – (RO) В условията на настоящата икономическа криза, с колебаещи се цени на горивата и затруднена конкурентна среда, въздушните превозвачи, и най-вече нискотарифните авиокомпаниите, са изправени пред големи трудности. Увеличаването на цените на билетите не е възможно в този момент, а повишаването на таксите за услуги, прилагано от някои нискотарифни компании, може да доведе до още по-голям спад в броя на пътниците.

Финансовите загуби, понесени от авиокомпаниите през 2009 г., ще възлязат на приблизително 11 млрд. щатски долара – положение, при което само за възстановяване ще са необходими следващите три години. На този фон възникна проблемът – който никой не иска да види – с обявяването на несъстоятелност на авиокомпания. В случай на обявяване на несъстоятелност заради липса на подходящо законодателство не съществуват практически начини за възстановяване на равностойността на билетите или осигуряване на обратен полет до мястото на тръгване за пътниците, попаднали в това затруднително положение. Помощта, предлагана от европейските авиокомпаниите срещу заплащане, макар и скромно, на пътници, пътуващи с междувременно обявила несъстоятелност авиокомпания, както беше подчертано в случая със „Скай Юръп“, е похвална сама по себе си, но тя предлага единствено временно решение за излизане от определена криза. От друга страна, не можем винаги да използваме икономическата криза като извинение за това сериозно затруднение, защото авиокомпаниите обявяваха несъстоятелност и преди началото на кризата.

По-строг контрол на финансите на въздушните превозвачи, особено в случая с нискотарифните превозвачи, по-строг контрол на сливанията и придобиванията, както и създаване на голям гаранционен фонд, са някои от решенията, които в дългосрочен план биха могли да предложат защита на пътниците в случай на фалит на авиокомпания.

Saïd El Khadraoui, *от името на групата S&D*. – (NL) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, групата ни настояваше за разискване на проблема с фалитите в сектора на въздухоплаването, защото тук наистина вече не става дума за изолиран случай. Както спомена моят колега г-н Simpson, председател на комисията ни, от 2000 г. имаше 77 фалита – вярно, предимно на малки дружества – което означава, че хиляди души са видели как парите, похарчени от тях за билет, отиват на вятъра по един или друг начин, а тези хора просто са били оставени някъде да се оправят сами. Има причина да се боим, че ще последват и още фалити в тези трудни времена за сектора на въздухоплаването. Следователно е необходимо да направим нещо.

Вярно е, разбира се, че държавите-членки също трябва да играят роля в мониторинга на кредитоспособността и финансовата сигурност на авиокомпаниите – това е справедливо и уместно – но на нас се пада задачата да разработим защитен механизъм на европейско равнище, за да гарантираме, че пътниците няма да бъдат оставени на произвола на съдбата. Затова и призоваваме Комисията да работи по-бързо за представянето на конкретно предложение; най-вече защото, както вече споменахте, системите са вече налице благодарение на други законодателни разпоредби – включително за хората, които резервират пакетни туристически пътувания – под формата на гаранционен фонд и т.н. По този начин донякъде съществува несъответствие между пътниците, които резервират полета си чрез туристическа агенция, и онези, които резервират билета си в интернет; това според мен е още един въпрос, който трябва да решим.

Разбирам, че сте в процес на консултации със заинтересованите страни. Възнамерявате да представите предложение през следващата година. Считам, че наистина трябва да се опитаме да ускорим процеса – вместо да чакаме до края на следващата година, може би трябва да потърсим решение по-скоро. Затова нека незабавно обсъдим конкретно законодателно предложение, за да можем да организираме дискусия, която да обхване в детайли изготвянето на такава застраховка срещу несъстоятелност.

И накрая бих искал да отбележа задоволството си във връзка с казаното от члена на Комисията, според който можем да очакваме обща декларация за правата на пътниците в сектора на въздухоплаването. Знаем, че настоящото законодателство не се прилага изцяло, равномерно или задоволително навсякъде, а това е нещо, което изисква вниманието ни, и аз съм сигурен, че отново ще се спрем на този въпрос.

Gesine Meissner, *от името на групата ALDE*. – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, благодаря за Вашия отговор. Аз също съм член на комисията по транспорт и туризъм и според мен е от голяма важност този въпрос да е включен в дневния ред. В действителност г-н Simpson вече ни го представи.

При сегашното положение в защитата на потребителите е налице пропуск по отношение на пътниците във въздушния транспорт. Пропускът е свързан с несъстоятелността на авиокомпаниите, както вече беше обсъдено. Според мен е от изключително голямо значение да защитаваме правата на потребителите – и ние правим точно това. Опитваме се да защитим потребителите възможно най-добре.

Бих искала да спомена още един аспект от гледната точка на нашата група, който досега не беше фактор, но който според мен също е от голяма важност. Разбира се, искаме правата на потребителите да бъдат защитени, но искаме и потребителите да имат избор. Когато се обсъжда как този пропуск може да бъде поправен, може да се окаже, че изготвеното от вас предложение в Комисията ще доведе до свръхрегулация, която може да спъва иновациите по отношение на възможностите, предлагани в тази област.

Законодателството в областта на защитата на потребителите означава, разбира се, че трябва да има избор между различните предложения на авиокомпаниите, например. Така настоящата тенденция е да се предлагат много евтини полети вместо пътувания с фиксирана цена, което горещо се приветства от потребителите.

Моля, не ме разбирайте погрешно; не искам да омаловажа правата на потребителите по никакъв начин. Защитата на тези права също е от голямо значение за мен и ние наистина се нуждаем от подходящ инструмент, за да направим това. Следва обаче и да разгледаме перспективите, които трябва да вземем предвид, за да гарантираме, че продължава да съществува голям избор по отношение на въздухоплаването и че на пазара могат да се появят нови възможности, но потребителите ще продължат да бъдат защитени и няма да бъдат оставени с финансови затруднения, ако дадена авиокомпания действително фалира или е принудена да обяви несъстоятелност.

Във връзка с това се радвам да чуя, че работите за намирането на решение. Насоката, разбира се, беше ясна по отношение на евентуалното създаване на фонд за помощ. Очаквам с нетърпение обсъждането в комисията, което може да се проведе дори тази година.

Eva Lichtenberger, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, финансовите предпоставки за достъп до пазара на авиокомпаниите, разбира се, вече бяха обсъдени в комисията по транспорт и туризъм. Тогава беше повдигнат въпросът за гаранционните фондове, но по това време мнозинството явно не счете въпроса за достатъчно важен или значим.

Сега ставаме свидетели на случаи, които наистина ни дават основания за обсъждане и регулиране, защото се нуждаем от регулиране в тази област. Първо, трябва непрестанно да гарантираме, че правата на пътниците, които приемаме тук за защита на потребителите, се спазват.

Въпросът за отказан достъп на борда и множеството такива случаи, на които за съжаление станахме свидетели, показват, че всички съществуващи вратички в закона биват незабавно използвани. Това налага вниманието ни и изисква нормативно уреждане. Вероятно ще трябва да прибегнем до решението за гаранционен фонд или някакъв вид застраховка, за да защитим пътниците адекватно от подобни бизнес практики. Да се вгледаме само в последния случай: дори в последния ден продължаваха да се тиражират твърдения, че всичко е наред и много хора повярваха на това.

За такова решение обаче трябва да се гарантира, че всички засегнати страни ще поемат съответния дял, а не няколко авиокомпани, включително нискотарифни превозвачи, да скръстят ръце и да оставят другите да понесат риска. Един честен пазар не само ще защити пътниците от нечестни практики, но ще защити и конкуренцията.

Ryszard Czarnecki, *от името на групата ECR*. – (PL) Г-жо председател, през последните девет години близо 80 авиокомпани в Европейския съюз обявиха несъстоятелност. Днес чухме, че нискотарифната авиокомпания „Скай Юръп“ е обявила несъстоятелност през изминалите почивни дни и е оставила хиляди свои клиенти без средства. Историята се повтаря. Разбира се, от това страдат не собствениците на частни въздухоплавателни средства, а хората, които обикновено не са толкова заможни и които спестяват с месеци, за да си купят билет за полет за чужбина. Считаю, че при това положение Европейският парламент, и тук говоря като член на комисията по транспорт и туризъм, трябва категорично да настоява Европейската комисия да приеме принципи за законовата защита на пътниците и клиентите, а това означава и финансова защита. Създаването на специален резервен фонд за обезщетяване на пътниците и клиентите на фалирала авиокомпания може да предотврати положения като тези, на които станахме свидетели през последното десетилетие, когато

поне няколко хиляди души загубиха парите си окончателно. Това е конкретна стъпка, която гражданите на държавите-членки на Европейския съюз очакват от нас.

Jaromír Kohlíček, *от името на групата GUE/NGL*. – (CS) Бих искал да благодаря на г-н Brian Simpson за чудесното въведение по този въпрос. Неотдавна редица авиокомпаниите една след друга обявиха несъстоятелност. Проблемът не се изчерпва с нискотарифните превозвачи, въпреки че те бяха отговорни за по-голямата част от фалитите. Ако не разгледаме сложното положение на стотиците пътници, оказали се без средства на местата на пристигане и затруднени да се върнат оттам у дома, няма да постигнем нищо съществено. Различни сектори от отрасъла срещат трудности понякога, като накрая обикновено се достига до решение. В този случай са засегнати хиляди хора, много от тях с малки деца, които не разполагат с нужните средства. Затова е необходимо да се даде ясен сигнал, че имаме решение. Става дума за капиталова адекватност и застраховка за полетите за връщане. Считам, че Комисията и държавите-членки на Европейския съюз могат да намерят бързо решение на проблемите на пътниците. Проблемите на въздушните превозвачи ще изискват различно решение, разбира се. Кризата в сектора изисква подходящите инструменти и аз считам, че ще бъдат използвани такива.

Juozas Imbrasas, *от името на групата EFD*. – (LT) В условия на икономическа рецесия фалират дружества и авиокомпаниите не са изключение. В Литва местната авиокомпания „FlyLAL“ също обяви несъстоятелност през настоящата година. Тя е една от десетките европейски авиокомпани, които обявиха несъстоятелност тази година. Въпреки че законодателството, прието от Европейския парламент, предоставя достатъчни гаранции и обезщетения за пътниците, ако по вина на авиокомпанията те не могат да излетят навреме по планирания курс или имат проблеми с багажа, това може да бъде гарантирано само ако авиокомпанията не среща финансови затруднения. Щом дадена компания обяви несъстоятелност, пътниците, които са закупили билети, обикновено губят всичките си пари. Следователно, тъй като националните правителствени институции наблюдават и лицензират дейността на авиокомпаниите и дават разрешение за полети, Комисията препоръчва, че в случаите на обявяване на несъстоятелност на авиокомпания правителствата могат и следва незабавно да върнат парите на пътниците на авиокомпанията за закупените билети, а по-късно да възстановят тези средства чрез суброгация от дружеството в несъстоятелност. Трябва да обсъдим и предложението, представено от г-н Simpson по отношение на резервния фонд за обезщетяване. Този спешен проблем може да бъде обсъден и да се намери най-доброто решение, като се допълни регламента, приет от Европейския парламент и от Съвета относно общи правила за извършване на въздушни транспортни услуги. По този начин ще допринесем за сигурността на пътниците, които използват услугите на въздушни превозвачи.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Г-жо председател, г-н член на Комисията, фактът, че задълженията на авиокомпаниите към техните пътници не приключват дори ако авиокомпанията обяви несъстоятелност, е очевиден и трябва да бъде отправна точка в тази така належаща дискусия, започната от г-н Simpson.

Затова и с удивление слушах обясненията на говорителя на „Скай Юръп“. Роналд Шранц изказа съжаление за неудобството, причинено на пътниците. Подчертавам думата „неудобство“. Той каза също, че клиентите на фалиралото дружество, които са чакали на чуждестранни летища, ще трябва сами да намерят алтернативни начини да се приберат. Според говорителя проблемът засягал няколко хиляди души, но той не успя да посочи точния им брой. За представителя на „Скай Юръп“ това е просто статистика. Той обаче забравя, че зад въпросната цифра се крият хилядите лични драми на пътниците, които не могат да се приберат у дома, при своите семейства или на работните си места. Този пример показва, че нормативното уреждане на въпроса трябва да се осъществи час по-скоро. „Скай Юръп“ беше котирано на борсата дружество и затова имахме повече информация за него. При други евтини авиокомпани не винаги е така. Може да се окаже, че неотдавнашният кошмар в Братислава ще се повтори на някое друго европейско летище.

Понастоящем е в ход разгорещена дискусия, в която се предлагат различни решения на този важен проблем. Говори се за специален фонд, създаден от допълнителна такса върху самолетните билети, както и за застраховка срещу несъстоятелност. Това са ценни инициативи, но те влияят и на цената на билетите. В условия на криза се нуждаем от процедура, която, от една страна, ще помогне на пътниците, а от друга, няма да влоши допълнително и без това затрудненото финансово положение на авиокомпаниите.

Затова бих искал да представя пред члена на Комисията един въпрос и едно предложение: не може ли едно частично решение да бъде идеята за „въздушна солидарност“, която ще включва принципа на съвместна отговорност на авиокомпаниите за пътниците? Да, солидарност – идея, която за мен, като поляк, е особено скъпа. Това трябва да е решение и перспектива с потенциал за незабавна реализация. Предложението ми се основава на идеята, че пътниците на обявила несъстоятелност авиокомпания, които са оставени на дадено летище, биха могли да използват въздухоплавателното средство на друга авиокомпания, която има полети в същата посока, при условие, разбира се, че има свободни места на борда. Разходите биха могли да бъдат

уредени между съответните авиокомпаниии. Бих искал уважаемият член на Комисията да отговори на този въпрос.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Г-н член на Комисията, госпожи и господа, крахът на авиокомпанията „Скай Юръп“ насочи вниманието върху общия проблем за недостатъчната защита на потребителите – пътници на въздушни превозвачи. Това е действителен проблем – имах възможността лично да се срещна с редица потребители, засегнати от фалита на тази авиокомпания. По случайност те бяха гости от побратимения френски град Chateau d’Ain, които бяха дошли за среща в град Kroměříž в източните части на Чешката република – градът, който представлявам. Пътуването им на връщане е било много стресиращо, като е включвало и принудителен едноминутен престой на летището в Прага.

Споменавам този случай, за да подчертая, че „Скай Юръп“ не беше типична нискотарифна авиокомпания. Тя предлагаше на пътниците си услуги, подобни на предлаганите от обикновени авиокомпаниии, както и полети до големи летища. Услугите ѝ бяха използвани от най-различни потребители. За потребителите, които се интересуват не толкова от датата на пътуването, колкото от цената на билета, „Скай Юръп“ беше предпочитаният избор в Чешката република. „Скай Юръп“ беше и един от най-важните клиенти на Прага-Ружине, най-голямото летище в Чешката република. Фалитът на „Скай Юръп“ обаче засегна не само хората, оставени по летищата, но и 280 000 други клиенти, които бяха закупили билети. Според наличната информация самолетни билети са били продавани до момента на обявяване на несъстоятелност.

Хората, които не са закупили билети с кредитна карта, фактически не могат да възстановят парите си. Въздушните превозвачи нямат законово задължение да се застраховат срещу несъстоятелност и затова някои от тях не правят такива застраховки. Затова пътниците трябва да предявяват исковите си в производства по несъстоятелност. Шансът да получат парите си по този начин е нищожен. Затова е време да се направи нещо по този въпрос. Бих искала да благодаря на комисията по транспорт и туризъм, че се заеха с този въпрос, и на Комисията, че обеща да разгледа случая. Уверена съм, че ще бъде предложено решение, което ще увеличи доверието в сектора на въздушните превози, който беше сериозно повлиян от световната икономическа криза.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Г-жо председател, госпожи и господа, големите фалити на авиокомпаниии през тази година ни карат отново да разгледаме въпроса дали единният вътрешен пазар за въздушните превози работи както трябва. Макар няколко големи превозвача да обявиха несъстоятелност и положението в сектора да продължава да се влошава заради растящите цени на горивата и по-бавния икономически растеж, според мен определено няма повод за паника. Преди да се спуснем по коварния наклон на регулацията, следва да си припомним, че Европейският съюз стана свидетел на значително увеличение на нискотарифните превозвачи при въздушните превози и на по-ожесточена конкуренция между всички авиокомпаниии в Европейския съюз благодарение на мерките за либерализация.

Един някога силно регулиран отрасъл със скъпи самолетни билети беше превърнат в динамичен сектор с услуги, които, благодарение на достъпните цени в Европейския съюз, се използват от все по-голям брой пътници, които в миналото не биха могли да си ги позволят. Затова нека помислим внимателно как да увеличим защитата на потребителите – в този случай на потребителите на авиокомпаниии – без да излагаме на риск един ефективен пазар на въздушни превози. Идеята за въвеждане на задължителна осигуровка срещу несъстоятелност вече беше предложена в Европейския парламент в близкото минало. Затова трябва да се помисли как предложението може да се осъществи на практика.

Christine De Veyrac (PPE). – (FR) Г-жо председател, г-н заместник-председател на Комисията, госпожи и господа, разискваният от нас тази вечер въпрос, изискващ устен отговор, разкрива, както казаха мнозина, съществуването на действителен законов вакуум, който оставя пътниците без гаранции, ако дадена авиокомпания обяви несъстоятелност.

Безспорно европейското законодателство защитава пътниците, които са закупили билетите си като част от пакетна ваканция, но то не защитава онези, които са закупили билета си чрез интернет. Както г-н El Khadraoui заяви, потребителското поведение е еволюирало с развитието на интернет, а законодателят трябва да следва тази еволюция, за да защити европейските граждани. Голям брой пътници вече купуват самолетните си билети чрез интернет. Като се има предвид, че нискотарифните компаниии продават билетите си предимно чрез интернет, най-засегнати от този феномен са предимно младите и хората с най-ниски доходи. Не е приемливо, че тези пътници нямат право да искат обезщетение, ако авиокомпанията, от която са закупили билет, обяви несъстоятелност. Още повече, че през последните няколко месеца секторът на въздушните превози беше изправен пред безпрецедентна криза, която доведе до значително намаление на въздушните превози. Всички знаем, че сегашната криза е по-лоша от онази, която засегна сектора след 11 септември, и че голям брой авиокомпаниии обявиха несъстоятелност.

Затова е от съществено значение Европейската комисия – и аз знам, г-н заместник-председател, че сте наясно с това – да представи истински решения възможно най-скоро, за да можем да защитим пътниците, ако авиокомпанията, с която е трябвало да пътуват, обяви несъстоятелност, независимо от начина, по който са резервирали билета си.

Magdalena Álvarez (S&D). – (ES) Г-жо председател, г-н член на Комисията, радвам се, че разискваме този въпрос днес, но смятам, че той обхваща само един от възможните случаи, в които дадено дружество прекратява дейността си: финансов крах или несъстоятелност.

Съществуват обаче и други положения, в които авиокомпаниите могат да спрат работа или да прекратят дейността си. Говоря за случаи, в които лицензът им е отнет от съображения за безопасност, за доброволно закриване или закриване по причини, които не са финансови. Тези положения водят със себе си същите проблеми като разискваните днес, в които пътниците са оставени безпомощни, защото или сумата за билета им не е възстановена, или ако е, в някои случаи това възстановяване е свързано със значителни разходи.

Мисля, че нормативното уреждане на обезщетяването за пътници в случай на закъснение или отмяна на полета може да бъде един от използваните инструменти, но според мен това не е достатъчно.

В този контекст бих искала Комисията да разгледа възможността да предложи законодателни мерки за други случаи – случаите, които споменах – които не обхващат само фалита на авиокомпаниите и които не са предвидени от действащото в момента законодателство на Общността. В противен случай рискуваме, въпреки добрите ни намерения, да се провалим и да предвидим правно основание само за едно конкретно положение, като не вземем предвид голям брой пътници, които могат да пострадат от закриването на дадена авиокомпания, въпреки че причината за закриването ѝ не е икономическа или финансова.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Ако искаме да имаме ефективен вътрешен пазар, необходима ни е общностна политика за защита на потребителите. През годините Европейският съюз предприе съответни мерки в тази област, а приетите мерки гарантираха повишаване на равнището на защита на потребителите в области като пакетните ваканционни услуги и правата на пътниците.

Голяма част от исковете, подадени от европейските потребители, са свързани с нарушаването на правата на пътниците на въздухоплавателни дружества. Много от тези искове са подадени от пътници, чиито полети са били отменени в резултат от обявяването на несъстоятелност на авиокомпания или туристически агенции. В тези случаи потребителите научават за проблема едва когато полетът им не се извърши по разписание.

Въпреки че Директива 90/314/ЕИО на Съвета на Европейския съюз относно пакетните ваканции защитава пътниците, ако туристическите оператори обявят несъстоятелност, тя не ги защитава в случаите, когато самолетните билети са закупени отделно. Освен това, в случай на отказан достъп на борда, не се предвижда обезщетяване при извънредни обстоятелства, които включват и обявяването на несъстоятелност на авиокомпанията. Според едно неотдавнашно проучване броят на авиокомпаниите, обявили несъстоятелност в Европейския съюз между 2000 г. и 2008 г., е нараснал до 79. Четиридесет и един процента от авиокомпаниите, обявили несъстоятелност между 2005 г. и 2008 г., са предлагали регионални полети, а 17% са били нискотарифни авиокомпания.

И така, какви мерки можем да предприемем, за да предложим по-добра защита на пътниците при такива обстоятелства? Възможни решения включват схема за застраховане на пътниците, която да обхваща такива сценарии, по-строга система на надзор, както и изготвянето на законодателни разпоредби, които да гарантират обезщетяване на пътниците при такива обстоятелства.

Zita Gurmai (S&D). – (EN) Г-жо председател, обезщетяването на пътници в случай на фалит на авиокомпания не е единствено въпрос на пари. То е свързано с дори по-сериозни въпроси, като безопасност, достъпност на услугите и конкурентоспособност. По време на криза всеки икономически отрасъл се намира в затруднено положение, а въздушните превози не правят изключение. От особена важност е да не позволим доверието на хората в превозачите да намалее, защото това ще доведе до значителен спад на търсенето и по този начин ще влоши още повече финансовото положение на авиокомпаниите. Това би оказало въздействие върху общото икономическо положение в Европа и конкурентоспособността.

Обезщетяването на пътниците е свързано и с достъпността на услугите. Считаю, че всеки гражданин в Европа трябва да разполага с възможността да пътува по въздух, ако пожелае това. Затова трябва да признаете, че се нуждаем от безопасни, но нискотарифни авиолинии, които са достъпни за всички. Тези авиолинии трябва да разполагат със стабилна финансова основа, защото безопасността не означава само безопасност в случай

на злополука, тя предполага още и увереността, че ако един човек закупи самолетен билет, то наистина ще се извърши полет, който да го заведе до съответното местоназначение.

Всичко това определя важността на настоящия въпрос, изискващ устен отговор, а фактът, че от 2000 г. насам близо 80 авиокомпания са обявили несъстоятелност в Европа, прави въпроса и неотложен. Необходимостта от ясно регулиране в тази област е очевидна. Затова бих искала уважаемият член на Комисията да разгледа въпроса сериозно и да намери жизнеспособно решение възможно най-скоро.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Г-жо председател, г-н Таяни, преди близо месец една нискобюджетна авиокомпания обяви несъстоятелност. „Скай Юръп“ поиска обявяване на неплатежоспособност. Въпреки факта, че анализатори от сектора на въздушните превози предвиждаха този фалит отдавна, „Скай Юръп“ продължаваше да продава билети за полетите си ден преди подаването на молбата за обявяване на неплатежоспособност. В резултат стотици пътници на авиокомпанията не получиха възможността да направят планираните си пътувания, като освен това трябваше и да понесат големи финансови загуби заради обявяването на несъстоятелност. В официално обръщение дружеството просто информира клиентите си, че няма да си получат обратно парите, изразходвани за покупката на билети.

Примерът със „Скай Юръп“ недвусмислено демонстрира, че в обединена Европа все още не сме успели да създадем законодателство, което да защити потребителите на въздушни услуги от отрицателните последици от обявяването на несъстоятелност на дадена авиокомпания. Това е сериозен проблем, който се потвърждава от факта, че 77 авиокомпания по света са обявили несъстоятелност от 2000 г. насам. През 2004 г., например, полската авиокомпания „Ер Полония“ обяви несъстоятелност. Затова бих искала Комисията да представи принципи за защитата на потребителите от отрицателните последици при евентуален фалит на авиокомпания.

Антонио Таяни, заместник-председател на Комисията. – (IT) Г-жо председател, г-жа De Veyrac, г-н Vlasák и г-жа Gurmai насочиха вниманието ни върху причината за фалита, с други думи, икономическата криза и трудностите, пред които е изправен понастоящем секторът на въздушните превози, като това се отнася както за нискотарифните, така и за големите авиокомпания.

Европейският парламент и Комисията действаха заедно, за да предложат набор от инициативи в отговор на кризата. Говоря за замразяването на слотове, което беше подкрепено с голямо мнозинство от Парламента, и инициативата „Единно европейско небе“, която представлява широкомащабна реформа на системата за въздушни превози, позволяваща на авиокомпаниите да спестят разходи за гориво, защото намалихме етапите от едно летище до друго.

Именно за да се предостави практическо подпомагане на всички европейски авиокомпания, без значение дали са нискотарифни или не, приканих 27-те министри на транспорта в Европейския съюз да въведат реформата „Единно европейско небе“ по-рано от предвиденото, защото така се дава добра възможност на авиокомпаниите да спестят гориво и по този начин да не позволят финансовите им резултати да бъдат повлияни отрицателно. Предотвратяването на фалита на авиокомпаниите не само ще защити пътниците от загуби, но преди всичко ще бъде от изключителна важност за защитата на работни места. Да не забравяме, че не трябва да позволяваме финансовата и икономическа криза да се превърне в цялостна социална криза.

Знаем, че секторът на въздушните превози е затрупан с проблеми на международно равнище: трябва само да си припомним какво стана с „Джапан Еърлайнс“ преди няколко седмици, когато бяха обявени съкращения на персонала. Наше задължение трябва да е не само да защитаваме гражданите, но и да гарантираме, че добрите авиокомпания ще продължат да работят, като по този начин защитим и работните места.

Европейската комисия – моля да ме извините, ако се отклонявам от темата – и Парламентът работиха, за да направят това възможно. Мога да заявя, че в резултат на положените от нас усилия успяхме да създадем един нов модел изцяло частни авиокомпания: сред примерите са случаите с „Олимпик Еъруейс“ и „Алitalia“, както и този с „Остриън Еърлайнс“ – където се надявам да се намери решение. Това означава, че вече няма държавни авиокомпания, които трябва да бъдат спасявани от обществото, когато изпаднат в затруднение. Който направи грешка, трябва да си плати за нея.

Бих искал и да отговоря на г-жа Alvarez, която повдигна един много интересен въпрос: смятам, че мога да приема нейната идея и да включа в извършваната от нас дейност предложението да бъдат дадени гаранции на пътниците на авиокомпания, които прекратяват дейността си не заради несъстоятелност, а защото не се съобразяват с изискванията за безопасност. В този случай пътниците понесат същите загуби, каквито и пътниците, закупили билет от авиокомпания, която впоследствие обявява несъстоятелност. Принципът трябва да е в защита на пътниците, когато понесат загуби или, с други думи, когато не могат да осъществят полета.

А това е и принципът, на който се основават, сега и за в бъдеще, усилията ми, докато съм член на Комисията – да се предложат едни и същи гаранции на пътниците от всички транспортни сектори.

Поради тази причина на заседанието на Съвета по транспорт, което ще се проведе в Люксембург утре, ще разгледаме въпроса за правата на пътниците на морски и речни превози. Това е избор, направен от Комисията с подкрепата на Парламента, който има за цел да защити европейските граждани. Ако наистина искаме да спечелим общественото доверие и да постигнем положителните резултати, които отбелязахме в Ирландия, трябва да излезем със законодателство и да покажем на гражданите, че общностните институции са на тяхна страна и че те не са места, осигуряващи синекурни длъжности, а работят за гарантиране и защитаване на правата на европейските граждани.

Председател. – Разискването приключи. Гласуването на предложенията за резолюции ще се проведе по време на следващата месечна сесия.

Писмени изявления (член 149)

Edit Herczog (S&D), в писмена форма. – (HU) В резултат на промяната на поведението на пътниците все по-голям брой хора сами организират пътуванията си и не ползват услугите на пътнически агенции. Нискотарифните авиокомпании спечелиха от тази тенденция през последното десетилетие по отношение както на приходи, така и на пазарен дял. Уважаеми колеги, честите фалити на пътнически агенции в миналото бяха причина за безпокойство и в Унгария. По телевизията често виждахме репортажи за семейства, оказали се в затруднено положение в чужбина, без възможност да се завърнат у дома. Не трябва да позволяваме следващата вълна от фалити да помете нискотарифните дружества и да причини щети на стойност милиони евро на икономиката и на пътниците, да не споменаваме рисковете за безопасността, ако дадено дружество не разполага със сигурна финансова основа, за да поддържа дейността си.

Точно затова трябва да насочим вниманието си към следните цели. Трябва да помислим за по-строги правила за учредяване на дружества. В случая с авиокомпаниите трябва да се изискват повече капиталови и структурни гаранции. Трябва да помислим за повишаване на строгостта на системата за финансови отчети и отчети за дейността и за това колко често следва да се извършват проверки на място. Размерът на този сектор дава основание за извършване на редовни европейски проучвания, които да анализират политиката за полетите, механизмите за разглеждане на жалби и процедурата за възстановяване на средства на авиокомпаниите. Трябва още повече да улесним разглеждането на презгранични жалби, свързани със сходни въпроси за в бъдеще. Ако наистина желаем да създадем общ пазар в Европа, в основата на който да е благоденствието на потребителите, трябва по-ефективно да разглеждаме презграничните жалби и иски за обезщетения.

23. Доклад за прилагането на Регламент (ЕО) № 2157/2001 на Съвета от 8 октомври 2001 г. относно устава на Европейското дружество (SE) (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването по въпроса, изискващ устен отговор, зададен от Klaus-Heiner Lehne, от името на комисията по правни въпроси, към Комисията относно доклада за прилагането на Регламент (ЕО) № 2157/2001 на Съвета от 8 октомври 2001 г. относно устава на Европейското дружество (SE) (О-0092/2009 - В7-0211/2009)

Klaus-Heiner Lehne, автор. – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, през 2001 г. Европейският съвет постигна решение относно устава на Европейското дружество. По различни причини уставът не влезе в сила в този си вид до 8 октомври 2004 г. Както е обичайната практика със законодателните актове на Европейския съюз, от Комисията беше изискано след определен период да представи доклад за прилагането и изпълнението на регламента, за да се направи заключение дали има необходимост от изменения на законовия акт.

Спомената от мен дата, 8 октомври 2004 г., беше преди почти пет години. Сроктът беше пет години, но все още няма доклад от Европейската комисия. След като всички спазваме закона и най-вече Комисията, като защитник на Договорите, е задължена да спазва закона, това дава основание на комисията по правни въпроси да попита защо докладът не е налице и защо дори не е подготвен. Просто искаме да дадем на Комисията възможността да ни обясни положението. Във всеки случай това ще покаже, че Парламентът, и най-вече комисията по правни въпроси, изцяло изпълнява задължението си да наблюдава Комисията.

Няма да използвам петте си минути за изказване, но ще се радвам, ако Комисията представи отговор във връзка със зададения от мен кратък устен въпрос.

Антонио Таяни, заместник-председател на Комисията. – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, от името на г-н Макрийви, когото замествам тази вечер в залата, бих искал преди всичко да благодаря на комисията по правни въпроси и на нейния председател, г-н Lehne, че повдигна този въпрос. От лична гледна точка – защото бях член на Парламента в продължение на близо 15 години – съм изключително доволен, че Парламентът упражнява контролните си функции, защото това е подходящ стимул за насърчване на Комисията да работи по-ефективно.

По отношение на първите два въпроса, които бяха повдигнати, със задоволство мога да заявя, че работата по изготвянето на въпросния доклад вече е доста напреднала. Комисията поиска да бъде направено външно проучване, което трябва да е готово до края на годината и което ще бъде добра фактическа основа за изготвянето на доклада. Комисията подробно ще анализира проучването и ще изслуша внимателно становищата на заинтересованите страни. Така докладът ще може да бъде публикуван през втората половина на следващата година и ще бъде предаден на Европейския парламент и на Съвета.

Очевидно точните срокове и съдържанието му ще бъдат определени от следващата Комисия. Докладът ще съдържа предложения за изменения и допълнения въз основа на анализа на четирите въпроса, специално предвидени в член 69 от регламента, като на този етап Комисията все още не е възприела становище относно тези или други възможни промени на устава. Трябва да изчакаме резултатите от външното проучване и по-нататъшните консултации, внимателно да следим всеки фактор и, при необходимост, резултатите от всички преговори относно устава на Европейското дружество.

Що се отнася до третия въпрос, сроковете и съдържанието на всички по-нататъшни действия, които ще бъдат приети в бъдеще с оглед на резултатите от извършения анализ, трябва да бъдат определени от новата Комисия, а тя – убеден съм – ще прояви внимание и ще вземе предвид гледната точка на Парламента, преди да приеме каквито и да е допълнителни нови мерки.

George Sabin Cutaș, от името на групата S&D. – (RO) Идеята за Европейско дружество датира от петдесетте години на XX век; тя беше възродена, след като Римският договор влезе в сила като част от целта за създаване на общ пазар.

Настоящият устав за Европейско дружество има знаков характер за европейските предприятия. Той предлага ползата от известна свобода във връзка с основаването на дружеството и неговата мобилност. Много дружества използват устава за Европейското дружество, за да подчертаят уникалния европейски характер на предприятието, като в същото време правят от него ключов инструмент за дружествата, които искат да развият стратегии за презгранични сливания.

Всъщност една от основните ползи на Европейското дружество е, че регистрираното му седалище може да бъде прехвърлено от държавата-членка, където е било регистрирано, в друга държава-членка, без да е необходимо съкращаване на дейността или създаване на ново юридическо лице. Европейското дружество обаче е отдалечено от първоначалните цели за автономен статут, уреден от само едно законодателство. В резултат на това практическото му функциониране е неефективно. Законодателството не се прилага последователно и разчита на отделни разпоредби от националните законодателства, а мобилността на Европейското дружество е ограничена от разпоредбите, които забраняват основаването на регистрирани седалища или главни управления в други държави-членки.

При това положение всъщност се ограничава една от основните свободи на Общността, свободното движение на дружества. Считаю, че докладът на Европейската комисия относно прилагането на регламента, както беше споменат от уважаемия член на Комисията, ще трябва да включва проучване на възможността главно управление и регистрираното седалище на дадено европейско дружество да се намират в различни държави-членки. Ще трябва да се обсъди и преглед на регламента, за да може да се създаде автономен статут за този вид дружества.

Антонио Таяни, заместник-председател на Комисията. – (IT) Г-жо председател, внимателно изслушах изказванията на г-н Lehne и на другите членове на Парламента, които взеха участие в разискването. Вярно е, че Регламентът относно устава на Европейското дружество е допълнен с Директива относно включването на служителите и че крайният срок за транспониране е изтекъл на 8 октомври 2004 г., датата, на която Регламентът относно устава на Европейското дружество влезе в сила.

Само осем държави-членки обаче приеха необходимите мерки в изискуемия срок, а транспонирането на Директивата относно включването на служителите беше завършено във всички държави-членки едва в началото на 2006 г. Затова бяхме принудени да отложим доклада, за да се гарантира, че Регламентът относно устава

на Европейското дружество наистина е действал във всички държави-членки достатъчно дълго, за да може да се изготви показателен доклад за неговото прилагане.

Това са причините за забавянето. Аз мога единствено да се съглася с г-н Lehne и да се надявам, че можем да наваксаме изгубеното време и да предоставим конкретни отговори на Европейския съюз по въпроса за устава на Европейското дружество от втората половина на следващата година чрез реални насоки, които действително да удовлетворят исканията не само на Парламента, но и на сектора на икономиката и заетостта в целия Европейски съюз.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), в писмена форма. – (PL) Ефективното функциониране на вътрешния пазар зависи не само от премахването на пречките за търговия между държавите, но и от реорганизацията на структурата на производство на равнището на Общността. С тази цел през 70-те години на XX век Европейската комисия излезе с предложение за създаване на законова рамка за Европейското дружество. През 2001 г. беше приет Регламент № 2157/2001 на Съвета относно устава на Европейското дружество. Начинанието не даде очакваните резултати и към днешна дата в Европейско дружество (Societas Europaea – SE) са преобразувани не повече от 100 дружества. Идеята обаче се разви по посока на включването на малки и средни предприятия в рамката на Европейското дружество, което доведе до Предложението на Комисията от месец март 2008 г. за регламент на Съвета относно статута на Европейското частно дружество. Предвид неблагоприятния опит с Европейското дружество, от съществено значение е Комисията да извършва постоянен надзор по отношение на прилагането на Регламент № 2157/2001. По тази причина самият регламент предвижда не по-късно от пет години след влизането му в сила Комисията да представи доклад за неговото прилагане. Регламентът влезе в сила през 2004 г. Затова бих искала да попитам кога Комисията ще представи въпросния доклад и какви действия ще предприеме въз основа на направения анализ?

24. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

25. Закриване на заседанието

(Заседанието се прекъсва в 22,20 ч.)